

การวิเคราะห์ทางด้านอรรถศาสตร์และวากยสัมพันธ์ของคำว่า พวก ในภาษาไทย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์

ธันวาคม 2558

การวิเคราะห์ทางด้านวรรณคดีและวาทศิลป์ของคำว่า พวก ในภาษาไทย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์

ธันวาคม 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การวิเคราะห์ทางด้านอรรถศาสตร์และวากยสัมพันธ์ของคำว่า พวก ในภาษาไทย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์

ธันวาคม 2558

คุณัญญา บรรลือ. (2558). การวิเคราะห์ทางด้านอรรถศาสตร์และวากยสัมพันธ์ของคำว่าพวกใน
ภาษาไทย. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปรินญานิพนธ์: ดร. ณัฐยา พิริยะวิบูลย์.

งานวิจัยนี้มุ่งวิเคราะห์คำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนาม ทางด้านอรรถศาสตร์และ
วากยสัมพันธ์ โดยวิเคราะห์หน้าที่และความหมายของคำว่า “พวก” ที่ปรากฏร่วมกับคำนาม และ
วิเคราะห์โครงสร้างของคำว่า “พวก + คำนาม” โดยใช้กรอบแนวคิดของวิลท์ชโก (Wiltschko. 2008)
ผู้วิจัยเสนอว่าคำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนามมี 3 ความหมาย ได้แก่ 1) คำว่า “พวก” เมื่อตาม
ด้วยชื่อเฉพาะ (proper noun) ทำหน้าที่เป็นคำบอกความหมายถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง (Associative
reading) และ 2) คำว่า “พวก” เมื่อตามด้วยคำนามทั่วไป (common noun) จะทำหน้าที่เป็นคำบอก
ความหมายโดยรวม (Generic reading) หรือเป็นคำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง (Definite
reading) ทั้งนี้จะต้องดูที่บริบทเป็นหลัก บทบาทของคำว่า “พวก” เป็นคำนามที่เป็นส่วนขยายของ
คำนาม ดังนั้นจึงไม่ใช่สิ่งจำเป็น สามารถละได้ แต่ปรากฏร่วมกับคำนามเพื่อช่วยลดความคลุมเครือ
ของคำนาม ทำให้อ่านมีความหมายเป็นพหูพจน์และความเฉพาะเจาะจงได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

ผลการวิเคราะห์ทางด้านโครงสร้าง คำว่า “พวก” เป็นคำนามตำแหน่งการปรากฏของคำว่า
“พวก” จึงอยู่ในตำแหน่ง ‘N’ คู่กับคำนามที่อยู่ในตำแหน่ง ‘N’ เช่นเดียวกันภายใต้ Noun phrase (NP)
อย่างไรก็ตาม ในแต่ละโครงสร้าง “พวก” จะให้ลักษณะแก่คำนามที่แตกต่างกันไป [+ASS] [+GEN]
หรือ [+DEF] ถ้าเป็นคำบอกความหมายถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง “พวก” จะให้ลักษณะ [+ASS] แก่คำนามแต่ถ้า
เป็นคำบอกความหมายโดยรวม “พวก” จะให้ลักษณะ [+GEN] แก่คำนามและคำบอกความหมาย
เฉพาะเจาะจง “พวก” จะให้ลักษณะ [+DEF] แก่คำนาม

คำสำคัญ: พวก, คำนาม, ตัวบ่งชี้พหูพจน์, คำบอกความหมายถึงผู้เกี่ยวข้อง, คำบอกความหมาย
โดยรวม, คำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง, ส่วนขยาย

THE SEMANTIC AND SYNTACTIC ANALYSIS OF PUAKE IN THAI

AN ABSTRACT
BY
KUNANYA BANLUE

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Linguistics
at Srinakharinwirot University
December 2015

Kunanya Banlue. (2015). *The Semantic and Syntactic Analysis of Puak in Thai*.

Master Thesis, M. A. (Linguistics) Bangkok: Graduate School, Srinakarinwirot University. Thesis Advisor: Dr. Nattaya Piriyawiboon.

This paper analyzes the semantics and syntax of 'Puak + Noun' in Thai.

Semantically, the study reveals that 'puak' has 3 readings: associative reading, generic reading, and definite reading. 'Puak' before a proper noun gives associative reading while 'puak' before a common noun can give generic and definite reading depending on the context. Moreover, 'puak' is a noun that acts as modifier adjoined to the main noun. 'Puak' is optional for Thai language and it appears to minimize the vagueness of the noun phrase in which it adds plurality and definiteness.

Syntactically, 'puak' is a noun and appears in 'N' position which is for plural marker in a non-inflectional language like Thai. However, in each structure, 'puak' has different features: [+ASS], [+GEN], and [+DEF]. In associative reading, 'puak' is N position containing the feature [+ASS]. In generic reading, 'puak' contains the feature [+GEN], and 'puak' gives the feature [+DEF] in definite reading for common noun.

Keywords: Puak, Noun, Plural marker, Associative reading, Generic reading, Definite reading, Modifier adjoined

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การวิเคราะห์ทางด้านอรรถศาสตร์และวากยสัมพันธ์ของคำว่า พวก ในภาษาไทย

ของ

คุณัญญา บรรลือ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ดุษฎิ โยเหลา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2558

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ที่ปรึกษา

.....ประธาน

(อาจารย์ ดร. ณัฐยา พริยะวิบูลย์)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ปัญญาเมธีกุล)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.อัปสร ทวีลาภากุล)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร. ณัฐยา พริยะวิบูลย์)

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ ดร. ณัฐยา พิริยะวิบูลย์ผู้ที่เป็นแรงผลักดันและทำให้ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของการทำวิจัยด้านภาษาศาสตร์ ท่านได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้บริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ รวมทั้งยังให้ความเมตตา และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาการทำบริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยซาบซึ้งในพระคุณและกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร. ณัฐยา พิริยะวิบูลย์ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ปัญญาเมธิกุล และอาจารย์ ดร.อัปสร ทวีลาภากุล ที่ได้ให้คำแนะนำ และช่วยแก้ไขข้อบกพร่องงานวิจัยนี้ รวมทั้งขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. สุกัญญา เรืองจรรยา และอาจารย์ ดร. Megan Louie ที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำที่ดียิ่งในการเขียนงานวิจัยให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ในภาควิชาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้แก่ อาจารย์ ดร. ณัฐยา พิริยะวิบูลย์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ปัญญาเมธิกุล, รองศาสตราจารย์ ดร. สุกัญญา เรืองจรรยา, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทนา วงษ์ไทย, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ญาณิสา บุรณะชัยทวี, ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร, อาจารย์ ดร. อรรถสิทธิ์ บุญสวัสดิ์, อาจารย์ Nicole Lasas, และอาจารย์ ดร. Megan Louie ที่ได้ถ่ายทอดความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ และคำแนะนำในการทำวิจัย ผู้วิจัยซาบซึ้งในพระคุณของคณาจารย์ในภาควิชาภาษาศาสตร์ทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดความรู้ และให้แรงบันดาลใจในการทำวิจัยทางภาษาศาสตร์ ทั้งยังส่งเสริมประสบการณ์การเป็นคนที่ดีและมีความรับผิดชอบ ซึ่งผู้วิจัยจะนำองค์ความรู้นี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไปในภายภาคหน้า

สุดท้าย ผู้วิจัยขอบคุณกำลังใจและความช่วยเหลือจาก คุณแม่ พี่น้องและเพื่อนๆทุกคนที่คอยอยู่เคียงข้างและคอยสนับสนุนให้ผู้วิจัยมีแรงใจในการทำวิจัยนี้ให้สำเร็จได้ด้วยดี

คุณัญญา บรรลือ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย

จาก

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของงานวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	5
คำถามงานวิจัย.....	5
2 แนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
คำนาม (Bare Noun) ในภาษาไทย.....	6
คำบอกปริมาณ (Quantifier) ในภาษาไทย.....	10
ความเฉพาะเจาะจง (Definiteness)	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
ตัวบ่งชี้บอกพหุพจน์ในภาษาเกาหลี.....	22
ตัวบ่งชี้บอกพหุพจน์ในภาษาญี่ปุ่น.....	27
ตัวบ่งชี้บอกพหุพจน์ในภาษาเปอร์เซีย.....	31
กรอบแนวคิดของวิลท์ซโก (Wiltschiko. 2008).....	37
3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย.....	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
กรอบแนวคิดที่ใช้ในงานวิจัย.....	47

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
การวิเคราะห์ทางด้านอรรถศาสตร์.....	48
คำว่า “พวก” ทำหน้าที่เป็นคำบอกความหมายถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง.....	49
คำว่า “พวก” ทำหน้าที่เป็นคำบอกความหมายโดยรวมหรือ	
คำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง.....	50
การวิเคราะห์ทางด้านวากยสัมพันธ์.....	57
โครงสร้างของคำว่า “พวก” ที่เป็นคำบอกความหมายถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง...	57
โครงสร้างของคำว่า “พวก” ที่เป็นคำบอกความหมายโดยรวม.....	59
โครงสร้างของคำว่า “พวก” ที่เป็นคำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง.....	60
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	61
คำถามของการวิจัย.....	61
วิธีดำเนินการวิจัย.....	61
สรุปผลการวิจัย.....	62
อภิปรายผลการวิจัย.....	64
ข้อเสนอแนะงานวิจัยครั้งต่อไป.....	65
บรรณานุกรม.....	66
ภาคผนวก.....	69
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	77

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การเติมตัวบ่งชี้เฉพาะระหว่างคำนามเอกพจน์และพหูพจน์.....	34
2 ประเภทของคำนามที่สามารถปรากฏร่วมกับคำว่า “พวก”.....	48

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แผนภูมิต้นไม้แสดงขอบเขตกว้างของข้อมูลภาษา.....	11
2 แผนภูมิต้นไม้แสดงขอบเขตแคบของข้อมูลภาษา.....	12
3 แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลีเฉพาะเจาะจง.....	20
4 แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลีเฉพาะเจาะจง.....	20
5 แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลีที่ไม่เฉพาะเจาะจง.....	21
6 แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลีที่มีตัวบ่งชี้บอกความเกี่ยวข้องกับ ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์.....	29
7 แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างที่มีคำนามหลายคำในนามวลีเดียว.....	30
8 แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลีในภาษาเปอร์เซียตามกรอบของกาเนียบาติ.....	36
9 แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลีในภาษาอังกฤษตามกรอบของวิลท์ชโก.....	40
10 แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลีในภาษา Halkomelem ตามกรอบของวิลท์ชโก...	40
11 กรอบแนวคิดของตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาต่างๆ ของวิลท์ชโก.....	42
12 แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลีในภาษาเปอร์เซียตามกรอบของกาเนียบาติ.....	44
13 แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลีที่มีตัวบ่งชี้บอกความเกี่ยวข้องกับ ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์.....	45
14 กรอบแนวคิดของตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาต่างๆ ตามกรอบของวิลท์ชโก.....	47
15 (1) แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลี “พวกลีโอ”.....	58
16 (2) แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลี “พวกพีตินน์ องศา”.....	58
17 (3) แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลี “พวกพ่อแม่”.....	59
18 (4) แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลี “พวกโรงแรม สปา”.....	59
19 (5) แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลี “พวกผู้หญิง”.....	60
20 (6) แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลี “พวกมือสังหาร”.....	60

คำย่อ/วลีที่ใช้ในงานวิจัย

ACC	Accusative case
ASS	Associative marker
AP	Adjective Phrase/Adverb Phrase
CL	Classifier
CLP	Classifier Phrase
CPM	Copied Plural Marker
DEM	Demonstrative
DEF	Definite
GEN	Generic
N	Noun
NP	Noun Phrase
TP	Tense Phrase
Num/Nume	Numeral
PL	Plural
PST	Past
Q	Quantifier
SG	Singular
TOP	Topic marker

บทที่ 1

บทนำ

1. ภูมิหลัง

พจน์ (number) เป็นเครื่องมือทางภาษาที่ใช้ระบุจำนวนของคำนาม บางภาษาบอกจำนวนของคำนามโดยการเติมตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ (plural marker) ร่วมกับคำนามเพื่อบอกว่าคำนามนั้นเป็นพหูพจน์ (มากกว่าหนึ่ง) ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์มีความแตกต่างกันไปในแต่ละภาษา วิลทช์โก (Wiltschko, 2008) กล่าวว่า มีภาษา 2 แบบ ได้แก่ ภาษาที่ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์เป็นสิ่งที่จำเป็น (obligatory) และภาษาที่ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ไม่ใช่สิ่งจำเป็น (optional) ไม่เติมร่วมกับคำนามก็ไม่ผิดไวยากรณ์

ตัวอย่างของภาษาที่จำเป็นที่จะต้องเติมตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ร่วมกับคำนาม คือ ภาษาอังกฤษ ซึ่งคอร์เบต (Corbett, 2000) ได้กล่าวไว้ว่า ในภาษาอังกฤษเราจะต้องคำนึงถึงเอกพจน์และพหูพจน์ทุกครั้งในการใช้คำนาม เนื่องจากว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีการแบ่งระบบของจำนวนชัดเจนระหว่างเอกพจน์และพหูพจน์ พิจารณาจากข้อมูลภาษาดังนี้

- (1) I saw a dog. (Exactly one)
- (2) I saw some dogs. (More than one)
- (3) *I saw two dog. (Ungrammatical)

จากข้อมูลภาษา (1) คำนามเป็นเอกพจน์ เพราะมีคำนำหน้านาม 'a' หมายถึงสุนัขหนึ่งตัว และข้อมูลภาษาที่ (2) คำนามมีความหมายเป็นพหูพจน์เพราะปรากฏร่วมกับตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ -s หมายถึงสุนัขหลายตัว แต่จากตัวอย่างประโยคที่ (3) จะเห็นว่าเมื่อคำนามเป็นพหูพจน์แต่ไม่เติมตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ -s จะทำให้ผิดไวยากรณ์ เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความจำเป็นที่จะต้องมีตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ปรากฏร่วมกับคำนามเพื่อบ่งบอกความเป็นพหูพจน์

แต่ในบางภาษา คำนามไม่จำเป็นต้องเติมร่วมกับตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ เช่น ภาษาจีน ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์เป็นเพียงคำเติมท้าย (suffix) คำนามและคำสรรพนาม พิจารณาจากข้อมูลภาษาดังต่อไปนี้

ภาษาจีน

(4) Wǒ kànjàn xuésheng (-men)

ฉัน เห็น นักเรียน-PL

‘ฉันเห็นนักเรียนหลายคน’

(5) Wǒ kànjàn tā (-men)

ฉัน เห็น เขา-PL

‘ฉันเห็นพวกเขา’

ภาษาจีนมีความแตกต่างกับภาษาอังกฤษตรงที่คำนามในภาษาจีนไม่จำเป็นต้องมีตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสงสัยว่า ภาษาที่ไม่จำเป็นต้องมีตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์อย่างในภาษาจีน มีตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์เมื่อไหร่ และมีความหมายที่แตกต่างออกไปหรือไม่

เนื่องจากผู้วิจัยพูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่จึงเกิดคำถามที่ว่าในภาษาไทยมีคำที่เป็นตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์หรือไม่ จากนั้นผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาไทย พบว่า มีผู้เสนอว่า คำว่า “พวก” เป็นหน่วยคำที่แสดงถึงความเป็นกลุ่ม (group) ของคำนาม จากงานวิจัยของ ณัฐยา พิริยะวิบูลย์ (Piriyawiboon. 2010) ได้มีการศึกษาคำว่า “พวก” ว่าเป็นคำที่แสดงความเป็นพหูพจน์เมื่อปรากฏร่วมกับคำนาม พิจารณาจากตัวอย่างต่อไปนี้

(6) ก. พวกผู้หญิงชอบร้องเพลง

ข. พวกผู้ชายชอบเล่นกีตาร์

ค. พวกแมวมากินปลาอีกแล้ว

(Piriyawiboon. 2010: 90)

นอกจากนี้ “พวก” เป็นตัวบ่งชี้ความเป็นพหูพจน์ของคำสรรพนาม เนื่องจากว่า คำสรรพนามจะเปลี่ยนเป็นพหูพจน์ทันทีที่มีคำว่า “พวก” นำหน้า เช่น พวกเธอ หรือ พวกเขา เป็นต้น

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 “คำว่า **พวก** (น.) หมายถึง คน สัตว์ หรือสิ่งต่าง ๆ ที่รวมกันเข้าเป็นกลุ่มเป็นหมู่ตามอาชีพหรือชนิด เช่น พวกนักเรียน พวกพ่อค้า พวกกรรมกร พวกนก พวกกา พวกเครื่องมือ หรือ พวกเครื่องเขียน”

จากข้อมูลเบื้องต้น คำว่า “พวก” ให้ความหมายเป็น “พหูพจน์” แต่ผู้วิจัยพบว่า คำว่า “พวก” นอกจากจะเป็นคำนามแล้วยังสามารถเป็นคำลักษณนามได้อีกด้วย

(7) คนพวกนี้ไม่มีระเบียบวินัย

จากตัวอย่างประโยคที่ 7 พบว่า ‘พวก’ ปรากฏอยู่หลังคำนามเพื่อทำหน้าที่เป็นคำลักษณนามในประโยค หากไม่ใส่คำว่า “พวก” นามวลีจะกลายเป็นเอกพจน์ “คนนี้ไม่มีระเบียบวินัย”

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปเบื้องต้นว่า คำว่า ‘พวก’ สามารถปรากฏได้ 4 แบบ ดังนี้

1. คำว่า “พวก” สามารถเป็นคำนามเดี่ยวๆ ได้ (Noun) เช่น **พวก**ที่ชอบแย่งแฟน
2. คำว่า “พวก” สามารถปรากฏหน้าคำนาม บอกความเป็นกลุ่มก้อนของคำนาม เช่น **พวก**พ่อค้า **พวก**นก เป็นต้น
3. คำว่า “พวก” สามารถปรากฏหน้าคำสรรพนาม เช่น **พวก**เขา **พวก**เธอ เป็นต้น
4. คำว่า “พวก” สามารถเป็นคำลักษณนามได้ (Classifier) เพราะปรากฏหลังคำนาม และปรากฏร่วมกับคำบอกปริมาณและคำชี้เฉพาะได้เช่น คน 3 **พวก** หรือ คน**พวกนี้**

นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบงานวิจัยของเจงส์ (Jenks. 2011) กล่าวว่า คำว่า ‘พวก’ เมื่อปรากฏร่วมกับคำนามสามารถให้ความหมายที่เฉพาะเจาะจง (Definite) แก่คำนามได้ จากตัวอย่างประโยค ‘ฉันมีเงินให้**พวกนักเรียนสามคน**’ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม พบว่า เมื่อเติมคำว่า “พวก” หน้าคำนามในบริบทต่อไปนี้ คำว่า “พวก” จะให้ความหมายที่เฉพาะเจาะจงแก่คำนามได้ พบข้อมูลภาษาที่น่าสนใจดังนี้

- (8) ก. เฮ้ยแรง เรามีเรื่องของคนแก่มาแล้วให้นายฟังอีกแล้วละ
- ข. เฮ้ยแรง เรามีเรื่องของ**พวกคนแก่**มาแล้วให้นายฟังอีกแล้วละ

ความหมายของข้อ (8ก) และ (8ข) มีความหมายที่แตกต่างกัน ข้อ (8ก) คำนาม “คนแก่” สามารถเป็นได้ทั้งเอกพจน์และพหูพจน์ แต่ในข้อ (8ข) เมื่อ “พวก” ปรากฏร่วมกับคำนามนอกจากจะให้ความหมายที่เป็นพหูพจน์แล้วยังให้ความหมายที่เฉพาะเจาะจงอีกด้วย ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นประเด็นที่น่าศึกษาต่อไป

2. ความมุ่งหมายของงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์หน้าที่และความหมายของคำว่า “พวก” ที่ปรากฏร่วมกับคำนาม
2. วิเคราะห์โครงสร้างของคำว่า “พวก + คำนาม” ในภาษาไทยโดยใช้กรอบแนวคิดของ

วิลท์ชโก (Wiltschko. 2008)

3. ความสำคัญของการวิจัย

งานวิจัยนี้ วิเคราะห์คำว่า “พวก” ที่ปรากฏร่วมกับคำนามว่าทำหน้าที่อะไรบ้างในภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอการวิเคราะห์ของคำว่า “พวก” ที่ปรากฏร่วมกับคำนามอย่างเป็นระบบโดยใช้กรอบแนวคิดของวิลท์ชโก (Wiltschko. 2008) ในการอธิบาย

งานวิจัยนี้จะศึกษาและวิเคราะห์หน้าที่และความหมายต่างๆของคำว่า “พวก” ที่ปรากฏร่วมกับคำนามในภาษาไทย อาทิเช่น ทำหน้าที่เป็นตัวบ่งชี้บอกพหุพจน์ หรือ ทำหน้าที่เป็นตัวบ่งชี้บอกความเฉพาะเจาะจง พร้อมทั้งยังวิเคราะห์โครงสร้างนามวลีของ “พวก+คำนาม” เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาอย่างเป็นระบบต่อไป

4. ขอบเขตงานวิจัย

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาคำว่า “พวก” ที่ปรากฏร่วมกับคำนาม แต่ไม่รวมคำว่า “พวก” ที่ปรากฏเดี่ยวๆหรือปรากฏร่วมกับคำสรรพนามและเป็นคำลักษณนาม เนื่องจากว่าผู้วิจัยเห็นว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนาม สามารถทำหน้าที่อื่นๆได้นอกจากการให้ความหมายที่เป็นพหุพจน์ แก่คำนาม ดังนั้นการศึกษาคำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนามจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจศึกษามากกว่าในรูปแบบอื่นๆ

ผู้วิจัยจะศึกษาข้อมูลภาษาจากคลังข้อมูลของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (Thai National Corpus) ซึ่งออกแบบและพัฒนาโดย นายวรต โกคินอนันต์ โดยจะศึกษาตามหมวดหมู่ต่างๆ อาทิเช่น นิยาย วารสาร และหนังสือพิมพ์ เป็นต้น จากนั้น ผู้วิจัยจะวิเคราะห์หาความหมายและหน้าที่ของคำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนามและยังศึกษาริบทที่ปรากฏร่วมด้วย เพื่อวิเคราะห์ว่า “พวก” ว่าสามารถทำหน้าที่อะไรได้บ้าง นอกเหนือจากการเป็นตัวบ่งชี้บอกพหุพจน์

5. นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. **ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ (Plural marker)** คือตัวบ่งชี้ที่ปรากฏพร้อมกับคำนามทั่วไปและทำให้คำนามกลายเป็นพหูพจน์ อย่างเช่น ในภาษาอังกฤษจะมีหน่วยคำ -s หรือ -es ต่อท้ายคำนามที่เป็นพหูพจน์ เช่น boys/girls

2. **คำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง (Definite reading)** คือคำที่เมื่อปรากฏพร้อมกับคำนาม จะทำให้คำนามนั้นมีความหมายที่เฉพาะเจาะจง เนื่องจากผู้พูดและผู้ฟังรู้ว่าหมายถึงสิ่งไหนหรือพูดถึงบุคคลใด และต้องดูจากบริบทเป็นหลัก

3. **คำบอกความหมายถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง (Associative reading)** คือ คำที่เมื่อปรากฏพร้อมกับคำนาม จะหมายถึงกลุ่มคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคำนาม ซึ่งให้ความหมายถึง ‘ครอบครัว/เพื่อนของคำนามนั้นๆ’ เช่น พวกสมชาย

4. **คำบอกความหมายโดยรวม (Generic reading)** คือการกล่าวถึงสิ่งๆหนึ่งโดยรวม และเป็นสิ่งที่กล่าวถึงอย่างไม่เฉพาะเจาะจง ยกตัวอย่างประโยคเช่น ‘มีหนูอยู่ตามท่อน้ำ’ หมายถึงหนูทั่วไปที่อาศัยอยู่ตามท่อน้ำเป็นส่วนมาก แต่ไม่ได้เฉพาะเจาะจงว่าเป็นหนูตัวใดตัวหนึ่ง

6. คำถามงานวิจัย

คำว่า “พวก” ทำหน้าที่อะไรในทางอรรถศาสตร์เมื่อปรากฏพร้อมกับคำนามในภาษาไทย
โครงสร้างของคำว่า “พวก + คำนาม” ในภาษาไทยเป็นอย่างไร

บทที่ 2

แนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำเสนอในแต่ละหัวข้อดังต่อไปนี้

1. คำนาม (Bare Noun) ในภาษาไทย
2. คำบอกปริมาณ (Quantifier) ในภาษาไทย
3. ความเฉพาะเจาะจง (Definiteness)
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 ตัวบ่งชี้บอกพหุพจน์ในภาษาเกาหลี
 - 4.2 ตัวบ่งชี้บอกพหุพจน์ในภาษาญี่ปุ่น
 - 4.3 ตัวบ่งชี้บอกพหุพจน์ในภาษาเปอร์เซีย
5. กรอบแนวคิดของวิลท์ซโก (Wiltschiko, 2008)

1. คำนาม (Bare noun) ในภาษาไทย

เนื่องจากผู้วิจัยศึกษาความหมายและหน้าที่ของคำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนาม ดังนั้น ประการแรก ผู้วิจัยจะศึกษาคำนามในภาษาไทยว่ามีลักษณะอย่างไร

คำนามในภาษาไทยพบที่มีความหมายที่คลุมเครือ (vague) ในเรื่องของจำนวนและความเฉพาะเจาะจง (Piriyawiboon, 2010: 6)¹ เนื่องจากไม่มีคำนำหน้านามบอกความเฉพาะเจาะจงและไม่ต้องเกิดร่วมกับตัวบ่งชี้บอกพหุพจน์ หรือที่เรียกว่า bare noun พิจารณาจากข้อมูลภาษาดังนี้

- (1) ก. หนูเข้ามาในบ้าน
- ข. ฉันเห็นหนูในบ้าน
- ค. ฉันเห็นหนูสามตัวในบ้าน

(Piriyawiboon, 2010: 6)

¹ ต้นฉบับของ ณัฐยา พิริยะวิบูลย์ เขียนตัวอย่างประโยคเป็นภาษาอังกฤษแต่ผู้วิจัยนำมาเขียนเป็นภาษาไทยเพื่อให้อ่านง่ายขึ้น

คำนามในภาษาไทย (bare noun) จะได้รับความหมายทั้ง 4 แบบจากบริบทที่ปรากฏร่วม คือ เป็นคำที่ใช้บอกประเภท (kind) คำที่ให้ความหมายทั่วไป (generic) คำที่เฉพาะเจาะจง (definite) และคำที่ไม่เฉพาะเจาะจง (indefinite) พิจารณาจากข้อมูลภาษาดังนี้

(2) ก.	หนูใกล้สูญพันธุ์	ประเภท
ข.	หนูอาศัยตามท่อ	ทั่วไป
ค.	เมื่อวานหนูเข้ามาในครัว	ไม่เฉพาะเจาะจง/เฉพาะเจาะจง
ง.	วันนี้หนูหายไป	ไม่เฉพาะเจาะจง/เฉพาะเจาะจง

(Piriyawiboon. 2010: 42)

จากตัวอย่างประโยคในข้อ (2ก) คำนามในประโยคนี้เป็นคำที่ใช้บอกประเภท เพราะอ้างถึงประเภทของหนู (class of mice) ในตัวอย่างประโยคข้อ (2ข) คำนาม 'หนู' ในที่นี้จะหมายถึงพฤติกรรมของหนูทั่วไปที่ไม่เฉพาะเจาะจง และตัวอย่างประโยคในข้อ (2ค) 'เมื่อวานหนูเข้ามาในบ้าน' ประโยคนี้ให้ความหมายไม่เฉพาะเจาะจงหมายถึงผู้พูดรู้ว่ามีหนูเข้ามาในบ้านแต่ผู้ฟังไม่รู้มาก่อน และในข้อ (2ง) 'วันนี้หนูหายไป' คำนาม 'หนู' ให้ความหมายที่เฉพาะเจาะจง เพราะอ้างถึงหนูตัวเมื่อวานที่เข้ามาในบ้าน ผู้พูดและผู้ฟังเข้าใจตรงกันว่าหมายถึงหนูตัวไหน แต่จำนวนของคำนาม 'หนู' ยังคงมีความคลุมเครือจะเป็นตัวเดียวหรือหลายตัวก็ได้เพราะไม่ได้กล่าวถึงจำนวนอย่างชัดเจน

ภาษาไทยไม่มีคำบ่งชี้หน้านามเพื่อบ่งบอกความเฉพาะเจาะจง ทำให้คำนามในภาษาไทยมีความคลุมเครือระหว่างเฉพาะเจาะจงหรือไม่เฉพาะเจาะจง เปรียบเทียบนามพหูพจน์ในภาษาอังกฤษกับคำนามในภาษาไทย

(3) ก.	Dogs are barking.	ไม่เฉพาะเจาะจง
ข.	หมากำลังเห่า	คลุมเครือ

(Piriyawiboon. 2010: 43)

จากตัวอย่างประโยคในข้อ (3ก) นามพหูพจน์ในภาษาอังกฤษ 'dogs' มีความหมายเดียวคือไม่เฉพาะเจาะจง แต่ในภาษาไทยจากตัวอย่างประโยคข้อ (3ข) คำนาม 'หมา' จะคลุมเครือว่าจะเฉพาะเจาะจงหรือไม่เฉพาะเจาะจง เนื่องจากว่า หมาที่ไหนก็ไม่รู้กำลังเห่าอยู่ จึงให้ความหมายไม่เฉพาะเจาะจง แต่ถ้าผู้พูดกับผู้ฟังรู้ว่าเป็นหมาตัวไหนกำลังเห่าอยู่ ประโยคนี้ถึงจะให้ความหมายที่เฉพาะเจาะจง

นอกจากนี้ ในตำแหน่งกรรม คำนามสามารถเป็นได้ทั้งคำที่ให้ความหมายทั่วไป คำที่เฉพาะเจาะจงและคำที่ไม่เฉพาะเจาะจง พิจารณาจากข้อมูลภาษาดังนี้

(4) ก. ฉันชอบหมา

1. คำบอกประเภท (ตอบคำถาม: คุณชอบสัตว์อะไร)

ข. ฉันได้หมา

1. ไม่เฉพาะเจาะจง (ตอบคำถาม: คุณได้อะไรเป็นของขวัญ)

2. เฉพาะเจาะจง (ตอบคำถาม: คุณได้อะไร แมวหรือหมา)

(Piriyawiboon. 2010: 44)

จากตัวอย่างที่ (4) แสดงให้เห็น คำนามสามารถเป็นทั้งเฉพาะเจาะจงและไม่เฉพาะเจาะจง กล่าวโดยสรุปได้ว่า คำนามในภาษาไทย เป็นคำที่ใช้บอกประเภทคือเป็นการกล่าวถึงสิ่งนั้นโดยรวม และเป็นคำที่ให้ความหมายทั่วไป และจะให้ความหมายที่เฉพาะเจาะจงขึ้นอยู่กับบริบทที่ปรากฏร่วม แต่ด้วยความที่คำนามในภาษาไทยเป็นคำนามที่ได้รับความหมายทั้งเอกพจน์ พหูพจน์ เฉพาะเจาะจง และไม่เฉพาะเจาะจงได้ด้วยตัวเองโดยไม่จำเป็นต้องเติมตัวบ่งชี้หน้านาม ทำให้คำนามมีความคลุมเครือในเรื่องของจำนวนและความเฉพาะเจาะจง

เคียร์เคีย (Piriyawiboon. 2010: 30; อ้างอิงจาก Chierchia.1998) กล่าวว่า คำนามสามารถเป็นอะไรก็ได้ จะเป็นคำบอกประเภท จะเฉพาะเจาะจงหรือไม่เฉพาะเจาะจงขึ้นอยู่กับบริบท ยกตัวอย่างภาษารัสเซีย ได้ดังนี้

(5) a. v komnate byli malcik i devocka ไม่เฉพาะเจาะจง

In room were boy and girl

Ja obratilsja k malciky เฉพาะเจาะจง

I turned to boy-DEF

"In the room, there were a boy and a girl. I turned to the boy."

b. Dinosavry vymerli ประเภท

dinosaurs extinct

"Dinosaurs are extinct."

(Piriyawiboon. 2010: 30)

จากตัวอย่างประโยคในข้อ (5a) แสดงให้เห็นว่า นามนับได้สามารถให้ความหมายได้ทั้งเฉพาะเจาะจงและไม่เฉพาะเจาะจง ส่วนประโยคในข้อ (5b) แสดงให้เห็นว่า นามพหูพจน์คือสิ่งจำเป็นในการอ้างถึงประเภท ภาษาใดก็ตามเมื่อนามขาดคำนำหน้านาม คำนามนั้นจะทำหน้าที่เป็นคำที่ใช้บอกประเภท เพราะนอกจากในภาษาอังกฤษ ยังเกิดขึ้นในภาษารัสเซียด้วยเช่นกัน

เคมพ์สัน (Piriyawiboon. 2010: 55; อ้างอิงจาก Kempson. 1977) ทดสอบความคลุมเครือของคำนามในเรื่องจำนวนโดยจะใช้คำว่า “do so” ในประโยค โดยพิริยะวิบูลย์ได้ยกตัวอย่างเป็นภาษาไทยด้วยวลี ‘ก็เหมือนกัน’ ดังตัวอย่างประโยคในข้อ (6)

(6) เขาซื้อวัวมา ฉันก็เหมือนกัน

(Piriyawiboon. 2010: 55)

การใช้ “ก็เหมือนกัน” แทนกริยาลี “ซื้อวัว” ของประโยคก่อนหน้า ถ้าจำนวนของ “วัว” คลุมเครือตั้งแต่ในประโยคแรก จะส่งผลถึง “ก็เหมือนกัน” ในประโยคต่อมาด้วยเช่นกัน จากตัวอย่างประโยคในข้อ (6) แสดงให้เห็นว่า จำนวนของวัวที่เขาซื้อสามารถมี 1 ตัวหรือมากกว่าหนึ่งก็ได้และจำนวนของวัวที่ฉันซื้อมาก็ไม่จำเป็นต้องเท่ากับจำนวนที่เขาซื้อมา ไม่มีข้อมูลที่แน่ชัดเกี่ยวกับจำนวนของวัวที่เขาและฉันซื้อมา สรุปได้ว่าพจน์เป็นเรื่องที่คลุมเครือสำหรับคำนามในภาษาไทย แต่ถ้ามีการระบุพจน์ที่แน่ชัดในประโยคแรกจะทำให้ในประโยคต่อมาไม่คลุมเครือในเรื่องของจำนวน เพราะพจน์จะเหมือนกันทั้งสองประโยค ดังตัวอย่างประโยคในข้อ (7)

(7) ฉันซื้อวัวมาตัวหนึ่ง ฉันก็เหมือนกัน

(Piriyawiboon. 2010: 56)

จะเห็นว่า จำนวนของวัวในประโยค “ก็เหมือนกัน” มีการระบุจำนวนเหมือนในกริยาลี “ซื้อวัวมาตัวหนึ่ง” และในตัวอย่างต่อมาจะแสดงให้เห็นว่าจำนวนของคำนามสามารถทำให้เห็นอย่างเด่นชัดได้จากคำสรรพนาม ดังตัวอย่างประโยคในข้อ (8)

- (8) ก. หมาเข้ามาในบ้าน มันกินข้าวเราหมด
ข. หมาเข้ามาในบ้าน พวกมันกินข้าวเราหมด

(Piriyawiboon. 2010: 56)

คำนาม “หมา” สามารถเป็นได้ทั้งเอกพจน์และพหูพจน์ เพราะคำนามในภาษาไทยเป็นคำที่ใช้บอกประเภทไม่ได้ใช้บอกจำนวน แต่ก็มีคำว่า ‘ตัวหนึ่ง’ และ ‘คำสรรพนาม’ สามารถช่วยลดความคลุมเครือ

โดยการบอกจำนวนเอกพจน์ของคำนาม และมีคำว่า ‘พวก+คำสรรพนาม’ ช่วยลดความคลุมเครือโดยบอกจำนวนพหูพจน์ของคำนาม

การที่คำนามสามารถเป็นคำบอกประเภท และไม่จำเป็นต้องมีตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ ได้มีนักภาษาศาสตร์หลายท่าน อาทิเช่น เคียร์เคีย (Chierchia.1998) หรง หยาง (Rong Yang. 1998) และ ณัฐยา พิริยะวิบูลย์ (Piriyawiboon. 2010) เสนอว่าคำนามในภาษาไทยเหล่านี้เป็นคำบอกประเภท (Kind terms) ซึ่งผู้วิจัยเห็นด้วยกับแนวคิดนี้และจะนำมาใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์คำนามในภาษาไทย

นอกจากนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาคำอื่นๆในภาษาไทยที่สามารถให้ความหมายเป็นพหูพจน์ เช่นเดียวกับคำว่า “พวก” ผู้วิจัยจึงศึกษาคำบอกปริมาณในภาษาไทย พบงานวิจัยของสไตน์ (Stein. 1981) ศึกษาคำว่า “กัน” ในภาษาไทย กล่าวว่า “กัน” ให้ความหมายที่เป็นพหูพจน์แก่คำนามเมื่อปรากฏต่อท้ายประโยค เช่น เขารักกัน หรือ เขาชอบกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอคำบอกปริมาณ “กัน” ในภาษาไทยเป็นลำดับต่อไป

2. คำบอกปริมาณ (Quantifiers) ในภาษาไทย

สไตน์ (Stein. 1981) ได้ศึกษาเกี่ยวกับคำบอกปริมาณในภาษาไทย พบว่าคำบอกปริมาณและคำลักษณนามจะปรากฏร่วมกันเสมอ [N+Q+CL] พิจารณาจากข้อมูลภาษาดังนี้

- (1) ก. สัตว์ทุกคู่
- ข. สัตว์ทุกกลุ่ม
- ค. สัตว์ทุกตัว

(Stein. 1981: 57)

ซึ่งคำนามในภาษาไทยเป็นคำบอกประเภท (kind term) ต้องใช้คำลักษณนาม (classifier) มาช่วยนับ ซึ่งในงานวิจัยของสไตน์ (Stein. 1981) จะศึกษาคำว่า ‘กัน’ ‘พวก’ (group) และ ‘แต่ละ’ (each)

คำว่า ‘กัน’ เป็นคำบอกความเป็นกลุ่มก้อนของคำนาม (collective) และยังทำให้คำนามมีความหมายเป็นพหูพจน์ (plural) พิจารณาจากข้อมูลภาษาดังนี้

- (2) เขาดีกัน

(Stein. 1981: 112)

คำว่า 'กัน' จะปรากฏร่วมกับกรรมกริยาหรือคำกริยาที่มีกรรม (transitive verb)

(3) เขาชอบกัน

(Stein. 1981: 112)

จากตัวอย่างประโยคข้างต้น แม้คำสรรพนามจะไม่บอกจำนวนแต่พอเติมคำว่า 'กัน' ความหมายจึงเป็นพหูพจน์โดยอัตโนมัติ ดังนั้น 'กัน' จึงทำให้คำนามมีความเป็นกลุ่มก้อน

คำว่า 'กัน' สามารถปรากฏร่วมกับคำบอกปริมาณ คำอื่นๆ ได้ เช่น ทุก หรือ บาง และตามด้วยคำลักษณนาม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(4) ผู้หญิงทุกคนดีกัน

(5) ผู้หญิงบางคนดีกัน

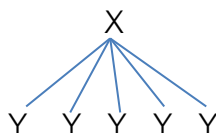
(Stein. 1981: 112)

ซึ่งสอดคล้องกับการวิเคราะห์ว่า 'กัน' เกิดร่วมกับคำนามพหูพจน์เท่านั้น และคำว่า 'กัน' ที่ปรากฏสามารถทำให้เกิดความหมายแบบขอบเขตกว้าง (wide scope) ต่อกรรมของประโยคได้อีกด้วย

(6) ผู้ชายทุกคนรักผู้หญิงคนเดียวกัน

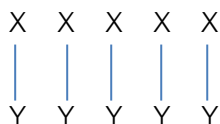
(Stein. 1981: 113)

จากตัวอย่างประโยคที่ (6) เป็นเรื่องของ scope ambiguity คือความกำกวมที่เกิดขึ้นเมื่อมีคำบอกปริมาณสองตัวที่มีความหมายขัดแย้งกันอยู่ในประโยคเดียว ยกตัวอย่างประโยคเช่น “ผู้ชายทุกคนรักผู้หญิงคนหนึ่ง” ประโยคนี้จะกำกวมเพราะสามารถมีได้ 2 ความหมาย คือ “มีผู้หญิงหนึ่งคนที่ผู้ชายทุกคนรัก” หรือ “ผู้ชายทุกคนมีผู้หญิงที่ตัวเองรัก” ความหมายแรกเป็นความหมายแบบขอบเขตกว้าง เช่นเดียวกับตัวอย่างที่ (6) “ผู้ชายทุกคนรักผู้หญิงคนเดียวกัน” แสดงภาพแผนภูมิต้นไม้โดยแทนผู้หญิงเป็น X แทนผู้ชายเป็น Y ดังนี้

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิต้นไม้แสดงขอบเขตกว้างของข้อมูลภาษา

ความหมายที่สอง “ผู้ชายทุกคนมีผู้หญิงที่ตัวเองรัก” เป็นความหมายแบบขอบเขตแคบ (narrow scope) คือผู้ชายแต่ละคนมีผู้หญิงของตัวเอง แสดงภาพแผนภูมิต้นไม้โดยแทนผู้หญิงเป็น X แทนผู้ชายเป็น Y ดังนี้

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิต้นไม้แสดงขอบเขตแคบของข้อมูลภาษา

แต่ผู้วิจัยคิดว่า คำว่า ‘กัน’ ให้ความหมายแบบขอบเขตกว้างเพราะมีคำว่า ‘เดียว’ ปรากฏร่วม พิจารณาข้อมูลภาษาดังนี้

- (7) ก. ทุกคนซื้อกระเป๋ากัน
 ข. ทุกคนซื้อกระเป๋าไปเดียว
 ค. ทุกคนซื้อกระเป๋าไปเดียวกัน

จากตัวอย่างประโยคที่ (7ก) และ (7ข) ให้ความหมายที่กำกวมระหว่างขอบเขตกว้างและขอบเขตแคบ แต่เมื่อคำว่า ‘เดียว’ ปรากฏร่วมกับคำว่า ‘กัน’ ในข้อ (7ค) ทำให้เกิดความหมายของขอบเขตกว้างเพียงความหมายเดียว คือ ทุกคนร่วมกันซื้อกระเป๋าเพียงแค่ใบเดียว

นอกจากนี้ สไตน์ (Stein, 1981) กล่าวว่า คำว่า ‘กัน’ เป็นกริยาวิเศษณ์ (adverb) ที่มีความหมายเหมือนกับคำว่า ‘all’ ‘together’ หรือ ‘both’ และ จะปรากฏร่วมกับกรรมกริยาหรือเรียกว่ากริยาที่ไม่มีกรรม พิจารณาจากตัวอย่างประโยคดังต่อไปนี้

- (8) ก. เขาวิ่งกัน
 ข. ผู้หญิงทุกคนไปกัน
 ค. ผู้หญิงสามคนทะเลาะกันบ่อย
 ง. จอห์นและบิลให้ของขวัญแก่เฟรดกัน

และคำว่า ‘กัน’ ยังเป็นส่วนประกอบที่มาเติมเต็มกริยาให้สมบูรณ์

- (9) ก. มะลิและเรณูพบกันตอนเช้า
 ข. มะลิและปัญญาเหมือนกัน
 ค. *มะลิและเรณูพบตอนเช้า
 ง. *มะลิและปัญญาเหมือน

จากตัวอย่างประโยคที่ (8) และ (9) จะเห็นว่า ‘กัน’ ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกิจกรรมกริยา ช่วยทำให้ออกกรรมกริยามีความหมายที่สมบูรณ์ ถ้าไม่มีคำว่า ‘กัน’ ปรากฏร่วมกับกิจกรรมกริยา จะทำให้ประโยคไม่มีความหมาย และผิดหลักไวยากรณ์ ดังข้อ (9ค) และ (9ง)

คำว่า ‘กัน’ ทำหน้าที่เป็นกรรมรอง (Dative) ให้ประธานของประโยคที่มี 2 คน

(10) มะลิและเรณูให้ของขวัญกัน

(Stein. 1981: 113)

นอกจากนี้ คำว่า ‘กัน’ ยังให้ความหมายเหมือนกับคำนำหน้านาม ‘the’ ในภาษาอังกฤษ คือปรากฏเพื่อให้ความหมายเฉพาะเจาะจงแก่คำนามในประโยค เปรียบเทียบระหว่างสองประโยคที่มีและไม่มีคำว่า ‘กัน’ พิจารณาจากตัวอย่างดังต่อไปนี้

(11) ผู้ชายยกเปียโน

(12) ผู้ชายยกเปียโนกัน

(Stein. 1981: 130)

จากตัวอย่างประโยคข้างต้น แสดงให้เห็นว่า คำว่า ‘กัน’ สามารถทำหน้าที่เป็นตัวชี้เฉพาะได้เพราะคำว่า ‘กัน’ ในประโยคที่ (12) เฉพาะเจาะจงถึงกลุ่มคนที่ยกเปียโนว่าเป็นกลุ่มของผู้ชาย

สไตน์ (Stein. 1981) พบว่า ‘พวก’ ให้ความหมายที่เฉพาะเจาะจง (definite) แก่คำนามเหมือนกับคำว่า ‘กัน’ พิจารณาจากข้อมูลภาษาดังนี้

(13) พวกของผู้หญิงยกเปียโน

(Stein. 1981: 132)

คำว่า ‘กัน’ เป็นคำกริยาวิเศษณ์ที่ทำให้คำนามเป็นกลุ่มก้อนเช่นเดียวกับคำว่า “พวก” แต่คำว่า “พวก” นอกจากจะแสดงความเป็นกลุ่มก้อนหรือเป็นหมวดหมู่ของคำนาม “พวก” ยังให้ความหมายที่เฉพาะเจาะจงได้อีกด้วยเมื่อปรากฏร่วมกับคำนาม (Stein. 1981: 132) ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาในเรื่องของความเฉพาะเจาะจงเพื่อดูความหมายและลักษณะในการปรากฏร่วมกับคำนาม ผู้วิจัยขอนำเสนองานของไลออนส์ (Lyons. 2005) ที่ศึกษาเรื่องความเฉพาะเจาะจงในภาษาอังกฤษ ซึ่งในภาษาอังกฤษมี ‘the’ เป็นคำนำหน้านามที่เฉพาะเจาะจง อย่างไรก็ตาม เราจะศึกษาเรื่องความเฉพาะเจาะจงเพิ่มเติมในส่วนต่อไป

3. ความเฉพาะเจาะจง (Definiteness)

หลายๆ ภาษา มีคำที่แสดงความเฉพาะเจาะจง (definiteness) หรือความไม่เฉพาะเจาะจง (indefiniteness) เช่น ในภาษาอังกฤษจะมีคำนำหน้านาม *the* และ *a* เพื่อทำหน้าที่บ่งบอกความเฉพาะเจาะจงและไม่เฉพาะเจาะจง ยกตัวอย่างคำว่า 'the car' และ 'a car' มีความหมายที่แตกต่างกันต่อผู้ฟัง/ผู้รับสาร โดยคำว่า 'the car' ทั้งผู้พูดและผู้ฟังเข้าใจตรงกันว่าเป็นรถคันไหน ในประโยค 'I bought a car this morning.' ผู้พูดแค่กล่าวว่าซื้อमारรถคันหนึ่งเมื่อเช้านี้โดยไม่ได้เจาะจงว่าเป็นคันไหน และผู้ฟังก็ไม่ทราบว่าเป็นรถคันไหนที่ผู้พูดซื้อมาเพราะเป็นการกล่าวครั้งแรก

ไลออนส์ (Lyons. 2005) แบ่งความหมายของความเฉพาะเจาะจงออกได้เป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกคือความเฉพาะเจาะจงแบบความคุ้นเคย (familiarity) กับความเฉพาะเจาะจงแบบสามารถระบุได้ (identifiability) กลุ่มที่สองคือความเฉพาะเจาะจงแบบความเป็นหนึ่งเดียว (uniqueness) กับความเฉพาะเจาะจงแบบความครอบคลุม (inclusiveness)

1. ความคุ้นเคย (familiarity) กับความสามารถระบุได้ (identifiability)

ความหมายของความเฉพาะเจาะจงที่เป็นความคุ้นเคยคือ ผู้ฟังรู้หรือเห็นว่าผู้พูดพูดถึงอะไร พิจารณาจากประโยคดังต่อไปนี้

- (1) I bought a car this morning.
- (2) I bought the car this morning.

(Lyons. 2005: 2)

จากตัวอย่างจะเห็นว่า *the car* ในข้อ (2) มีความหมายที่เฉพาะเจาะจงต่อผู้ฟัง เพราะคำว่า *the* เป็นสัญญาณที่บอกว่าผู้พูดและผู้ฟังเข้าใจในสิ่งเดียวกัน คำว่า *a car* ในข้อ (1) ใช้ 'a' เพราะเป็นครั้งแรกสำหรับผู้ฟังที่ยังไม่เคยเกี่ยวกับรถที่ผู้พูดกำลังพูดถึง เป็นความรู้ใหม่เพราะผู้พูดพูดถึงเรื่องรถเป็นครั้งแรก แต่ในข้อ (2) ผู้ฟังเคยได้ยินเกี่ยวกับเรื่องรถมาแล้วหรือผู้ฟังอาจจะกำลังยืนอยู่ข้างรถที่ผู้พูดกำลังพูดถึง หรือแม้ผู้ฟังจะไม่ได้ยินเกี่ยวกับเรื่องรถมาก่อนแต่มีประสบการณ์เคยเห็นรถที่ผู้พูดซื้อในโชว์รูมหรือในสถานการณ์อื่นๆมาก่อน อย่างไรก็ตามการใช้ *a* ในมุมมองของผู้พูดทราบ/เข้าใจว่า ผู้ฟังไม่มีความรู้ในเรื่องที่กำลังพูดถึง

พิจารณาความเฉพาะเจาะจงในเชิงความคุ้นเคยที่ปรากฏในตัวอย่างดังต่อไปนี้

- (3) Just give the shelf a quick wipe, will you, before I put this vase on it.
- (4) Put these clean towels in the bathroom please.
- (5) I hear the prime minister behaved outrageously again today.

(Lyons. 2005: 3)

จากตัวอย่างข้อ (3)-(5) แสดงให้เห็นถึงผู้พูดกับผู้ฟังเข้าใจสถานการณ์เดียวกัน โดยความคุ้นเคย ซึ่งในข้อ (3) ผู้พูดและผู้ฟังอยู่ในสถานการณ์เดียวกัน ทั้งสองมองเห็น 'the shelf' (ชั้นวางหนังสือ) ดังนั้นในประโยคนี้จึงแสดงถึงความเฉพาะเจาะจง ต่อมาในข้อ (4) ผู้ฟังอาจจะไม่เห็น 'the bathroom' ในขณะนั้นแต่สามารถรู้ได้เพราะรู้โดยธรรมชาติว่า บ้านโดยทั่วไปมีห้องน้ำ ส่วนในข้อ (5) ผู้ฟังจะเข้าใจว่าในประเทศหนึ่ง 'the prime minister' หมายถึงนายกรัฐมนตรีของประเทศนั้นๆ ซึ่งผู้ฟังไม่ได้รู้จักเป็นการส่วนตัวแต่ผู้ฟังทราบว่านายกรัฐมนตรีมีตัวตนอยู่จริงจากการรับรู้ข่าวสารโดยทั่วไป

(6) The moon was very bright last night.

(Lyons. 2005: 3)

จากตัวอย่างข้อ (6) เป็นความรู้ทั่วไปที่ผู้ฟังทุกคนคุ้นเคยเพราะเมื่อพระจันทร์ถูกอ้างถึง จะหมายถึงพระจันทร์ที่โคจรรอบโลก

(7) An elegant, dark-haired woman, a well-dressed man with dark glasses, and two children entered the compartment. I immediately recognized the woman.
The children also looked vaguely familiar.

จากตัวอย่างข้อ (7) การอ้างถึง 'ผู้หญิง' และ 'เด็ก' ในประโยคนี้ให้ความหมายเฉพาะเจาะจงเพราะผู้พูดได้อธิบายลักษณะที่มีอยู่ในบริบทก่อนหน้านี้ เช่นเดียวกับในตัวอย่างที่ (8)

(8) A: An old man, two women and several children were already there when I arrived.

B: Did you recognize the old man?

(Lyons. 2005: 3)

ตัวอย่างที่ (7) และ (8) ผู้พูดมีการพูดถึง 'ผู้หญิง' 'เด็ก' และ 'คนแก่' มาก่อนหน้านี้ในลักษณะที่ไม่เฉพาะเจาะจง เมื่อมีการอ้างถึง 'ผู้หญิง' 'เด็ก' และ 'คนแก่' อีกครั้งจึงใส่คำนำหน้านาม 'the' เพื่อบ่งบอกความเฉพาะเจาะจงของคำนามที่ได้กล่าวไปแล้ว

(9) I had to get a taxi from the station. On the way the driver told me there was a bus strike.

(10) They've just got in from New York. The plane was five hours late.

(Lyons. 2005: 3)

จากตัวอย่างที่ (9) และ (10) เป็นความเข้าใจของผู้ฟังที่มีต่อสิ่งที่มีความเกี่ยวข้องกัน อย่างในข้อ (9) ไม่ได้อ้างถึงคนขับรถมาก่อนแต่อ้างถึงแท็กซี่ เป็นความรู้ทั่วไปที่รถแท็กซี่นั้นประกอบด้วยคนขับรถ ค่าโดยสาร เบาะนั่งและอื่นๆที่มีความเกี่ยวข้องกับแท็กซี่ ผู้ฟังสามารถทราบได้ว่า 'the driver' ของผู้พูดคือคนขับรถของ 'a taxi' ที่พูดถึงก่อนหน้านี้ และ 'the plane' ในข้อ (10) มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการเดินทางซึ่งถ้าเดินทางมาจากนิวยอร์ก เครื่องบินมักจะเป็นพาหนะที่เป็นไปได้มากที่สุดเมื่อผู้พูดอยู่ที่แมนเชสเตอร์ สหราชอาณาจักร

(11) The president of Ghana is visiting tomorrow.

(Lyons. 2005: 3)

จากตัวอย่างที่ (11) แม้ผู้ฟังจะไม่รู้จักกับประเทศกานาเป็นการส่วนตัวหรือไม่เคยได้ยินมาก่อนแต่ผู้ฟังสามารถรู้ได้จากข้อมูลข่าวสาร และความเป็นไปได้ที่ประเทศกานานั้นมีประธานาธิบดีปกครองประเทศ และด้วยความที่เป็นจริงที่ว่าประธานาธิบดีมีได้คนเดียวเท่านั้น ในประโยคดังกล่าวการใช้ *the* จึงมีความสมเหตุสมผล

อย่างไรก็ตาม ไลออนส์ (Lyons. 2005) กล่าวเพิ่มเติมว่า นักภาษาศาสตร์หลายคนมองว่าควรจะใช้ความเฉพาะเจาะจงแบบสามารถระบุได้แทนความเฉพาะเจาะจงแบบความคุ้นเคย เนื่องจากการใช้ 'the' ในประโยคเป็นตัวบ่งบอกให้ผู้รับสารสามารถระบุความเฉพาะเจาะจงโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ จากสิ่งที่ผู้ฟังได้ยินมาหรือเคยเห็นมาแล้ว พิจารณาจากสถานการณ์ดังต่อไปนี้ที่เปรียบเทียบแนวคิดระหว่างความเฉพาะเจาะจงแบบความคุ้นเคยและความเฉพาะเจาะจงแบบสามารถระบุได้

ประโยคในข้อ (12) สถานการณ์คือ ในห้องนั่งเล่น แอนกำลังพยายามแขวนรูปภาพบนผนังและไม่ได้หันตัวกลับ แต่พูดกับใจที่เพิ่งเดินเข้ามาว่า 'ช่วยหยิบค้อนให้หน่อย' จากนั้นโหม่งไปรอบๆและเห็นค้อนวางอยู่บนเก้าอี้ 1 อัน

(12) Pass me the hammer, will you?

(Lyons. 2005: 6)

จากสถานการณ์ดังกล่าว 'ใจ' ในขณะนั้นไม่รู้ว่ามีค้อนวางอยู่ในห้องแต่เขามองหาตามที่แอนกล่าวว่ามีค้อนอยู่ 'the hammer' เป็นตัวบ่งบอกให้ 'ใจ' รู้ว่ามีค้อนอยู่และคำกริยา 'pass' เป็นกริยาบ่งบอกให้เกิดการกระทำทันที ด้วยเหตุนี้ทำให้ 'ใจ' มั่นใจว่าจะมีค้อนอยู่ในห้อง นามวลี 'the hammer' ในประโยคดังกล่าวนี้ไม่เป็นที่คุ้นเคยของผู้รับสาร แต่ทำให้ผู้รับสารสามารถระบุได้จากนามวลีดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม ไลออนส์ (Lyons. 2005) ไม่ได้อธิบายความเฉพาะเจาะจงที่ปรากฏในตัวอย่างประโยคที่ (9) และ (10) อย่างครอบคลุม พิจารณาจากประโยคดังต่อไปนี้

(13) 'I had to get a taxi from the station. The views on both sides of the road were so awesome.'

(14) 'They've just got in from New York. The coach was five hours late.'

ในข้อ (13) จะสังเกตได้ว่า 'the views' แม้จะไม่ได้เป็นส่วนประกอบของแท้ก็ แต่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับแท้ที่แบบเฉพาะเจาะจงได้ เช่นเดียวกับในข้อ (14) 'The coach' สามารถแทนที่ 'the plane' ได้หากผู้รับสารไม่ทราบว่าประโยคนี้ของผู้พูดเกิดขึ้นที่ไหน ซึ่งตัวอย่างข้างต้นของข้อ (11) และ (12) เป็นสิ่งที่ไลออนส์ไม่ได้กล่าวถึง

ในประโยคที่ (11) 'The president of Ghana is visiting tomorrow.' ไลออนส์ อธิบายว่า ผู้รับสารนั้นสามารถรู้ความเฉพาะเจาะจงในประโยคจากความคุ้นเคยหรือความสามารถที่ระบุได้ จึงเกิดคำถามที่เป็นไปได้ว่าผู้รับสารอาจจะถามกลับผู้พูดว่า 'Wait a minute. Does Ghana have a president?' มีความเป็นไปได้หรือไม่ว่าการใช้ *the* มาจากการสันนิษฐานของผู้พูดเพียงคนเดียวที่ว่าประเทศกานามีประธานาธิบดี ดังนั้นผู้พูดจึงคาดหวังว่าผู้ฟังจะต้องบ่งชี้นาม 'the president of Ghana' ได้

ส่วนสถานการณ์ในประโยค(12) 'Pass me the hammer, will you?' ไลออนส์ไม่ได้อธิบายไว้อย่างครอบคลุมทำให้ผู้วิจัยเกิดคำถามว่าในสถานการณ์ดังกล่าวสามารถใช้ 'Pass me a hammer, will you?' ได้หรือไม่

ต่อมา ในกลุ่มที่สองผู้วิจัยจะกล่าวถึงความเฉพาะเจาะจงแบบความเป็นหนึ่งเดียว (uniqueness) กับความเฉพาะเจาะจงแบบความครอบคลุม (inclusiveness)

2. ความเป็นหนึ่งเดียว (uniqueness) กับความครอบคลุม (inclusiveness)

มีบางกรณีที่ความเฉพาะเจาะจงแบบความคุ้นเคยและความสามารถในการระบุตัวไม่สามารถอธิบายความเกี่ยวข้องของประโยคเหล่านี้ได้ดีพอ พิจารณาจากตัวอย่างประโยคดังต่อไปนี้

(15) I've just been to a wedding. The bride wore blue.

(Lyons. 2005: 7)

ผู้ฟัง/ผู้รับสารสามารถมองเห็นความเฉพาะเจาะจงได้ในประโยค (15) เนื่องจากผู้ฟัง/ผู้รับสารนั้นทราบดีว่าการแต่งงานมีเจ้าสาวเพียงคนเดียวจึงทำให้ระบุได้ว่าเจ้าสาวสวมชุดสีน้ำเงิน แต่ผู้ฟัง/ผู้รับสารไม่

สามารถทราบได้ว่าผู้หญิงคนไหนคือเจ้าสาว เนื่องจากสถานการณ์ในประโยคทำให้ผู้ฟัง/ผู้รับสารสามารถคาดการณ์ถึงความเป็นไปได้และความจริง ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากประโยคดังต่อไปนี้

สถานการณ์คือพยาบาลเดินเข้ามาในห้องผ่าตัดและกล่าวว่า ‘ฉันสงสัยว่าใครจะเป็นแพทย์ที่วางยาสลบในการผ่าตัดวันนี้’

(16) I wonder who the anaesthetist is today.

(Lyons. 2005: 7)

จากตัวอย่างประโยคที่ (16) ผู้พูดไม่สามารถระบุได้ว่า ใครคือแพทย์ที่จะมาวางยาสลบในการผ่าตัดวันนี้และคิดว่าผู้ฟังไม่สามารถระบุได้เช่นกันแต่ทั้งผู้ฟังและผู้พูดเพียงทราบว่ามีคนคนนั้นอยู่จริง และอ้างถึงแค่แพทย์คนนั้น (แสดงถึงความเฉพาะเจาะจง)

ตัวอย่างประโยคต่อมาเป็นการเฉพาะเจาะจงอนุประโยคที่ตามหลังนามวลี

(17) Mary's gone for a spin in the car she just bought.

(Lyons. 2005: 8)

จากตัวอย่างประโยคที่ (17) ผู้ฟังไม่สามารถอ้างได้ว่ารถที่ผู้พูดพูดถึงคือรถคันไหน ยกเว้นว่าผู้ฟังเห็นรถคันนั้นที่ผู้พูดพูดถึง ‘the car’ ในประโยคบ่งบอกว่า ‘แมรี่ซื้อรถมาคันเดียว’ แสดงให้เห็นถึงความเป็นหนึ่งเดียว ประโยคนี้มีความเฉพาะเจาะจงแบบความเป็นหนึ่งเดียวเข้ามาเกี่ยวข้องเพราะแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่มีอยู่สิ่งเดียว (only) แต่ในขณะเดียวกัน ประโยคตัวอย่างในข้อที่ (18) สามารถเกิดขึ้นได้แม้ว่าจะหมายถึง แมรี่ซื้อรถมาคันเดียวก็ตาม และในประโยคที่ (18) มีความเป็นไปได้ว่า แมรี่ซื้อรถมากกว่าหนึ่งคันเช่นกัน

(18) Mary's gone for a spin in a car she just bought.

(Lyons. 2005: 8)

‘a car’ ในประโยคดังกล่าวไม่ได้ให้ความหมายแบบเป็นหนึ่งเดียวเพราะสามารถให้ความหมายได้ 2 ความหมายดังกล่าว เมื่อพูดถึงความเป็นหนึ่งเดียว คำนามในประโยคจะต้องให้ความหมายมีแค่เพียงหนึ่งเดียว (only one)

มีบางสถานการณ์ที่สามารถอธิบายได้อย่างชัดเจนถึงความหมายของความเฉพาะเจาะจงแบบเป็นหนึ่งเดียว พิจารณาจากตัวอย่างประโยคดังต่อไปนี้

(19) Janet is the cleverest child in the class

(20) You are the first visitor to our new house.

- (21) I've got the same problem as you.
- (22) He is the only student who dislikes phonology.
- (23) I offered a discount to the next customer.

สังเกตได้ว่าความเป็นหนึ่งเดียวจะปรากฏในประโยคที่มีการเปรียบเทียบขั้นสูงสุด (superlative) หรือจะต้องมีคำคุณศัพท์หรือกริยาวิเศษณ์ เช่น 'first', 'same', 'only' และ 'next' เป็นต้น

ในขณะที่ความเป็นหนึ่งเดียวจะปรากฏกับคำนามเอกพจน์เท่านั้น แต่ความเฉพาะเจาะจงแบบความครอบคลุมจะปรากฏกับคำนามพหูพจน์และคำนามนับไม่ได้

- (24) a. We're looking for the vandals who broke into the office yesterday.
b. I can't find the shampoo I put here this morning.
- (25) a. They are the only students who dislike phonology.
b. This is the only water you're likely to see for miles.

ในข้อ (24a) และ (25a) คำนามเป็นพหูพจน์ที่มีความเฉพาะเจาะจงซึ่งแสดงถึงความครอบคลุมถึงทุกสมาชิกของคำนามนั้น ส่วนนามวลีในข้อ (24b) และ (25b) เป็นนามนับไม่ได้ซึ่งแสดงถึงความเฉพาะเจาะจงแบบความครอบคลุมทั้งหมดของสิ่งๆนั้น (entity)

คำนำหน้านามเฉพาะเจาะจง *the* นอกจากจะปรากฏร่วมกับคำนามนับได้ ยังสามารถปรากฏครอบคลุมไปถึงคำนามนับไม่ได้ด้วย คำว่า *the* ทำหน้าที่เป็นคำบอกปริมาณที่ครอบคลุมทั้งหมด (Universal quantifier) และมีความหมายคล้ายกับความหมายของ *all* พิจารณาจากข้อมูลภาษาดังต่อไปนี้

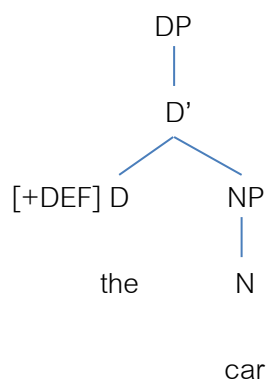
- (26) a. I've washed the dishes.
b. I've washed all the dishes.

(Lyons. 2005: 11)

จากตัวอย่างประโยคที่ (26) คำนำหน้านามเฉพาะเจาะจง *the* และ *all* มีความหมายที่ใกล้เคียงกัน ความแตกต่างก็คือ *all* จะเน้นว่ามี 'ทั้งหมด' มากกว่า *the*

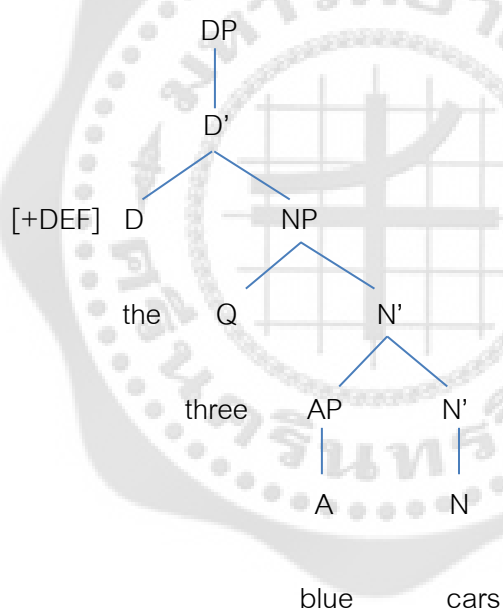
ต่อมา ไลออนส์ (Lyons. 2005) ใช้ทฤษฎีเอ็กซ์บาร์ในการอธิบายโครงสร้างของนามวลีที่ประกอบไปด้วย *the* และ *a* ในภาษาอังกฤษ

ในนามวลีที่ประกอบไปด้วยคำนำหน้านามเฉพาะเจาะจง *the* จะอยู่ในตำแหน่งของ Determiner (Det, D) ยกตัวอย่างเช่น 'the car'

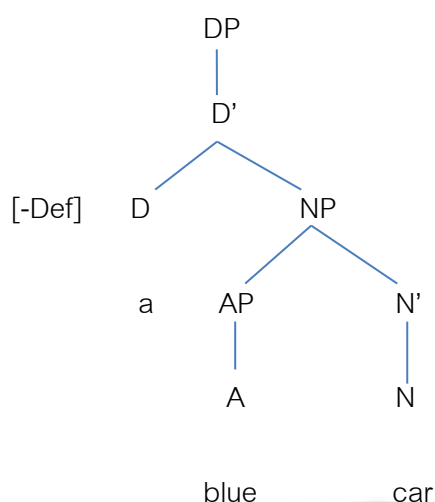
ภาพประกอบ 3 แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลีเฉพาะเจาะจง

และตัวอย่างนามวลีที่มีคำบอกปริมาณปรากฏร่วมกับ *the* เช่น 'the three blue cars'

ภาพประกอบ 4 แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลีเฉพาะเจาะจง

ในนามวลีที่ประกอบไปด้วยคำนำหน้านามไม่เฉพาะเจาะจง *a* จะอยู่ในตำแหน่งของ Quantifier (Q) ยกตัวอย่างคำว่า 'a blue car'

ภาพประกอบ 5 แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลีที่ไม่เฉพาะเจาะจง

ในภาษาอังกฤษ คำนำหน้านามไม่เฉพาะเจาะจง *a* ทำหน้าที่เป็นคำบอกจำนวนเหมือนกับ *one* จึงอยู่ในตำแหน่งเดียวกับจำนวนคือตำแหน่งของคำบอกปริมาณ Quantifier (Q)

หลังจากที่ได้ศึกษาเรื่องของความเฉพาะเจาะจงในภาษาอังกฤษแล้ว ในส่วนต่อไป ผู้วิจัยจะศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในภาษาต่าง ๆ อาทิเช่น ภาษาเกาหลี ญี่ปุ่นและเปอร์เซีย ว่าตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาเหล่านั้นสามารถทำหน้าที่อะไรได้บ้างเมื่อปรากฏร่วมกับคำนาม โดยจะเริ่มศึกษาภาษาเกาหลี ญี่ปุ่นและเปอร์เซีย ตามลำดับ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยเลือกศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในภาษาเกาหลี ญี่ปุ่น และเปอร์เซีย (Ghaniabadi. 2009) เพราะว่าในงานวิจัยของวิลท์ชโก (Wiltschko. 2008) ซึ่งจะศึกษาในลำดับถัดจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กล่าวว่าตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาเกาหลี ญี่ปุ่นและเปอร์เซียไม่ใช่สิ่งจำเป็นภายในภาษาแต่มีขึ้นเพื่อเป็นส่วนขยายของคำนาม ผู้วิจัยพบว่า คำว่า “พวก” ในภาษาไทยก็เช่นกัน เนื่องจากไม่ปรากฏร่วมกับคำนามก็ไม่ผิดไวยากรณ์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเชื่อว่า คำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนามมีคุณสมบัติหรือลักษณะที่คล้ายกับตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาเกาหลี ญี่ปุ่นและเปอร์เซีย โดยจะเริ่มศึกษาเริ่มจาก ภาษาเกาหลี ญี่ปุ่นและเปอร์เซีย ตามลำดับ

4.1 ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาเกาหลี

ในภาษาเกาหลี มีงานวิจัยของ ปาร์คโซยุง (Park So-Young. 2008) กล่าวว่า -tul ในภาษาเกาหลีนั้นไม่ใช่ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ (plural marker) แต่เป็นตัวบ่งชี้การแจกแจง (distributive marker) โดยอธิบายไว้ว่า คำนามในภาษานั้นสามารถให้ความหมายได้ทั้งเอกพจน์และพหูพจน์ พิจารณาจากข้อมูล 3 ประการหลักๆ ที่เป็นการยืนยันว่า -tul เป็นตัวบ่งชี้การแจกแจง ไม่ใช่ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ ดังนี้

ประการแรกคือความหมายของ -tul ในภาษาเกาหลี แปลว่า แต่ละหรือทุกคน และทำหน้าที่เป็นตัวบ่งชี้การแจกแจง ยกตัวอย่างประโยค ‘พวกเราแต่ละคนซื้อรถ’ หรือ ‘พวกเราทุกคนซื้อรถ’

- (1) a. Wuli-nun cha-lul sassta
We-TOP car-ACC buy.PST.DC
‘We bought a car.’

- b. Wuli-tul-un cha-lul sassta
We-TUL-TOP car-ACC buy.PST.DC
‘We bought a car.’ / ‘All our member bought a car.’

(Park So-Young. 2008: 282)

จากตัวอย่างในประโยคข้อ (1a) หมายความว่า เราซื้อรถและรถมีแค่ 1 คัน แต่ในข้อ (1b) เมื่อมี -tul ปรากฏต่อท้ายตำแหน่งประธาน ‘wuli’ (เรา) สามารถแปลได้ 2 ความหมายคือ เราซื้อรถแค่ 1 คันและอีกความหมายคือ พวกเราทุกคนซื้อรถเป็นของตัวเอง (รถจึงมีหลายคัน)

ประการที่สองคือ -tul (แต่ละ) จะสามารถปรากฏในประโยคที่แสดงความเป็นกลุ่มโดยมีคำกริยา คำว่า รวมกัน ล้อมรอบ และพบกัน แต่ -tul จะไม่ปรากฏในประโยคที่มีคำกริยาที่ตามด้วยกลุ่มสี่คนหรือกลุ่มใหญ่ ในภาษาเกาหลีแบ่งประโยคที่แสดงความเป็นกลุ่มไว้ 2 ประเภท ดังนี้

ประเภทที่ 1 (กริยาเช่นคำว่า รวมกัน, ล้อมรอบ, พบกัน เป็นต้น)

- (2) a. Swuhakkwa kyoswu-ka kyosil-ey moyessta
Math-department professor-Nom classroom-Loc gather.PST.Dc
‘Professors of a Math-department gathered in the classroom.’

b. Swuhakkwa kyoswu-tul-i kyosil-ey moyessta
 Math-department professor-Tul-Nom classroom-Loc gather.PST.Dc

‘(All) Professors of a Math-department gathered in the classroom.’

(Park So-Young. 2008: 282)

ประเภทที่ 2 (กลุ่มสี่คน หรือเป็นกลุ่มใหญ่)

(3) a. Swuhak-kwa-nun kyoswu-ka ney myeng-ita
 Mathematics-dept.-TOP professor-Nom four CL.DC
 ‘The professors in Mathematic department are a group of four.’

b. ?? Swuhak-kwa-nun kyoswu-tul-i ney myeng-ita
 Mathematics-dept.-TOP professor-PL-Nom four CL.DC

c. Wuli-nun acwu khun tancey-ita
 We-TOP very big group.DC
 ‘We are a very big group.’

d. ?? Wuli-tul-un acwu khun tancey-ita
 We-PL-TOP very big group.DC

(Park So-Young. 2008: 283)

ปาร์คโซยอง (Park So-Young. 2008) กล่าวว่า -tul สามารถปรากฏร่วมกับประโยคแบบการแสดงหมวดหมู่ประเภทที่ 1 ดังเช่น ในข้อ 2 (a และ b) แต่ไม่สามารถปรากฏร่วมกับประโยคแบบการแสดงหมวดหมู่ประเภทที่ 2 อย่าง ในข้อ 3 ได้ ซึ่งจากตัวอย่างข้างต้น ทำให้เห็นว่า -tul มีคุณสมบัติที่แตกต่างจากตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์อย่าง -s ในภาษาอังกฤษ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วพบว่าตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ -s ในภาษาอังกฤษสามารถปรากฏร่วมกับประโยคแบบการแสดงหมวดหมู่ได้ทั้ง 2 ประเภท จึงมีอิสระในการ เกิดร่วมกับคำนามมากกว่า -tul ในภาษาเกาหลี ยกตัวอย่างได้ดังนี้

(4) a. The professors *gathered/met* in the classroom. (ประเภทที่1)
 b. The professors of Mathematics department are *a group of four/a very big group*. (ประเภทที่ 2)

(Park So-Young. 2008: 284)

ประการที่สามคือ -tul ต้องปรากฏพร้อมกับ kakca (แต่ละ) พิจารณาจากข้อมูลภาษาได้ดังนี้

(5) a. Haksayng-tul-i	kakca	hakkyo-ey	kassta
student-PL-Nom	each	school-Loc	go.PST.Dc
'Each students went to a school.'			

b. *Haksayng-i	kakca	hakkyo-ey	kassta
student-NOM	each	school-Loc	go.PST.Dc

(Park So-Young. 2008: 284)

จากตัวอย่างข้างต้นในประการที่ 3 พบว่า -tul มีความสามารถในการแจกแจงกลุ่มของคำนามได้และไม่ได้เป็นแค่ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ ซึ่ง -tul น่าจะตรงกับคำว่า 'each' ในภาษาอังกฤษ และมีความหมายว่า 'แต่ละ' ในภาษาไทย ปาร์คโซยอง ยังกล่าวอีกว่า ถ้า -tul เป็นตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ (plural marking) ในภาษาเกาหลีจริง -tul จะต้องสามารถปรากฏพร้อมกับคำนามได้ในทุกสถานการณ์ แต่พบว่าถ้าประโยคใดมีคำลักษณนามปรากฏอยู่ในประโยคนั้นจะไม่มี -tul ปรากฏร่วมด้วย เพราะ -tul กับคำลักษณนามทำหน้าที่ขัดแย้งกัน หรือเรียกว่าเป็นการเติมคำที่ซ้ำซ้อน (double marking) ในประโยค ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ผิดไวยากรณ์ในภาษาเกาหลี พิจารณาจากตัวอย่างดังต่อไปนี้

(6)	*Sakwa-tul	sey	kay
	Apple-PL	3	CL
	'three apples'		
	*Chayk-tul	tases	kwen
	Book-PL	5	CL
	'five books'		

(Park So-Young. 2008: 284)

นอกจากนี้ยังมีอีกงานวิจัยที่มีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกับ ปาร์คโซยอง (Park So-Young. 2008) คือ งานวิจัยของ คิมแจชีว (Kim Jaeshil. 2008) กล่าวไว้ว่า -tul เป็นมากกว่าตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ ซึ่งเหตุผลที่ คิมแจชีว คิดว่า -tul ไม่ได้เป็นเพียงแค่ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ คือ โดยปกติแล้วตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์มักจะปรากฏพร้อมกับ คำนาม เพื่อให้คำนามเป็นพหูพจน์ แต่ -tul ไม่เพียงแต่สามารถปรากฏพร้อมกับคำนามแต่ยังสามารถปรากฏพร้อมกับคำสรรพนาม คำกริยา และ คำกริยาวิเศษณ์ได้อีกด้วย ในภาษาเกาหลี เรียกปรากฏการณ์นี้ว่า Copied Plural Marker (CPM) คือ การ

ทำซ้ำของตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ที่ปรากฏร่วมกับคำมากกว่าหนึ่งคำภายในประโยค (8b) และ (8c) แต่มีข้อสังเกตอยู่ว่า ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ตัวแรกต้องเติมที่คำนามซึ่งเป็นประธานของประโยคก่อนจึงจะเกิดการซ้ำซ้ำของตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ตัวต่อไปได้ พิจารณาจากตัวอย่างประโยคดังต่อไปนี้

(7) a. haksayng-i	wundongcang-ey	moyko-iss-ta
Student-Nom	playground-Loc	gather-Prog-Dec
'Students are gathering at the playground.'		
b. * haksayng-i	wundongcang-ey-tul	moyko-iss-ta
Student-Nom	playground-Loc-PL	gather-Prog-Dec
c. * haksayng-i	wundongcang-ey	moyko-tul-iss-ta
Student-Nom	playground-Loc	gather-PL-Prog-Dec

จากตัวอย่างที่ (7b) และ (7c) จะเห็นว่า เมื่อไม่เติมตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ที่ประธานของประโยคก่อนเป็นอันดับแรก ประโยคนั้นจะผิดไวยากรณ์ แต่ถ้าจะไม่เติมตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ก็ไม่ควรเติมในทุกตำแหน่งภายในประโยคดังข้อ (7a)

ข้อ (8) เสนอตัวอย่างประโยคที่มีการเติม -tul ได้อย่างถูกต้อง คือเริ่มจากการเติม -tul ในตำแหน่งประธานของประโยคก่อนเป็นอันดับแรก จากนั้นจึงถึงจะเติม -tul ในตำแหน่งอื่นๆของประโยคได้ดังข้อ (8b) และ (8c)

(8) a. haksayng-tul-i	wundongcang-ey	moyko-iss-ta
Student-PL-Nom	playground-Loc	gather-Prog-Dec
'Students are gathering at the playground.'		
b. haksayng-tul-i	wundongcang-ey-tul	moyko-iss-ta
Student-PL-Nom	playground-Loc-PL	gather-Prog-Dec
'Students are gathering at the playground.'		
c. haksayng-tul-i	wundongcang-ey	moyko-tul-iss-ta
Student-PL-Nom	playground-Loc	gather-PL-Prog-Dec
'Students are gathering at the playground.'		

(Kim Jaeshil. 2008: 166)

จากหลักฐานที่ ปาร์คโซยอง (Park So-Young. 2008) กล่าวมาทั้งหมด จึงเป็นข้อสรุปที่ว่า -tul ในภาษาเกาหลีไม่ใช่ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ (plural marker) เนื่องจากว่า -tul ไม่สามารถปรากฏร่วมกับคำนามได้ถ้าในนามวลีนั้นมีจำนวนและคำลักษณนามอยู่ด้วย เพราะในภาษาเกาหลีการทำให้คำนามมีความหมายเป็นพหูพจน์คือการเติมคำลักษณนามและจำนวน นอกจากนี้ -tul ยังสามารถปรากฏร่วมกับคำกริยา และคำวิเศษณ์ได้นอกจากคำนาม ทำให้เห็นว่า -tul ไม่ได้ทำหน้าที่เป็นเพียงแค่เป็นตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ แต่ทำหน้าที่เป็นตัวบ่งชี้การแจกแจง (distributive marker)

ลำดับต่อไป ผู้วิจัยจะนำเสนองานวิจัยที่ศึกษาตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาญี่ปุ่น กล่าวคือ ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาญี่ปุ่นสามารถให้ความหมายได้ 2 ความหมายแก่คำนาม คือ ให้ความหมายที่เป็นพหูพจน์และให้ความหมายถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคำนาม

4.2 ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาญี่ปุ่น

อุเอเดะและฮารากุจิ (Ueda; & Haraguchi. 2008) กล่าวว่า ในภาษาญี่ปุ่น ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ -tati สามารถให้ความหมายที่เป็นพหูพจน์และให้ความหมายถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องแก่คำนามได้ คอร์เบต (Corbett. 2000) กล่าวว่า associative หรือ associative plural (ASS) หมายถึง การอ้างถึงสมาชิกที่เกี่ยวข้องกับคำนามหลักอีกหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่ง สามารถเป็น 'ครอบครัว/เพื่อนของคำนาม' และมักจะปรากฏร่วมกับคำนามที่เป็นคนเท่านั้น ไม่พบที่ปรากฏกับสัตว์และสิ่งของ

อุเอเดะ และ ฮารากุจิ (Ueda; & Haraguchi. 2008) กล่าวว่า คำนามทั่วไปในภาษาญี่ปุ่นสามารถให้ความหมายที่เป็นพหูพจน์ได้ในตัวเองโดยไม่ต้องเติม -tati เพียงแต่คำนามนั้นจะให้ความหมายที่คลุมเครือระหว่างเอกพจน์และพหูพจน์ พิจารณาจากข้อมูลภาษาดังนี้

- (11) gakusei-ga koogisita
 Student-NOM protested
 'The student (s) protested.'

ในภาษาญี่ปุ่นจึงมีตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ -tati เพื่อลดความคลุมเครือของคำนาม

- (12) gakusei-tati-ga koogisita
 Student-PL-NOM protested
 'The students protested.'

(Ueda; & Haraguchi. 2008: 238)

อุเอเดะ และ ฮารากุจิ (Ueda; & Haraguchi. 2008) กล่าวอีกว่า ในภาษาญี่ปุ่น -tati นอกจากจะทำหน้าที่เป็นตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์แล้ว ยังทำหน้าที่เป็นตัวบ่งชี้ที่บอกความเกี่ยวข้องกับคำนามได้อีกด้วย พิจารณาจากข้อมูลภาษาดังนี้

- (13) a. gakusei-tati
Student-PL
'students'
- b. Taroo-tati
Taroo-PL (ASS)
'Taroo and his associates'

(Ueda; & Haraguchi. 2008: 236)

จากตัวอย่างในข้อ (13b) จะเห็นว่า เมื่อ -tati ที่เป็นตัวบ่งชี้บอกความเกี่ยวข้องอยู่ติดกับคำนามที่เป็นชื่อเฉพาะ จะทำให้คำนามนั้นมีความหมายเป็นพหูพจน์หมายถึง 'ทาโร่และพวกของทาโร่' แต่คำนามทั่วไปจะต้องเติมตัวบ่งชี้บอกความเกี่ยวข้องของหลังตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ พิจารณาจากตัวอย่างดังต่อไปนี้

- (14) a. gakusei-tati-tati
student-PL-ASS
'the students and their associates'
- b. Taroo-tati-tati
Taroo -PL-ASS
'Taroo and his associates and their associates'

(Ueda; & Haraguchi. 2008: 237)

การเกิดซ้ำของ -tati ตัวที่สอง จะทำหน้าที่เป็นตัวบ่งชี้บอกความเกี่ยวข้องกับคำนาม และจะปรากฏก็ต่อเมื่อมีการพูดถึง 'ครอบครัวหรือเพื่อนของคำนามนั้น หรือเรียกว่าผู้เกี่ยวข้องกับคำนาม (their associates)' พิจารณาจากข้อมูลภาษาดังต่อไปนี้

- (15) a. *gakusei-tati-tati
Student-PL-PL
- b. *gakusei-tati-tati
Student-(ASS)-PL

c. gakusei-tati-tati

student-PL-(ASS)

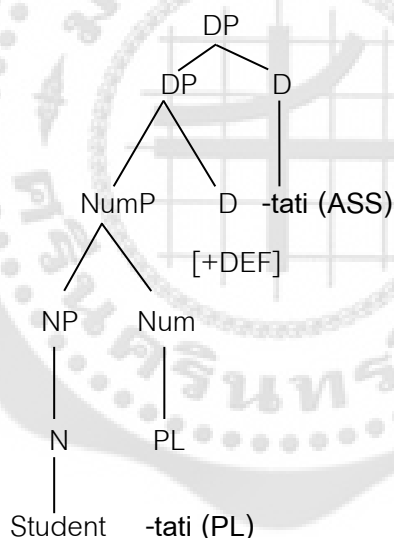
'the students and their associates'

(Ueda; & Haraguchi. 2008: 237)

จากตัวอย่างข้อ (15a) จะเห็นว่า ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ไม่สามารถปรากฏซ้ำกันได้สองตัวถ้าตัวหลังไม่ใช่ตัวบ่งชี้บอกความเกี่ยวข้อง และตัวบ่งชี้บอกความเกี่ยวข้องจะปรากฏร่วมกับคำนามได้ก็ต่อเมื่อจะต้องมีตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ปรากฏก่อน และในข้อ (15b) ตัวบ่งชี้บอกความเกี่ยวข้องไม่สามารถอยู่หน้าตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ได้ และข้อ (15c) เป็นการปรากฏของตัวบ่งชี้บอกความเกี่ยวข้องที่ถูกต้อง

นากานิชิ และ โทมิโอกะ และมิซุชิมะ (Ueda; & Haraguchi. 2008: 239; อ้างอิงจาก Nakanishi; & Tomioka. 2004; & Mizushima. 2007) ได้ออกแบบแผนภูมิต้นไม้ที่สามารถอธิบายโครงสร้างนามวลีที่มีตัวบ่งชี้บอกความเกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ ดังต่อไปนี้

(16)

ภาพประกอบ 6 แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลีที่มีตัวบ่งชี้บอกความเกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์

จะเห็นว่าในข้อ (16) ตัวบ่งชี้บอกความเกี่ยวข้อง -tati (ASS) อยู่ในตำแหน่ง D และตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ -tati (PL) อยู่ในตำแหน่ง Num เพื่อบอกจำนวน จากโครงสร้างต้นไม้สนับสนุนข้อสันนิษฐานที่กล่าวไว้ว่า ตัวบ่งชี้บอกความเกี่ยวข้องปรากฏร่วมกับคำนามเพื่อให้ความหมายถึงผู้เกี่ยวข้อง แต่ถ้าให้อยู่ในตำแหน่ง 'Num' จะให้ความหมายพหูพจน์

นอกจากนี้ อุเอดะ และ ฮารากุจิ (Ueda; & Haraguchi. 2008) ยังกล่าวอีกว่า ตัวบ่งชี้บอกความเกี่ยวข้องของ -tati ยังสามารถปรากฏร่วมกับคำนามที่เป็นชื่อเฉพาะได้มากกว่าหนึ่ง เนื่องจากว่า -tati จะให้ความหมายรวมถึง 'เหล่าผู้เกี่ยวข้องกับคำนามทั้ง 2 คนนั้น' พิจารณาจากข้อมูลภาษาดังนี้

- (17) Taroo to Hanako-tati
Taroo and Hanako-PL(ASS)
'Taroo and Hanako, and their associates'

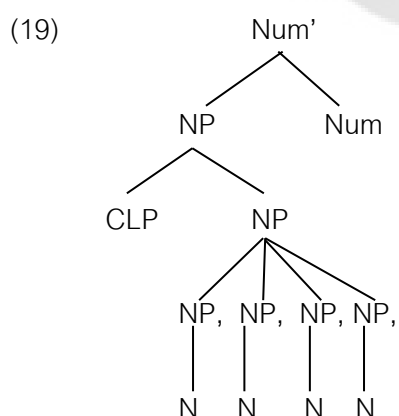
(Ueda; & Haraguchi. 2008: 240)

จากตัวอย่างที่ (17) จะเห็นว่า ตัวบ่งชี้บอกความเกี่ยวข้อง -tati สามารถปรากฏร่วมกับคำนามได้มากกว่าหนึ่ง ซึ่งเป็นลักษณะพิเศษอีกอย่างหนึ่งของ -tati คือสามารถเป็นตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์และยังเป็นตัวบ่งชี้บอกความเกี่ยวข้องให้แก่คำนามได้มากกว่าหนึ่งภายในประโยค เพียงแค่ตัวมันอยู่ติดกับคำนามเพียงตัวเดียวในประโยค พิจารณาจากข้อมูลภาษาดังนี้

- (18) zyuuroku-nin-no sakka, hyooronka, sisooka, kagakusha-tati
sixteen -CL-NO writer critic thinker scientist-PL
'sixteen writers, critics, thinkers, and scientists'

(Ueda; & Haraguchi. 2008: 240)

จากตัวอย่างที่ (18) ถึงแม้ -tati จะปรากฏร่วมกับคำนามตัวเดียวในท้ายประโยคแต่จะสามารถกระจายความเป็นพหูพจน์ให้แก่คำนามตัวอื่นๆได้ เพราะ -tati อยู่ในตำแหน่ง 'Num' ซึ่งเชื่อมกับนามวลี (NPs) และยังมีคำบอกปริมาณ (จำนวนและคำลักษณะนาม) เป็นส่วนเติมเต็มอีกด้วย ซึ่งอุเอดะและฮารากุจิ (Ueda; & Haraguchi. 2008) ได้เสนอแผนภูมิต้นไม้ที่สามารถอธิบายโครงสร้างที่มีคำนามหลายคำในนามวลีเดียว ได้ดังนี้

ภาพประกอบ 7 แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างที่มีคำนามหลายคำในนามวลีเดียว

จากงานวิจัยสรุปได้ว่า ในภาษาญี่ปุ่น -tati สามารถเป็นตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์และเป็นตัวบ่งชี้บอกความเกี่ยวข้องกับคำนามได้ ตัวบ่งชี้บอกความเกี่ยวข้องกับคำนามจะปรากฏได้ก็ต่อเมื่อจะต้องมีตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ปรากฏก่อน แต่ถ้าเป็นคำนามที่เป็นชื่อเฉพาะ ตัวบ่งชี้บอกความเกี่ยวข้องสามารถปรากฏได้ทันที ดังนั้นการปรากฏร่วมกันระหว่างคำนามที่เป็นชื่อเฉพาะและตัวบ่งชี้บอกความเกี่ยวข้องจะหมายถึงพวกพ้องของบุคคลนั้น หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น

ต่อมา ผู้วิจัยจะนำเสนอตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาเปอร์เซีย พบว่าตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาเปอร์เซียจะทำหน้าที่ได้ 2 หน้าที่เช่นเดียวกับ -tati ในภาษาญี่ปุ่น แต่ในภาษาเปอร์เซียตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์จะทำหน้าที่ให้ความหมายที่เป็นพหูพจน์และให้ความหมายที่เฉพาะเจาะจง

4.3 ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาเปอร์เซีย

ในส่วนนี้จะกล่าวถึงงานวิจัยเรื่องตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ที่ให้ความหมายเฉพาะเจาะจง ได้แก่ ภาษาเปอร์เซีย ในงานวิจัยของกาเนียบาดี (Ghaniabadi, 2009) สนับสนุนว่า ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาเปอร์เซียมี 2 หน้าที่คือ เป็นตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ (+PL) และตัวบ่งชี้บอกความเฉพาะเจาะจงที่ให้ความหมายเฉพาะเจาะจงแก่คำนาม (+DEF) เนื่องจากว่า ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ -hâ (เป็น -â เมื่อตามหลังพยัญชนะ) จะไม่ปรากฏในบริบทที่ไม่เฉพาะเจาะจง ดังตัวอย่างในข้อ (20)

- (20) se-tâ ketâb(*a) xarid-am
 Three-CL book(*PL) bought-1SG
 'I bought three books.'

แต่จะปรากฏอยู่ในบริบทที่เฉพาะเจาะจง ดังตัวอย่างในข้อ (21)

- (21) se-tâ ketâb(-â) ru-ye miz-e
 Three-CL book (-PL) on-EZ table.is
 'The three books are on the table.'

(Ghaniabadi, 2009: 1)

ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ -hâ ทำหน้าที่เหมือนกับคำนำหน้านามเฉพาะเจาะจง *the* ในภาษาอังกฤษ และจะปรากฏร่วมกับคำนามที่มีมากกว่าหนึ่ง (>1) พิจารณาจากข้อมูลภาษาดังนี้

- (22) gonješk-â -ro did-am
 sparrow-PL_{DEF}-OM saw-1SG
 'I saw the sparrows.'

และยังปรากฏร่วมกับนามนับไม่ได้ (mass noun) เพื่อทำหน้าที่เฉพาะเจาะจง พิจารณาจากข้อมูลภาษาดังนี้

- (23) barq (-â) qat'-e
 Electricity (-PL) cut-CL.3SG
 'The power is shut off.'
- (24) roqan (-â) -ro rixt-am tu qâblame
 Oil (-PL) -OM poured-1SG in pot
 'I poured the oil into the pot.'
- (Ghaniabadi. 2009: 2)

ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ -hâ มี 2 ลักษณะ ดังนี้

คำนามตามด้วย hâ เป็นตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ [+ PL] ที่ให้ความหมายเฉพาะเจาะจง
 [+DEF]

- (25) gojesk-â-ro did-am
 sparrow-PL(def) saw-1SG
 "I saw the sparrows."
- (Ghaniabadi. 2009: 3)

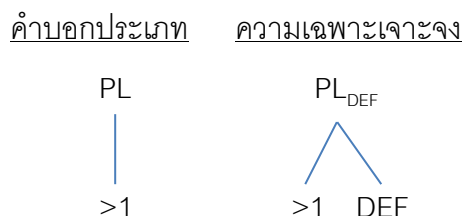
คำนามตามด้วย hâ เป็นคำบอกประเภท (taxonomic reading)

- (26) ketab – â dust- â-ye xub o qabel-e+e'temad-i hast-and.
 Book-PL friend-PL-EX good and able+reliance-IND is-3PL
 "Books are good and reliable friends."

[Taxonomic reading: 'all kinds of books']

(Ghaniabadi. 2009: 3)

-*hâ*: เป็นตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ (+PL) และเป็นตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ที่ให้ความเฉพาะเจาะจง (+PL) (+DEF)

กล่าวได้ว่า -hâ (เป็น -â เมื่อตามหลังพยัญชนะ) เป็นได้ทั้งตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์และตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ที่ให้ความหมายเฉพาะเจาะจง และตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์จะปรากฏหรือไม่ปรากฏก็ได้เมื่อมีการบอกจำนวนและคำลักษณนามแล้ว เพราะนามวลี ‘หนังสือ 3 เล่ม’ ดังข้อ (27) ก็เฉพาะเจาะจงในตัวมันเองแล้ว

- (27) se-tâ ketâb(-â) ru-ye miz-e.
three-CL book(-PL_{DEF}) on-EZ table-CL.3SG
'The three books are on the table.'
(Ghaniabadi. 2009: 3)

กาเนียบาดี (Ghaniabadi. 2009) พบว่า ในภาษาเปอร์เซียมีความแตกต่างกันในเรื่องการเติมตัวบ่งชี้เฉพาะระหว่างภาษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ กล่าวคือภาษาที่เป็นทางการจะไม่มี การเติมตัวบ่งชี้เฉพาะที่คำนาม เพราะคำนามแม้ไม่ได้เติมตัวบ่งชี้เฉพาะก็สามารถบอกความเฉพาะเจาะจงได้ด้วยตัวเอง พิจารณาจากข้อมูลภาษาดังนี้

- (28) gonješk parid ru deraxt
Sparrow flew.3SG on tree
'The sparrow flew on the tree.'
- (29) gonješk-o did-am
Sparrow-OM saw-1SG
'I saw the sparrow.'

(Ghaniabadi. 2009: 4)

ในภาษาที่ไม่เป็นทางการ จะมีการเติมตัวบ่งชี้เฉพาะแก่คำนามเอกพจน์ที่ต้องการจะกล่าวถึงความเฉพาะเจาะจง โดยจะเติมตัวบ่งชี้เฉพาะ -é ดังตัวอย่างในข้อที่ (30)

- (30) gonješk-é parid ru deraxt
 Sparro-SG_{def} flew.3SG on tree
 ‘The sparrow flew on the tree.’

(Ghaniabadi. 2009: 5)

และจะเติมตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ -hâ (เป็น -â เมื่อตามหลังพยัญชนะ) เมื่อจะกล่าวถึงคำนามพหูพจน์ ที่ให้ความหมายเฉพาะเจาะจง ดังตัวอย่างในข้อที่ (31)

- (31) gonješk-â parid ru deraxt
 Sparro-PL_{def} flew.3PL on tree
 ‘The sparrows flew on the tree.’

(Ghaniabadi. 2009: 5)

(32) การเติมตัวบ่งชี้เฉพาะ (definite number) ในภาษาเปอร์เซียระหว่างคำนาม เอกพจน์และพหูพจน์ ดังนี้

ตาราง 1 แสดงการเติมตัวบ่งชี้เฉพาะระหว่างคำนามเอกพจน์และพหูพจน์

	ประเภท	ตัวบ่งชี้เฉพาะ
คำนามเอกพจน์	ไม่เติม	-é (SG _{DEF})
คำนามพหูพจน์	-hâ (PL)	-hâ (PL _{DEF})

แม้ในภาษาเปอร์เซีย คำนามจะมีการเติมตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์จะไม่เฉพาะเจาะจงหรือเฉพาะเจาะจงนั้น กาเนียบาดี (Ghaniabadi. 2009) พบว่า ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ (-hâ) ในภาษาเปอร์เซียเป็นเพียงแค่ส่วนขยาย (modifier adjoined) ของคำนาม ไม่ใช่ส่วนหลักหรือสิ่งจำเป็น ซึ่ง วิลท์ชโก (Ghaniabadi. 2009: 10; อ้างอิงจาก Wiltschko. 2008) ได้เปรียบเทียบภาษาอังกฤษกับ ภาษา Halkomelem² ว่าภาษาอังกฤษ ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์เป็นส่วนหลัก (head) ส่วนภาษา Halkomelem ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์เป็นส่วนเพียงส่วนขยายของคำนาม (modifier adjoined) เพราะไม่มีความคล้อยตามกัน (agreement) ระหว่างคำบ่งชี้หน้านาม (demonstrative) และคำนาม ซึ่งใน

² ภาษา Halkomelem เป็นภาษาของชนเผ่าหนึ่งทางตะวันออกเฉียงใต้บนเกาะแวนคูเวอร์ในประเทศแคนาดา

ภาษาเปอร์เซียมีการเติมตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ที่คำนามแต่ไม่มีการเติมตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ที่คำบ่งชี้หน้านามทำให้ไม่มีความคล้อยตามกันระหว่างคำบ่งชี้หน้านามและคำนาม พิจารณาจากข้อมูลภาษาดังนี้

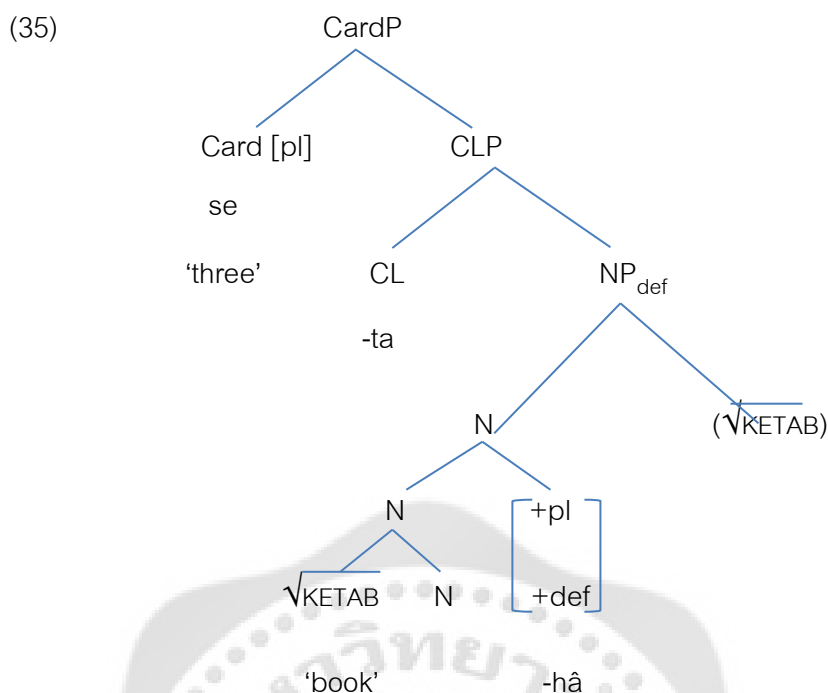
- (33) in(*-â) pesar- â mi-dov-and.
 This (*-PL_(DEF)) boy-PL_{DEF} DUR-run.PRES.3PL
 ‘These boys are running.’

(Ghaniabadi. 2009: 11)

จากตัวอย่างที่ (33) จะเห็นว่า ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ปรากฏร่วมกับคำนามเท่านั้น ไม่ปรากฏร่วมกับคำบ่งชี้หน้านาม และอีกเหตุผลหนึ่งที่ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาเปอร์เซียเป็นเพียงแค่ส่วนขยายคือคำนามในภาษาเปอร์เซียไม่มีกรณีใดที่เป็นเหมือนคำนามในภาษาอังกฤษ เช่น คำว่า scissors (กรรไกร) pants (กางเกง) หรือ glasses (แว่นตา) เพราะคำนามในภาษาเปอร์เซียจะต้องนำไปเติมตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ คำนามนั้นถึงจะแสดงความเป็นพหูพจน์

- (34) a. qeyci-hâ b. salvâr-â c. eynak-â
 scissors-PL pants-PL glasses-PL
 ‘กรรไกร’ ‘กางเกง’ ‘แว่นตา’

เนื่องจากว่า ในภาษาเปอร์เซีย การเติมตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์เป็นเพียงส่วนขยาย กาเนียบาดี (Ghaniabadi. 2009) ได้ออกแบบแผนภูมิต้นไม้ที่สามารถอธิบายโครงสร้างนามวลีที่มีตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ปรากฏร่วมกับพจน์และคำลักษณนาม ดังนี้

ภาพประกอบ 8 แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลีในภาษาเปอร์เซียตามกรอบของกาเนียบาติ

จากโครงสร้างของนามวลีที่ (35) จะเห็นว่า กาเนียบาติใช้ Cardinal Number Phrase (CardP) ในการอธิบายโครงสร้างที่มีจำนวนและคำลักษณนามและกำหนดให้นามวลีอยู่ภายใต้ NP_{def} เพื่อรับความหมายพหูพจน์และความเฉพาะเจาะจง [+pl, +def] ซึ่งกาเนียบาติสันนิษฐานว่า -hâ ในภาษาเปอร์เซียเป็นตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ที่ให้ความหมายเฉพาะเจาะจง

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ในภาษาเปอร์เซียมีตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์บอกประเภทและตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์แบบเฉพาะเจาะจง (-hâ) เป็นเพียงส่วนขยายของคำนาม ไม่ใช่ส่วนหลักเพราะตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาเปอร์เซียไม่ใช่สิ่งจำเป็น ไม่เต็มร่วมกับคำนามก็ไม่ผิดไวยากรณ์ แต่การเติมตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ก็เพื่อลดความกำกวมระหว่างคำนามเอกพจน์และพหูพจน์ และตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาเปอร์เซียมีตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ที่ทำหน้าที่อื่นเพิ่มขึ้นมาคือความเฉพาะเจาะจง อย่างไรก็ตาม ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์เป็นเรื่องที่ขึ้นอยู่กับตัวแปรภายในภาษา เพราะแต่ละภาษาตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ไม่ได้มีลักษณะที่เหมือนกัน

สิ่งที่ผู้วิจัยจะศึกษาต่อไปคือ กรอบแนวคิดที่สามารถอธิบายตำแหน่งการปรากฏของตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ ซึ่งกรอบแนวคิดของวิลท์ชโก (Wiltschko, 2008) สามารถอธิบายการปรากฏของตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาต่างๆได้ ผู้วิจัยเห็นว่าสามารถนำไปใช้กับโครงสร้างของ “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนามในภาษาไทยได้

5. กรอบแนวคิดของวิลท์ชโก (Wiltschko. 2008)

ผู้วิจัยเลือกวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิดของวิลท์ชโก (Wiltschko. 2008) เนื่องจากว่าเป็นกรอบแนวคิดที่สามารถอธิบายการปรากฏของตัวบ่งชี้บอกพหุพจน์ในภาษาต่างๆ ได้ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษและภาษา Halkomelem ซึ่งภาษา Halkomelem เป็นภาษาที่มีความคล้ายคลึงกับภาษาไทยตรงที่คำนามทั้งสองภาษาไม่จำเป็นต้องเกิดร่วมกับตัวบ่งชี้บอกพหุพจน์ นอกจากนี้ผู้วิจัยคิดว่ากรอบแนวคิดของวิลท์ชโกนำไปประยุกต์ใช้กับโครงสร้างของคำว่า “พวก” ในภาษาไทยได้ ดังนั้นผู้วิจัยขอนำเสนองานวิจัยของวิลท์ชโก (Wiltschko. 2008) ที่อธิบายลักษณะของตัวบ่งชี้บอกพหุพจน์และโครงสร้างของคำนามที่แตกต่างกันระหว่างภาษาอังกฤษและภาษา Halkomelem และสุดท้ายนำเสนอกรอบแนวคิดเรื่องตัวบ่งชี้บอกพหุพจน์ที่ใช้ในงานวิจัย

วิลท์ชโก (Wiltschko. 2008) กล่าวว่าภาษา Halkomelem เป็นภาษาแบบ non-inflectional หรือ ภาษาที่ไม่มีวิภัติปัจจัย เพื่อบอกว่าคำนามเป็นพหูพจน์ ตัวบ่งชี้บอกพหุพจน์ในภาษานี้จึงทำหน้าที่เป็นเพียงส่วนขยาย (modifier) ของคำนามไม่ได้เป็นส่วนหลัก (head) หรือสิ่งจำเป็น (obligatory) เหมือนในภาษาที่มี inflection อย่างในภาษาอังกฤษ ภาษา Halkomelem มีรูปแบบในการทำให้คำนามเอกพจน์กลายเป็นพหูพจน์อยู่ 3 รูปแบบ ดังต่อไปนี้

รูปแบบที่ 1 การซ้ำคำ (reduplication)

Méle	<u>málele</u>
Child	children

รูปแบบที่ 2 การเติม infix -l-

q'ámi	q'álemi ³
girl	girls

รูปแบบที่ 3 การเปลี่ยนของสระ

swíweles	swóweles
boy	boys

(Wiltschko. 2008: 641)

ถ้าเปรียบเทียบกับภาษาอังกฤษจะพบว่าคุณสมบัติของตัวบ่งชี้บอกพหุพจน์ในภาษาอังกฤษนั้นเป็นสิ่งจำเป็น (obligatory) ที่จะต้องปรากฏร่วมกับคำนามเสมอ โดยทั่วไปแล้ว ในภาษาอังกฤษเมื่อ

³ การเปลี่ยนรูปเป็นพหูพจน์ (-ále) ใช้สำหรับคำนามนับได้ที่เป็นคน (counting people)

คำนามมีมากกว่าหนึ่งสิ่ง คำนามนั้นจะต้องปรากฏร่วมกับตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ เพื่อให้เป็นคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(1) a. the three boys

b. *the three boy

แต่ในภาษา Halkomelem จะมีข้อแตกต่างจาก ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาอังกฤษตรงที่ว่า คำนามไม่จำเป็นต้องปรากฏร่วมกับตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์เสมอไป เพราะตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษา Halkomelem ไม่ใช่สิ่งจำเป็น (optional) ดังนั้นการไม่มีตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ก็สามารถทำได้และไม่ผิดไวยากรณ์ หรืออาจจะกล่าวได้ว่าจะปรากฏหรือไม่ปรากฏตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ก็ไม่มี ความแตกต่างทางด้านความหมาย พิจารณาจากข้อมูลภาษาดังต่อไปนี้

(2) a. te lhixw swíweles

DET three boy

'the three boys'

b. te lhixw swóweles

DET three boy.PL

'the three boys'

(3) a. qex te s-th'ím

Many DET Nom-berry

'many berries'

b. qex te s-th'eth'ím

many DET Nom-berry.PL

'many berries'

(Wiltschko. 2008: 642)

จากตัวอย่างข้างต้นพบว่า ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษา Halkomelem สามารถปรากฏร่วมกับคำนามได้ทั้งประเภทสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต นอกจากนี้ยังมีความแตกต่างทางด้านอื่นๆ ระหว่างภาษาที่มีตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์และไม่มีตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ คือความคล้อยตามกันระหว่างประธานและกริยา (agreement) อย่างในภาษาอังกฤษ ประธานกับกริยาจะต้องมีความคล้อยตามกัน มิเช่นนั้นจะผิดไวยากรณ์ ถ้าประธานเป็นเอกพจน์ กริยาก็ต้องเป็นเอกพจน์ ถ้าประธานเป็นพหูพจน์ กริยาก็ต้องเป็นพหูพจน์ (Corbett. 2000:66) ยกตัวอย่างได้ดังนี้

(4) This boy is playing football.

These boys are playing football.

ในภาษา Halkomelem ก็มีความคล้ายตามเช่นเดียวกัน แต่จะมีรูปแบบที่แตกต่างจากภาษาอังกฤษ คือคำนามพหูพจน์ (noun marked plural) สอดคล้องกับคำบ่งชี้ที่เป็นพหูพจน์ (plural determiner) อย่าง *ye* ใน (5a) และ เข้ากันได้กับคำบ่งชี้ที่ไม่ได้เป็นพหูพจน์ (unmarked determiner) อย่าง *te* ใน (5b) ด้วย แต่คำนามที่ไม่ได้เติมตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ (unmarked noun) สอดคล้องกับคำบ่งชี้ที่เป็นพหูพจน์ อย่าง *ye* ได้ใน (5c) ด้วย และเข้ากันได้กับคำบ่งชี้ที่ไม่ได้เป็นพหูพจน์ อย่าง *te* ใน (5d) อีกด้วย

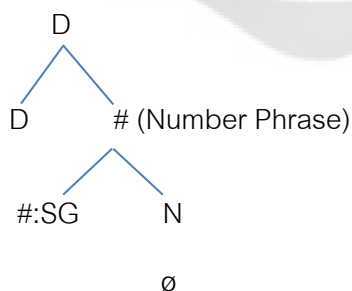
- (5) a. t'ílém **ye** s-í:wí:qe b. t'ílém **te** s-í:wí:qe
 sing Det.PL man.PL sing Det man.PL
 'The men are singing.' 'The men are singing.'
- c. t'ílém **ye** swíyeqe d. t'ílém **te** swíyeqe
 sing Det.PL man sing Det man
 'The men are singing.' 'The man is singing.'

(Wiltschko. 2008: 643)

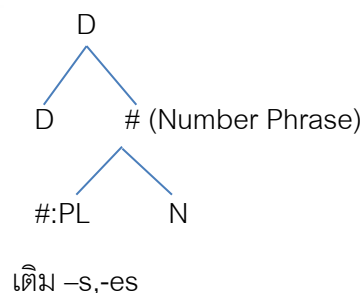
จากตัวอย่างที่ (5) จะเห็นว่า ภาษา Halkomelem มีอิสระในการเติมตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ และไม่ได้เป็นภาษาที่บังคับให้มีการเติมตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์

วิลท์ชโก (Wiltschko. 2008) ได้อธิบายถึงโครงสร้างนามวลีระหว่างภาษาอังกฤษและภาษา Halkomelem ดังต่อไปนี้

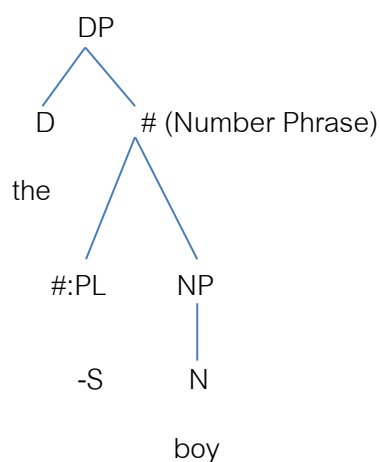
โครงสร้างของนามวลีในภาษาอังกฤษ

(ไม่มีการเติมตัวบ่งชี้)

ยกตัวอย่าง

= Spell-out: the boys

ภาพประกอบ 9 แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลีในภาษาอังกฤษตามกรอบของวิลท์ชโก

แต่โครงสร้างของนามวลีในภาษา Halkomelem ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ไม่ได้เป็นส่วนหลักแต่เป็นส่วนขยายรวม (adjunct)⁴ คือเป็นเพียงการเติมข้อมูลที่ไม่ใช่สิ่งจำเป็น จะเติมหรือไม่เติมตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ก็ได้

โครงสร้างของนามวลีในภาษา Halkomelem

ภาพประกอบ 10 แผนภูมิต้นไม้ของนามวลีในภาษา Halkomelem ตามกรอบของวิลท์ชโก

⁴ Adjunct คือ ส่วนขยายรวมที่สามารถละทิ้งได้โดยไม่กระทบความถูกต้องของไวยากรณ์

ยกตัวอย่างประโยคในภาษาอังกฤษ คำว่า “yesterday” (เมื่อวานนี้) เป็นแค่ส่วนขยายรวม ละทิ้งได้

a. I met Mary.

b. I met Mary yesterday.

จากตัวอย่างโครงสร้างของนามวลี จะเห็นว่าในภาษา Halkomelem ไม่มีโฟรเจคชัน Number เพราะไม่ใช่สิ่งจำเป็น (optional) การเติมตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ เป็นแค่ทางเลือกหนึ่งเท่านั้น ดังนั้นในโครงสร้างของนามวลีในภาษา Halkomelem จึงไม่มี #Number Phrase ที่พบในภาษาอังกฤษ ความแตกต่างระหว่างภาษา Halkomelem และภาษาอังกฤษ คือความจำเป็นในการเติมตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ ซึ่งในภาษาอังกฤษการเติมตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์เป็นสิ่งจำเป็น (obligatory) และเป็นส่วนหลัก (# head) แต่ในภาษา Halkomelem เป็นแค่หน้าที่รองหรือเป็นส่วนขยาย (modifier) เลือกที่จะเติมหรือไม่เติมก็ได้ พิจารณาจากข้อมูลภาษาดังนี้

(6) ภาษาอังกฤษ: the three *boy/boys

(7) ภาษา Halkomelem: te thíxw swíweles/swóweles

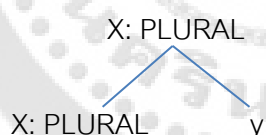
DET three boy/boy.PL

'the three boys'

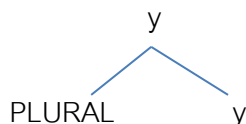
จากตัวอย่างที่ (6) จะเห็นว่า ในภาษาอังกฤษถ้าไม่เติม -s ที่คำนามเอกพจน์จะผิดไวยากรณ์ แต่ในภาษา Halkomelem ไม่ผิดไวยากรณ์ ในเรื่องตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ สองภาษามีตัวแปร (parameters) ที่แตกต่างกัน

ตัวแปรของตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ (parameters):

ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์เป็นส่วนหลัก (head)

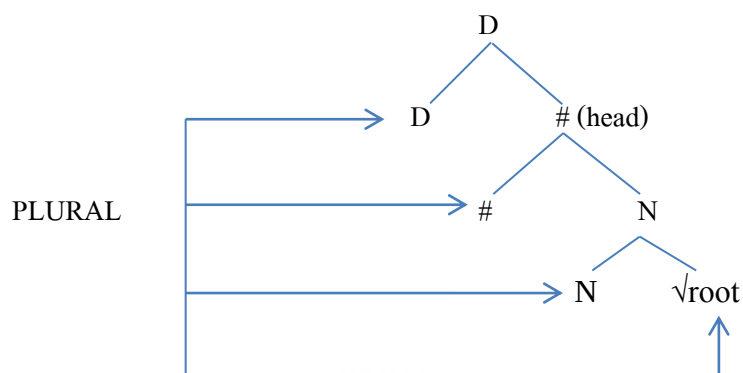

ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์เป็นส่วนขยาย (adjoined)

จากตัวแปรของตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ระหว่างภาษาอังกฤษและภาษา Halkomelem จะเห็นว่า ในภาษาอังกฤษตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์เป็นส่วนหลัก (head) เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเติมร่วมกับคำนาม แต่ภาษา Halkomelem ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์เป็นส่วนขยาย (adjoined) เพราะตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ไม่ใช่สิ่งจำเป็นในภาษาที่จะต้องเติมร่วมกับคำนาม และคำนามสามารถเป็นพหูพจน์ได้ด้วยตัวเอง

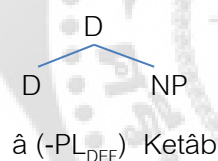
วิลท์ชโก (Wiltschko. 2008) ได้เสนอกรอบแนวคิดเพื่ออธิบายตำแหน่งการปรากฏของตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาต่างๆ ดังนี้

ภาพประกอบ 11 กรอบแนวคิดของตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาต่างๆ ของวิลท์ชโก

จากกรอบแนวคิดข้างต้นสามารถอธิบายตำแหน่งการปรากฏของตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ที่แตกต่างกันในภาษาต่างๆ ซึ่งหน่วยคำ (morpheme) สามารถปรากฏได้ 4 ตำแหน่งดังนี้

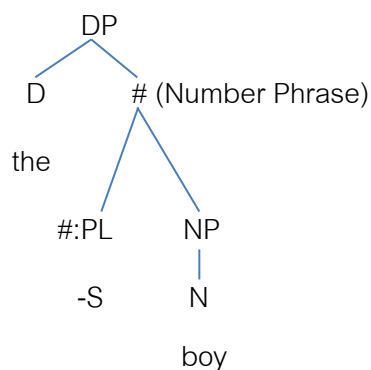
1. ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์อยู่ในตำแหน่ง D เช่น ภาษาเปอร์เซีย

= Ketâb- â (the books)

ภาษาใดที่ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ให้ความหมายที่เฉพาะเจาะจงจะปรากฏในตำแหน่ง D ตามโครงสร้างที่ (1)

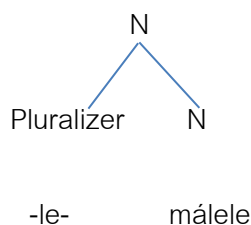
2. ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์อยู่ในตำแหน่ง # (head) เช่น ภาษาอังกฤษ

= the boys

ภาษาใดที่ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์เป็นสิ่งจำเป็น (obligatory) หรือเป็นส่วนหลัก เพื่อความถูกต้องทางไวยากรณ์ จะอยู่ได้ # (head) ตามโครงสร้างที่ (2)

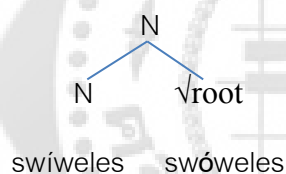
3. ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์อยู่ในตำแหน่ง N เช่น ภาษา Halkomelem

= málele (children)

ภาษาใดที่ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์เป็นเพียงส่วนขยายรวม (adjoined) ไม่ใช่สิ่งจำเป็นในภาษา จะอยู่ในตำแหน่ง N (คำนาม) ตามโครงสร้างที่ (3)

4. ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์อยู่ในตำแหน่ง $\sqrt{\text{root}}$ (รากคำ) เช่น ภาษา Halkomelem

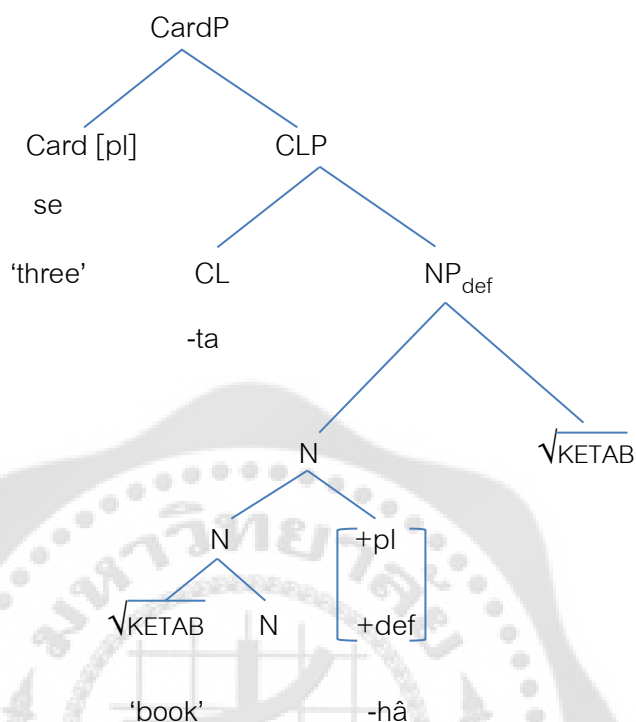
= swóweles (boys)

ภาษาใดมีการเปลี่ยนสระภายในคำจะอยู่ในตำแหน่ง $\sqrt{\text{root}}$ ตามโครงสร้างที่ (4)

จะเห็นว่ากรอบแนวคิดของวิลทซ์โก (Wiltschko. 2008) สามารถอธิบายการปรากฏของตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ได้ถึง 4 ตำแหน่ง ได้แก่ ตำแหน่ง D ในภาษาเปอร์เซีย ตำแหน่ง # (head) ในภาษาอังกฤษ และตำแหน่ง N และ ตำแหน่ง $\sqrt{\text{root}}$ พบในภาษา Halkomelem

ลำดับต่อไปผู้วิจัยจะนำกรอบแนวคิดของวิลทซ์โก (Wiltschko. 2008) ซึ่งได้อธิบายไปแล้วข้างต้นมาเปรียบเทียบกับโครงสร้างนามวลีของกาเนียบาดี (Ghaniabadi. 2009) ในภาษาเปอร์เซีย และของนากานิชิ และ โทมิโอกะ และมิซุชิมะ (Ueda; & Haraguchi. 2008: 239; อ้างอิงจาก Nakanishi; & Tomioka. 2004; & Mizushima. 2007) ในภาษาญี่ปุ่น ผู้วิจัยจะนำเสนอของกาเนียบาดีเป็นอันดับแรกตามด้วยของนากานิชิ และ โทมิโอกะ และมิซุชิมะ

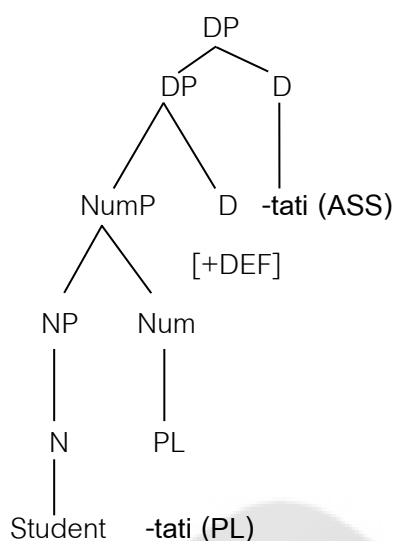
ในภาษาเปอร์เซีย กาเนียบาติ (Ghaniabadi. 2009) ได้ออกแบบต้นไม้เพื่ออธิบายโครงสร้างนามวลีที่มีตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ปรากฏร่วมกับพจน์และคำลักษณนาม ดังนี้

ภาพประกอบ 12 แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลีในภาษาเปอร์เซียตามกรอบของกาเนียบาติ

กาเนียบาติใช้ Cardinal Number Phrase (CardP) ในการอธิบายโครงสร้างที่มีจำนวนและคำลักษณนามและกำหนดให้นามวลีอยู่ภายใต้ NP_{def} เพื่อรับความหมายพหูพจน์และความเฉพาะเจาะจง [+pl, +def] ซึ่งกาเนียบาติสนับสนุนว่า -hâ ในภาษาเปอร์เซียเป็นตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ที่ให้ความหมายเฉพาะเจาะจง

ในภาษาญี่ปุ่น นากานิชิ และ โทมิโอกะ และมิซุชิมะ (Ueda; & Haraguchi. 2008: 239; อ้างอิงจาก Nakanishi; & Tomioka. 2004; & Mizushima. 2007) ได้เสนอโครงสร้างของนามวลีที่มีตัวบ่งชี้บอกความเกี่ยวข้อง ดังนี้

ภาพประกอบ 13 แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลีที่มีตัวบ่งชี้บอกความเกี่ยวข้องกับ
ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์

ตัวบ่งชี้บอกความเกี่ยวข้องกับ -tati (ASS) อยู่ในตำแหน่ง D และตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ -tati (PL) อยู่ในตำแหน่ง Num เพื่อบอกจำนวน จากโครงสร้างต้นไม้สนับสนุนข้อสันนิษฐานที่กล่าวไว้ว่า ตัวบ่งชี้บอกความเกี่ยวข้องปรากฏร่วมกับคำนามเพื่อให้ความหมายถึงผู้เกี่ยวข้อง แต่ถ้าให้อยู่ในตำแหน่ง 'Num' จะให้ความหมายพหูพจน์

จากกรอบแนวคิดทั้งสามแนวคิด ผู้วิจัยเลือกกรอบแนวคิดของวิลท์ชโกในการอธิบายโครงสร้างของ “พวก” ในภาษาไทย เนื่องจากว่ากรอบแนวคิดของกาเนียบาดีเน้นอธิบายโครงสร้างที่ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ปรากฏร่วมกับจำนวนและคำลักษณนามเป็นโครงสร้างในภาษาเปอร์เซีย และกรอบแนวคิดของนากานิชิ และ โทมิโอกะ และมิซุชิมะอธิบายโครงสร้างเฉพาะในภาษาญี่ปุ่น เมื่อตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ปรากฏร่วมกับตัวบ่งชี้บอกความเป็นผู้เกี่ยวข้อง โดยทั้งสองโครงสร้างเน้นอธิบายถึงปรากฏการณ์ในภาษาของตนเองเป็นหลัก นอกจากนี้ตำแหน่งการปรากฏของตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์หรือคำบอกปริมาณมีความแตกต่างกับภาษาไทย

วิลท์ชโกสามารถอธิบายถึงภาษาที่ไม่จำเป็นในการเติมตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ได้ (optional) ซึ่งในภาษาไทย คำนามไม่ต้องเติมร่วมกับตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ก็ไม่ผิดไวยากรณ์ วิลท์ชโกสามารถอธิบายตำแหน่งการปรากฏของตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาที่ไม่จำเป็นในการเติมตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ได้ แม้ว่าโครงสร้างของตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในแต่ละภาษาจะมีความแตกต่างกัน แต่กรอบแนวคิดของวิลท์ชโกสามารถอธิบายได้ค่อนข้างชัดเจนตรงที่มีถึง 4 ตำแหน่งที่ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์สามารถปรากฏได้ กรอบแนวคิดของวิลท์ชโกจึงอธิบายโครงสร้างนามวลีของ “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนามในภาษาไทยได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์หาหน้าที่และความหมายของคำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนามจากคลังข้อมูลภาษาไทยแห่งชาติของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (Thai National Corpus) และวิเคราะห์โครงสร้างนามวลีของ “พวก + คำนาม” ตามกรอบแนวคิดของวิลท์ชโก (Wiltchko, 2008) เพื่อให้การวิจัยเป็นไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล
3. กรอบแนวคิดที่ใช้ในงานวิจัย

1. ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร วารสารและผลงานที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
2. เก็บรวบรวมข้อมูลของคำว่า “พวก” ที่ปรากฏร่วมกับคำนาม
3. วิเคราะห์หาหน้าที่และความหมายของคำว่า “พวก + คำนาม”
4. วิเคราะห์โครงสร้างของคำว่า “พวก” ที่ปรากฏร่วมกับคำนามในภาษาไทย
5. สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

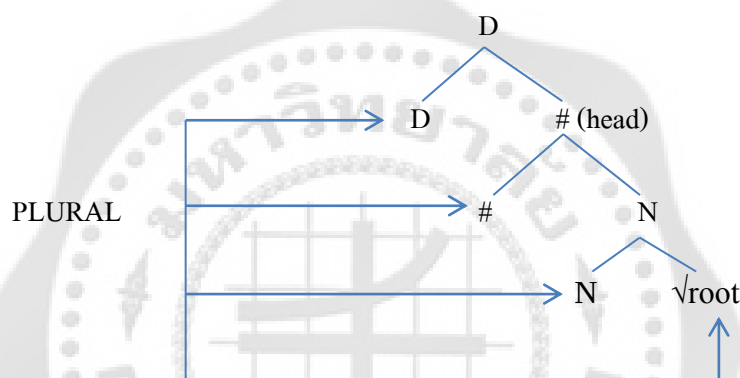
ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากคลังข้อมูลภาษาไทยแห่งชาติของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (Thai National Corpus) ซึ่งออกแบบและพัฒนาโดย นายวรธร โกคินอนันต์ ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลมีดังนี้

1. เข้าสู่เว็บไซต์ <http://www.arts.chula.ac.th/~ling/TNC/> หรือพิมพ์คำว่า Thai National Corpus ทางกูเกิ้ล (google) จะพบหัวข้อสืบค้นคลังข้อมูล
2. ไปที่ช่องค้นหาคำข้อมูลสำคัญ ซึ่งเป็นกล่องให้พิมพ์คำที่ต้องการค้นหา จากนั้นเนื้อหาของข้อมูลที่ปรากฏคำสำคัญจะปรากฏขึ้นในหน้าเว็บไซต์
3. จะพบตารางที่แบ่งข้อมูลตามหมวดหมู่ต่างๆ 6 หมวดหมู่ ได้แก่ นิยาย (fiction) หนังสือพิมพ์ (newspaper) หนังสือทางกฎหมาย (Law) เอกสารทางวิชาการ (academic) เอกสารที่ไม่เป็นวิชาการ (non-academic) และสรุปจำนวนรวม (total)

4. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลภาษาจากหัวข้อสรุปจำนวนรวม ซึ่งจะมีข้อมูลภาษาของแต่ละหมวดหมู่ละกันไปรวมเป็นจำนวน 23,742 บริบท ตั้งแต่ปี 2530 จนถึงปัจจุบัน
5. ผู้วิจัยคัดเลือกข้อมูลภาษาเพียงส่วนหนึ่ง โดยดูจากบริบทที่มีคำว่า “พวก” ปรากฏร่วมกับคำนามเท่านั้น และจะคัดเลือกประเภทของคำนามให้มีความแตกต่างกันไป เช่น คน คำเรียกญาติสัตว์ และสิ่งของ เป็นต้น

3. กรอบแนวคิดที่ใช้ในงานวิจัย

ผู้วิจัยเลือกใช้กรอบแนวคิดของวิลท์ชโก (Wiltschko. 2008) ในการอธิบายโครงสร้างของคำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนาม

ภาพประกอบ 14 กรอบแนวคิดของตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาต่างๆ ของวิลท์ชโก

วิลท์ชโก (Wiltschko. 2008) ได้เสนอโครงสร้างที่ใช้อธิบายความแตกต่างของตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ที่มีตำแหน่งการปรากฏที่แตกต่างกัน ถ้าภาษาใดที่ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์เป็นสิ่งจำเป็นในภาษานั้น ตัวบ่งชี้จะต้องอยู่ใต้พจน์ (#-head) แต่ถ้าภาษาใดที่ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์เป็นเพียงส่วนขยายไม่ใช่สิ่งจำเป็นหากไม่มีก็ไม่ผิดไวยากรณ์ นามวลีที่ประกอบไปด้วยตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์และคำนามจะอยู่ใต้ N (คำนาม) จากกรอบแนวคิดข้างต้นสามารถอธิบายตำแหน่งการปรากฏของ “พวก + คำนาม” ได้ เนื่องจากว่า ภาษาไทยเป็นภาษาที่คำนามไม่จำเป็นต้องปรากฏร่วมกับตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์

ผู้วิจัยจะนำเสนอการวิเคราะห์หน้าที่และความหมายของคำว่า “พวก + คำนาม” และการวิเคราะห์โครงสร้างนามวลีของคำว่า “พวก + คำนาม” ในบทต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ผู้วิจัยนำเสนอการวิเคราะห์คำว่า “พวก+คำนาม” ในภาษาไทย โดยแบ่งการวิจัยออกเป็นสองส่วน ได้แก่ การวิเคราะห์ทางอรรถศาสตร์ (ความหมาย) และการวิเคราะห์ทางวากยสัมพันธ์ (โครงสร้าง) ผู้วิจัยวิเคราะห์ความหมายของคำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนามโดยใช้เกณฑ์เรื่องความเฉพาะเจาะจง (definiteness) ของไลออนส์ (Lyons. 2005) และวิเคราะห์โครงสร้างโดยใช้กรอบแนวคิดของวิลท์ชโก (Wiltschko. 2008)

ความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานของคำว่า “พวก” คือ กลุ่มคน สัตว์ สิ่งของที่อยู่ในประเภทหรือหมวดหมู่เดียวกัน

ประเภทของคำนามที่สามารถปรากฏร่วมกับคำว่า “พวก” พบเป็นประเภท คน คำเรียกญาติ สัตว์ และสิ่งของ โดยผู้วิจัยแบ่งประเภทของคำนามที่ปรากฏร่วมกับคำว่า “พวก” ได้ดังนี้ ตาราง 2 แสดงประเภทของคำนามที่สามารถปรากฏร่วมกับคำว่า “พวก”

คำ	สิ่งมีชีวิต (Animate)			สิ่งไม่มีชีวิต (Inanimate)
	คน (human)	ญาติ (kin)	สัตว์ (animal)	สิ่งของ (object)
พวก	เด็ก	พี่	หมา	หนังสือ
	นักเรียน	น้อง	หนู	เครื่องใช้
	เพื่อน	ป้า	นก	ขนม
	ผู้หญิง	น้า	เสือ	จานชาม
	ชาวนา	ลุง	จระเข้	โต๊ะ

ผลการศึกษาพบว่า คำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนามมี 3 ความหมาย ดังนี้

- 1) คำว่า “พวก” ตามด้วยคำนามชื่อเฉพาะ (proper noun) ทำหน้าที่เป็นคำบอกความหมายถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง (Associative reading)
- 2) คำว่า “พวก” ตามด้วยคำนามทั่วไป (common noun) ทำหน้าที่เป็นคำบอกความหมายโดยรวม (Generic reading) หรือเป็นคำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง (Definite reading) ทั้งนี้ต้องดูจากบริบท

รายละเอียดของการวิเคราะห์ด้านอรรถศาสตร์มีดังต่อไปนี้

1. คำว่า “พวก” ทำหน้าที่เป็นคำบอกความหมายถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัย พบว่า “พวก” ทำหน้าที่เป็นคำบอกความหมายถึงผู้ที่เกี่ยวข้องกับคำนาม เนื่องจากว่าคำว่า “พวก” เมื่อปรากฏหน้าชื่อเฉพาะที่เป็นคน จะทำหน้าที่อ้างถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคำนามนั้นๆ ซึ่งบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคำนามอาจจะหมายถึง ครอบครัวหรือเพื่อนของคำนามก็ได้ ผู้วิจัย พบคำว่า “พวก” ที่เป็นคำบอกความหมายถึงผู้ที่เกี่ยวข้องในหมวดหมู่ของนิยายและเอกสารที่ไม่เป็นวิชาการ ดังนั้นข้อมูลภาษาที่ผู้วิจัยนำมาจึงเป็นภาษาที่ไม่เป็นทางการ เนื่องจากเป็นภาษาพูดของตัวละครในนิยาย พิจารณาจากข้อมูลภาษาที่ 1-4 ดังนี้

(1) A: นี่! ฉันมีข่าวจะมาบอก แก้วรู้เปล่า พวกไอ้เทมส์มัน เล็งแกอยู่เนาะ

B: ว่าไงเนะ!

A: เห็นว่าพวกนั้นไม่พอใจที่แกไปด่ามันไว้

B: เฮอะ น้ำหน้าอย่างหมอนั้น ถ้าเสนอหน้าเข้ามาอีกทีก็ตีบกลับไปซะเท่านั้น

(2) คนอื่นๆกำลังกินขนมแต่พวกลิโอเอาแต่ซ้อมดนตรี อะไรจะเพลินขนาดนั้น

ข้อมูลภาษาที่ 1 คำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนาม ‘ไอ้เทมส์’ ที่เป็นชื่อคน จะหมายถึงรวมถึงคนชื่อเทมส์และพวกพ้อง เช่นเดียวกับในข้อมูลภาษาที่ 2 ที่ผู้พูดกล่าวถึง “พวกลิโอ” คำว่า “พวก” ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้ว่าผู้พูดไม่ได้กล่าวถึง ‘ลิโอ’ แค่คนเดียวยังกล่าวถึงเพื่อนๆของลิโออีกด้วย

(3) พี่อยากบอกทีพว่า พี่ไม่ได้กินข้าวกับใครด้วยความสบายใจอย่างนี้บ่อยนักหรอก นอกจากกับพวกพีติดินน์ องศา ก็เพิ่งจะมีวันนี้แหละ ดวงตาครบสมของอีกฝ่ายแว่บหนึ่งเหมือนจะให้สัญญา

ในข้อมูลภาษาที่ 3 จะเห็นว่า คำว่า “พวก” สามารถปรากฏร่วมกับคำนามที่เป็นชื่อคนได้มากกว่า 1 ชื่อ จากบริบทผู้พูดต้องการอ้างถึงบุคคลหรือกลุ่มคนที่เป็นเพื่อนกับ ‘พีติดินน์’ และ ‘องศา’ หรืออาจจะหมายถึงแค่ ‘พีติดินน์’ และ องศาเพียงสองคนก็ได้

คำว่า “พวก” มีความหมายเดียวกับคำว่า “กลุ่ม” และสามารถใช้แทนกันได้ พิจารณาจากข้อมูลภาษาต่อไปนี้

ก. พวกพีติดินน์

ข. กลุ่มพีติดินน์

ค. กลุ่มของพีติดินน์

(4) แก๊งแบล็กลูคัสตั้งอยู่ที่เคปทาวน์ แอฟริกาใต้ ดินแดนที่มีการกีดกันรังแกหุ่นยนต์กันมากที่สุด อะตอมและพวกจึงเดินทางไปเคปทาวน์ เมื่อพวกอะตอมเดินทางไปถึงและขอพักโรงแรม ก็ถูกจัดให้ ไปอยู่ห้องที่ทรุดโทรมมากที่สุดเพียงเพราะว่าพวกเขาเป็นหุ่นยนต์

ในข้อมูลภาษาที่ 4 คำว่า “พวกอะตอม” อ้างถึง หุ่นยนต์ที่ชื่ออะตอมและเพื่อน/ครอบครัวของอะตอม ซึ่ง คำว่า “พวกอะตอม” มีความหมายเดียวกับ “อะตอมและพวก” ที่ปรากฏในบริบทก่อนหน้า และคำว่า “พวก” สามารถปรากฏเดี่ยวๆได้หลังคำนามเพื่อแสดงถึงบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับคำนาม ซึ่งในข้อมูลภาษาที่ 4 คำว่า “พวก” จะหมายถึง เพื่อน/ครอบครัวที่เดินทางมาพร้อมกับอะตอม และมีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน จะเห็นว่า คำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนามที่เป็นชื่อคน “พวก” จะทำหน้าที่เป็นตัวบ่งชี้ถึงบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับคำนาม หมายถึง เพื่อนหรือพวกพ้องของคำนาม

2. คำว่า “พวก” ทำหน้าที่เป็นคำบอกความหมายโดยรวมหรือเป็นคำบอก

ความหมายเฉพาะเจาะจง

ผู้วิจัยพบว่า คำว่า “พวก” ตามด้วยคำนามทั่วไป สามารถทำหน้าที่เป็นคำบอกความหมายโดยรวมหรือเป็นคำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง ซึ่งคำบอกความหมายโดยรวมจะให้ความหมายที่ไม่เฉพาะเจาะจง และจะไม่สามารถอ้างอิงถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ แต่จะเป็นการกล่าวโดยรวมถึงสมาชิกของคำนามนั้น การที่คำว่า “พวก” จะทำหน้าที่เป็นคำบอกความหมายโดยรวมหรือเป็นคำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง เราสามารถดูได้จากบริบท พิจารณาจากข้อมูลภาษาของบริบทที่ 5-10 ดังต่อไปนี้

(5) กะลาสีก็จะวิดน้ำให้หมดไม่ทันการ และยังมีพายุมาซ้ำอีกด้วยแล้วก็ยิ่งจะร้ายใหญ่ บางทีเรือจะจมก็ได้ เพราะฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของคนโดยสารทุกคน จะต้องช่วยกันวิดน้ำและกระทำการอื่นๆเพื่อรักษาชีวิตของตนเอง ดังนี้ ฉันทไธ ในส่วนบ้านเมืองก็อุปนายฉันทนั้น คือแม่เกิดเหตุหยุกหยิกหรือจลาจลขึ้นในบ้านเมือง ถ้าแม่จะพากันนั่งนิ่งเสียและกล่าวว่าการปราบปรามเหล่าจลาจลเป็นหน้าที่ของทหารต่างหากเช่นนั้นแล้ว ก็เหมือนคนโดยสารที่เกี่ยงให้แต่กะลาสีวิดน้ำนั่นเอง และถ้ายังมีศึกภายนอกมาติด หรือแม่แต่มีหนทางที่อาจจะมามีศึกมาติดได้ด้วยอีกชั้นหนึ่งแล้ว ก็ยิ่งร้ายใหญ่ จึงเป็นหน้าที่ของประชาชนที่ถือว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของชาติ ที่จะต้องช่วยกันปราบปรามเหล่าทุรชนที่ก่อการจลาจลในบ้านเมืองให้พ่ายแพ้ไปโดยรวดเร็ว จึงจะนับว่าได้กระทำหน้าที่ถูกผู้ชาย คือรักษาความมั่นคงของชาติตนไว้ บุคคลจะเอาตัวออกห่างชาติไม่ได้ ถ้าชาติถึงแก่ความพินาศล่มจมแล้ว บุคคลก็ต้องพิศไปด้วยเหมือนกัน บัดนี้จะกล่าวถึงวจีทุจริต คือวาจาเท็จ วาจาที่หยาบ คำพูดที่ส่อเสียดนิินทา และคำพูดเหลวไหลไม่เป็นแก่นสาร นี่เป็น๔ ประการที่

ควรละเว้น การพูดปดก็เป็นของประหลาดอย่างหนึ่ง คนสมัยใหม่บางคนไม่รู้สึกละและไม่เห็นเลยว่าเป็นความผิด ทั้งนี้เป็นเพราะผิดมาจากพ่อแม่ของเราเอง คือ**พวกพ่อแม่**เมื่อลูกพูดปดแล้วก็มักเห็นว่าเป็นเด็กฉลาด พูดพลิกแพลง ถ้า**พวกพ่อแม่**เมื่อได้ยินลูกพูดปด พวกมันตึงโทษเสีย ต่อไปลูกเราก็จะพูดปดไม่เป็น การพูดปดนั้นแม้จะได้เปรียบผู้อื่น ก็ได้เปรียบชั่วคราวเท่านั้น พอเขาจับได้เสียแล้ว ถึงเราจะพูดจริงเขาก็ว่าไม่จริง นี่จะว่าเป็นประโยชน์ได้อย่างไร การพูดปดนั้นยากมาก ต้องเป็นผู้ที่ฉลาดและใช้สมองชั้นสูง คนจึงจะเชื่อได้ง่าย เราพูดถึงสิ่งที่ไม่เป็นจริง ถ้าเขาต้องการพยานหลักฐาน เราต้องปั้นหลักฐานขึ้นประกอบอีกชั้นหนึ่ง อีกประการหนึ่งเราต้องจำไว้ว่าพูดปดไว้ว่าอย่างไร ซึ่งเปลืองเวลา

จากข้อมูลภาษาที่ (5) คำว่า “พวกพ่อแม่” ดูจากบริบททั้งหมด พบว่าผู้พูดต้องการจะกล่าวถึงพ่อแม่ทั่วไปในสังคมที่มักจะให้ท้ายลูก เมื่อคำนามปรากฏร่วมกับคำว่า “พวก” จะให้ความหมายที่กล่าวถึงพ่อแม่โดยรวมชัดเจนมากขึ้น เนื่องจาก คำว่า “พวก” โดยหน้าที่แล้ว ขยายคำนามและทำให้คำนามนั้นมีความหมายเป็นพหูพจน์ ซึ่งคำว่า คำนามนั้นให้ความหมายคลุมเครือ (vague) ในเรื่องของจำนวน (Piriyawiboon. 2010: 6) การปรากฏของ คำว่า “พวก” ในบริบทนี้ ผู้วิจัยเชื่อว่า ทำให้ “พวกพ่อแม่” หมายถึงพ่อแม่โดยทั่วไปที่ให้ท้ายลูก ดังเช่นในตัวอย่างที่ (6) ที่ คำว่า “พวก” ปรากฏร่วมกับ “โรงแรม สปา”

(6) ญี่ปุ่นจะมีรายละเอียดเยอะกว่ายุโรป ขั้นตอนการติดต่อก่อนข้างเยอะ เราจะพบกับบายเออร์เยอะมาก เจอเขาที่อิตาลี ที่ญี่ปุ่น เวลาเราไปออกบูธในงานแฟร์ เขาเดินเข้ามา เขาชื่นชม แต่บายเออร์ก็จะดีลกับ local ซึ่งเป็นตัวแทนจำหน่ายของเรา กว่าเราจะเขาเข้าประเทศของเขาได้ และต้องมีการสกรีนจากทางห้างเองอีก ข้อดีคือทำให้เราได้เรียนรู้ถึงวิถีชีวิตของเขา ญี่ปุ่นยากตรงรายละเอียด และขั้นตอนของเขาซึ่งมีมาก แต่ฝรั่งเศสยากตรงการแข่งขัน เครื่องสำอางแบรนด์ไหน ๆ ก็อยากเข้าไปปารีส ฉะนั้นน่าจะเข้าไปได้ก็หลายขั้นตอน นอกจากจะขายผลิตภัณฑ์ในนามของปัญญาบุรีแล้ว เขายังรับผลิตให้กับสปาอื่น ๆ อีกด้วย เราทำธุรกิจอยู่ ๒ แบบ เป็นรีเทล และที่เราผลิตให้ลูกค้า เช่น**พวกโรงแรม สปา** เราผลิตให้เขาแล้วเขาเอาไปติดป้ายเองก็มี หรือเราผลิตให้โดยไม่ต้องติดป้าย อย่างเราไปสปา แล้วเขาเอาน้ำมันมานวดให้เรา เราก็ไม่รู้ว่ามีมาจากไหน สูตรแต่ละที่คนละสูตรกัน แล้วแต่คอนเซ็ปต์ของลูกค้า สิ่งที่เราไม่ทำให้คือเหมือนกันเป๊ะ แค่เปลี่ยนฉลาก เราทำไม่ได้ เราจะร่วมกันคิดกันลูกค้าว่าอยากได้แบบไหน ส่วนของปัญญาบุรีก็มีคอนเซ็ปต์ชัดเจน ฉะนั้น ๒ ธุรกิจนี้มันเอื้อกันไปในตัว เกือบครึ่งต่อครึ่ง ผมว่าเป็นโมเดลที่ลงตัว การที่เราได้ไปติดต่อกับผู้ประกอบการสปาทุกวัน เราได้ความรู้เยอะมาก และลูกค้ามีความรู้ เขากถามเยอะมาก อย่างเราบอกว่าตัวนี้มีส่วนผสมของสาหร่าย เขาจะถามเลยว่าประเภทไหน น้ำลึกหรือน้ำตื้น ชักละเอียดดิบ ผมชอบมาก ทำให้เราได้

เรียนจากเขา และเอาข้อมูลของเราไปแลกเปลี่ยนกับเขาด้วยทำให้เราได้เอามาพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค และบางที่นำเทรนด์ด้วย

ในข้อมูลภาษาที่ 6 คำว่า “พวกโรงแรม สปา” ให้ความหมายโดยรวม ไม่เฉพาะเจาะจง เพราะในบริบทนั้น ผู้พูดกล่าวถึงธุรกิจของผู้พูด โดย โรงแรมและสปา เป็นลูกค้าส่วนหนึ่งของธุรกิจ ซึ่งจะสังเกตได้ว่า “พวกโรงแรม สปา” เหมือนกับข้อ (5) ที่ให้ความหมายโดยทั่วไป

ข้อสังเกตที่เห็นได้ชัด พบว่า จากตัวอย่างบริบททั้ง 2 บริบท

ก. “พ่อแม่” - “พวกพ่อแม่”

ข. “โรงแรม สปา” - “พวกโรงแรม สปา”

มีความหมายเหมือนกัน เนื่องจากว่า คำนามในภาษาไทย (bare noun) มีความคลุมเครือสามารถให้ความหมายได้ทั้งเอกพจน์และพหูพจน์ (Piriyawiboon. 2010) ซึ่ง “พวก” ที่ปรากฏในสองบริบทข้างต้นไม่ใช่สิ่งจำเป็น (optional) ในภาษา ดังนั้นการใช้คำว่า “พวก” หน้าคำนาม จึงช่วยลดความคลุมเครือของคำนามโดยทำให้คำนามมีความหมายเป็นพหูพจน์เท่านั้น และให้ความหมายโดยรวมได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

ต่อมา ผู้วิจัยจะวิเคราะห์คำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนามสามารถเป็นคำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง ผู้วิจัยจะอธิบายความเฉพาะเจาะจงโดยอ้างอิงเกณฑ์ของไลออนส์ (Lyons. 2005) มาพิจารณา โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ความคุ้นเคย (familiarity) กับความสามารถที่จะระบุได้ (Identifiability) และกลุ่มที่ 2 ความเป็นหนึ่งเดียว (Uniqueness) กับความครอบคลุม (Inclusive) พิจารณาจากตัวอย่างบริบทดังต่อไปนี้

(7) คุณสำรองที่นั่งขึ้นรถมาตามนิสสันเมื่อถูกตามติดมากเข้าก็ใช้วิธีควักกระเป๋าสตางค์หยิบแบงค์ 500 สีม่วงของไทยส่งให้ทำที่ว่าขอแลกกับเงินจีน เด็กหนุ่มผู้รับแลกเงินรับแบงค์มาพลิกดูทั้ง 2 ด้าน แล้วส่ายหน้ารับส่งกลับคืนให้คุณสำรอง เพราะไม่รู้จักเงินไทยนั่นเองแล้วเดินจากไปไม่สนใจกับเราอีกเลย คุณสำรองหัวเราะอย่างผู้มึนช้ำ นั่นถ้าเกิดมันรู้จักเงินไทยรับแลกเงินของคุณล่ะ คุณจะทำยังไง ผมถาม ก็ไม่เป็นไรนี่ ขอให้ค่าเงินจีนเท่ากับแบงค์ห้าร้อยของผมก็แล้วกัน เรื่องนี้ผมไม่กลัวหรอกเมื่อผมกลัวอย่างเดียว กลัวอะไร ผมชัก กลัวมันรับเงินผมไปแล้ววิ่งหนีนะซี ผมมีเงินไทยติดตัวอยู่แค่นี้ แล้วผมจะเอาเงินที่ไหนเป็นค่ารถจากดอนเมืองกลับเมืองไทย คุณสำรองว่า คลองหน้าโรงแรม รด 3 ล้อเครื่อง หน้าโรงแรมเป็นคลองขนานไปกับถนน ขณะนั้นเวลายังไม่ถึงโมงเช้า พบพวกผู้หญิงนั่งชักผ้าริมคลองกันหลายสิบคน ผมลองมองลงไปโนนคลองพบว่าน้ำสะอาด พอให้ชักผ้าได้แต่ไม่ถึงกับใสแจ๋ว ก็ต๋องนึกชมว่าคนจีนรู้จักรักษาคลอง เพราะขนาดเป็นคลองอยู่มนเมืองน้ำยังไม่

สกปรกแถมยังนำน้ำมาซักผ้าได้เสียด้วย ทำไมจะทำไมได้ คนจีนเป็นคนหวงชี้หวงเยี่ยวเอาไว้เพื่อไปทำปุ๋ยต้นไม้ รับรองว่าน้ำในส้วมจะไม่มีวันไหลลงไปในคลองได้เลย น้ำก็ต้องสะอาดนะซี คุณจับหยีให้ความเห็น อาจจะมีจริงอย่างที่คุณจับหยีพูดก็ได้ เพราะบริเวณเชื่อมซึ่งปลุกหญ้าและต้นไม้ยืนต้นขนานไปกับคลองนั้นเราพบกับส้วมสาธารณะหลายแห่ง แต่ละแห่งไม่ได้ทำแบบส้วมซึมได้หรือให้ไหลลงท่อระบายน้ำ แต่ให้คนฉี่ลงภาชนะซึ่งสามารถมาเก็บไปใช้ได้

ในข้อมูลภาษาที่ 7 คำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนาม “ผู้หญิง” ในบริบทข้างต้นจะเป็นคำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง นามวลี “พวกผู้หญิง” สามารถอธิบายความเฉพาะเจาะจงโดยใช้เกณฑ์ของไลออนในเรื่องความสามารถระบุได้และความครอบคลุมร่วมกัน มาวิเคราะห์ เนื่องจากผู้ฟังสามารถระบุได้ (identifiability) จากบริบทว่า “พวกผู้หญิง” คือ(กลุ่ม)ผู้หญิงที่นั่งซักผ้าอยู่ริมคลองและประโยคนี้สามารถให้ความหมายถึงความครอบคลุมได้เพราะ กลุ่มของผู้หญิงแสดงถึงความครอบคลุม ถึงทุกสมาชิกของคำนามนั้น (inclusiveness) มิใช่ผู้หญิงโดยทั่วไป

ข้อสังเกตอีกประการ คือ ผู้พูดอ้างถึง (กลุ่ม)ผู้หญิง ที่ผู้พูดนั้นเห็น และตัวผู้พูดเองอยู่ในเหตุการณ์ จึงทำให้ผู้ฟังสามารถทราบได้จากสิ่งที่ผู้พูดไปประสบมา

เนื่องจากคำนามในภาษาไทยสามารถให้ความหมายได้ทั้งเฉพาะเจาะจงและไม่เฉพาะเจาะจงขึ้นอยู่กับบริบทที่ปรากฏร่วม ดังนั้น การเติมคำว่า “พวก” จึงทำให้คำนามมีความหมายที่เฉพาะเจาะจง เพราะ “พวก” ให้ความหมายถึงความเป็นกลุ่มก้อน (group) ของคำนามนั้นๆ ซึ่งในบริบทนี้ หมายถึงกลุ่มของผู้หญิงที่นั่งซักผ้าอยู่ริมคลอง ดังนั้น การเติม “พวก” จึงให้ความหมายที่เฉพาะเจาะจงในบริบทนี้

(8) บัดนี้สมเด็จพระยอดฟ้าเสวยราชย์แล้ว ขอความอุดมสมบูรณ์จงดลแก่ชาวพาราครีอยุธยาพระราชอาณาจักร แลมนุษยชาติชนบท ขอให้พระราชองค์น้อยทรงดำรงมไหศวรรยศบริหาร ราชพสุธาอาณาเขตสถินมั่น ณ พระราชวัตรประเวศทศธรรมจรรยา ขอพระราชเนติกฤษฎีการบัญญัติจงเป็นที่นิยมสนิธแนบในมนัสแห่งประชานาครราชภร์ ประดุจพจนานฎแก่วิชาหมงคลเป็นที่ปรีดีเปรมกมลสนิทใจแห่งปรีภัสดาณะนั้น ขอพระเป็นเจ้าจอมอมรเทวีญอันทรงจันทราจรจุฬามณี จงประสิทธิพระบวรราชแผ่ผลภูมิภาคมหาชนให้มีความสุขศรีสวัสดิ์สมิทธิผล เพ็ญพูนความดำรงประสงคฺจงทุกประการเทอญ เมื่อพราหมณ์พรตพิธิประกาศจบ ส้อง สังข์ และแตรดงลั่นอีกคำรบ หลังจากนั้นพระบรมวงศานุวงศ์ เสนาบดีและนายทหารทั้งปวงได้ถวายสัตย์ปฏิญาณถือน้ำพิพัฒน์สัตยาถวายเป็นความจงรักภักดีต่อเบื้องพระบาท พระสงฆ์ทั้งมวลถวายชัยมงคลดังก้องพระวิหาร พระนางศรีสุตาจันทร์ทรงปลาบปลื้มปรีดาอย่างนัก จนกระทั่งพระราชพิธีราชาภิเษกสิ้นสุดลง เมื่อ

เวลาพลบ แผนการชั่วของขุนเขียนนเรศก็เริ่มขึ้นโดยมีหัวหน้ามือสังหารชาวเขมรเป็นคนคุมแยกกันไปข้างละเกือบร้อยคนส่วนขุนเขียนนเรศและนายจันรอสดับข้าวอยู่ที่โรงตีเหล็กบ้านมหาโลก **พวกมือสังหาร** ล้วนอำพรางไบหน้า **พวกญวน** ทาหน้าแดงบ้างเขียวบ้างคล้ายคนเล่นจิ้งวี่ ทุ่งทางเกงผูกผ้าแดงรัดเอวเปลือยอกให้เห็นรอยสักรูปมังกรผงาด ส่วน**พวกเขมร** ทุ่งเตี้ยว หน้าทามินหม้อที่หัวผูกผ้าแดง ทุกคนล้วนเนื้อแน่นหนังฆ่าไม่ตาย

ในข้อมูลภาษาที่ 8 คำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนาม “มือสังหาร” “ญวน” และ “เขมร” จะให้ความหมายที่เฉพาะเจาะจง เนื่องจากว่า ในบริบทนี้ ผู้พูดกล่าวถึงเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ ซึ่ง “พวกมือสังหาร” “พวกญวน” และ “พวกเขมร” เป็นกลุ่มคนที่อยู่ในเหตุการณ์นั้น ซึ่งผู้ฟังสามารถระบุได้ ว่ากลุ่มคนที่ถูกกล่าวถึงในเหตุการณ์นั้น เฉพาะเจาะจง เพราะไม่ใช่กลุ่มคนที่ปรากฏโดยทั่วไป ในบริบทนี้ยังมีข้อสังเกตอีกว่า วลี “ล้วนอำพรางไบหน้า” ที่ตามหลังคำนามให้ความหมายที่ครอบคลุมแก่ “พวกมือสังหาร” เพราะหมายถึงทุกๆ สมาชิกในกลุ่มนั้นที่อำพรางไบหน้า เช่นเดียวกับ “พวกญวนทาหน้าแดงบ้างเขียวบ้างคล้ายคนเล่นจิ้งวี่” และ “พวกเขมรทุ่งเตี้ยว หน้าทามินหม้อที่หัวผูกผ้าแดง”

อย่างไรก็ตาม ในการวิเคราะห์นี้ไม่ได้กล่าวถึงความเฉพาะเจาะจงแบบความคุ้นเคย (Familiarity) เนื่องจากว่า ผู้วิจัยมองว่า ความเฉพาะเจาะจงแบบความคุ้นเคยมักใช้อธิบายประโยคโล่อ่อนสื่ กล่าวหา กรณีย์ที่เราจะศึกษาบริบท นักภาษาศาสตร์ทั้งหลายมักจะใช้ความเฉพาะเจาะจงแบบสามารถระบุได้อธิบาย ดังนั้นผู้วิจัยจึงไม่สามารถอ้างอิงเกณฑ์เรื่องความเฉพาะเจาะจงแบบความคุ้นเคยในการวิเคราะห์ “พวก + คำนาม” ในบริบทได้ ส่วนเรื่องความเฉพาะเจาะจงแบบเป็นหนึ่งเดียว (Uniqueness) จะปรากฏร่วมกับคำนามเอกพจน์เท่านั้น ผู้วิจัยจึงไม่สามารถนำมาใช้วิเคราะห์ “พวก” ได้ เนื่องจากว่า “พวก” มีความหมายถึงกลุ่ม (group) เป็นพหูพจน์ไม่ใช่เอกพจน์

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคำบอกความหมายโดยรวมและคำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง ผู้วิจัยพบความไม่ชัดเจนที่เกิดขึ้นในบางบริบท เนื่องจากว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนามมีความเป็นไปได้ทั้งคำบอกความหมายโดยรวมและคำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างบริบทที่พบว่า “พวก” มีความไม่ชัดเจนระหว่างสองความหมาย ดังต่อไปนี้

(9) ท้องไร่ท้องนาก็หลงเหลืออยู่ไม่มากแล้ว บางส่วนกลายสภาพเป็นโรงงานอุตสาหกรรม หมู่บ้านจัดสรร ความเจริญขยายกว้างออกไปทุกที ชาวไร่ชาวนาที่ทนแรงเหวี่ยงของกระแสโลกาภิวัตน์ไม่ได้ ต้องพากันขายที่ขายทาง และพร้อมจะเข้าไปเป็นลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม หรือทำงานในเมืองใหญ่ ระบบนิเวศแบบท้องทุ่งจึงเปลี่ยนแปลงจนไม่เหมาะสมจะเป็น

แหล่งอาศัยของเหยี่ยวอีกแล้ว ที่สำคัญคือ เหยี่ยวเป็นนกที่ปรับตัวได้ยากมาก พูดถึงเรื่องการปรับตัวแล้ว อดไม่ได้ที่จะเอ่ยถึงเหยี่ยวเพเรกรินตัวหนึ่งซึ่งเกือบต้องสังเวยชีวิตให้แก่ความเจริญทางวัตถุของมนุษย์ เหยี่ยวเพเรกรินตัวที่ว่าเป็นชนิดประจำถิ่นในบ้านเรา แต่เกิดหลงเข้ามาหากินกลางกรุงเทพฯ ซึ่งเต็มไปด้วยตึกสูงระฟ้าที่บางอาคารสร้างด้วยกระจก สมองเล็กๆ ของนกไม่สามารถแยกแยะได้ว่าภาพที่ปรากฏอยู่บนผิวกระจกนั้นคือภาพจริงหรือภาพลวง เข้าใจว่าเหยี่ยวคงหวังเข้ามาจับพวกนกเขา นกพิราบ ตามชอกตึกเป็นอาหาร ถึงเหยี่ยวจะสายตาดี แต่ของอย่างนี้นั้นพลาดกันได้ ความไม่คุ้นเคยทำให้มันบินชนกระจกอย่างจัง ลองคิดว่านกที่ได้รับการกล่าวขานว่าบินเร็วที่สุดในโลก ตามสถิติว่าราว ๒๔๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง เจอเข้าไปเต็มๆ อย่างนี้แล้วรอดชีวิตมาได้ ถือว่าโชคดีที่สุดๆ แต่ถึงอย่างนั้นก็เล่นเอามันไปหลายตลบ เมื่อได้รับการประคับประคองนำมาใส่ไว้ในลังกระดาษ มันหมอบนิ่ง ท่าทางยังงงๆ แต่ยังคงแสดงอาการตื่นกลัวเมื่อเห็นคนมองดูอยู่รอบตัว หลังจากหายมัน มันกระพือปีกหลายครั้งคล้ายกับจะเรียกร้องอิสรภาพ วันรุ่งขึ้นผมต้องนำไปปล่อยที่สวนสาธารณะซานเมื่อง เพราะไม่อยากให้มันถูกกับดักซ้ำสอง

จากบริบทที่ 9 คำว่า “พวกนกเขา นกพิราบ” สามารถเป็นได้ทั้งคำบอกความหมายโดยรวมหรือคำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง ถ้าผู้พูดกล่าวถึง “พวกนกเขา นกพิราบ” ที่อยู่ตามชอกตึกเท่านั้น จะให้ความหมายที่เฉพาะเจาะจง แต่ถ้าผู้พูดกล่าวถึงเหยี่ยวที่บินมาตามชอกตึกเพื่อจับพวกนกเขา นกพิราบทั่วไปที่บังเอิญอยู่ที่นั่นเป็นอาหาร ความหมายของ “พวกนกเขา นกพิราบ” ในที่นี้จะให้ความหมายโดยรวม

(10) เป็นคนที่ชอบของแปลกๆ ค่ะ พวกผ้าที่ถักทอจากงานฝีมือ ส่วนใหญ่จะนำมามิกซ์แอนด์แมทช์กับเสื้อลำเลื่อยืด ให้ดูผสมผสานระหว่างความเก่ากับใหม่ ดูขัดแย้งกันดีค่ะ วันที่กีฟคิดว่าน่าจะมีความสุขที่สุดกับการแต่งตัวคือวันที่ได้ไปเที่ยวทะเล เพราะได้แต่งตัวอย่างที่เราอยากแต่ง โดยไม่ต้องเครียดหรือกังวลว่าจะไม่สวย ไม่สง่า กีฟคิดว่าการแต่งตัวที่สวยงามของกีฟคือ เป็นตัวของตัวเองให้มากที่สุด อยากแต่งอะไรก็แต่ง หากไม่เดือดร้อนใคร ไม่จำเป็นต้องใส่ใจวิ่งไล่ตามแฟชั่น หาสิ่งที่เหมาะสม สิ่งที่เหมาะกับตัวเองมากที่สุดนั่นแหละค่ะ เครื่องประดับจากธรรมชาติ สิ่งที่ชอบที่สุดคือพวกเครื่องประดับที่ทำจากธรรมชาติ เช่น หิน ลูกปัด กีฟก็จะร้อยสร้อยเองด้วย ทั้งใส่เอง และให้เพื่อนเมื่อถึงวันสำคัญต่างๆ โดยจะใช้การจัดเรียงสี สีที่ชอบที่สุดจะออกเป็นสีเด่นๆ เขียวกาก็ แดงเลือดนก น้ำตาลเข้มแบบนั้น และอาศัยการเล่นจังหวะของสีให้เรียงกันต่อเนื่องไป นอกจากนี้ งานฝีมือที่มีลักษณะเฉพาะตัว แบบมีชิ้นเดียว กีฟก็ชอบนะค่ะ เพราะกว่าเขา

จะผลิตขึ้นมาขายชิ้นหนึ่งได้ ต้องอาศัยความพยายามและความอดทน เมื่อเห็นสวยก็จะซื้อเก็บไว้ตลอด กระเป๋าก็กีฬาก็ต้องเป็นใบใหญ่เท่านั้นคะ ของจะเยอะมาก ต้องใส่เข้าไปให้หมด ส่วนรองเท้าไม่ค่อยเน้นเท่าไร แบบเรียบง่ายเข้ากับชุดเป็นพอ ความสวยจากภายในสู่ภายนอก ก็ประทับใจประทับใจมาก มั่งสวิสดีคะ ทำมาระยะหนึ่งแล้ว โดยเริ่มจากช่วงแรกจะรับประทานตอนเช้าพรรษา มาระยะหลังนี้ยาวแล้วคะ รับประทานแบบนี้ตลอด

จากบริบทที่ 10 ประโยค “พวกผ้าที่ถักทอจากงานฝีมือ” สามารถให้ความหมายที่เฉพาะเจาะจง เพราะ วลี “ที่ถักทอจากงานฝีมือ” ทำให้นามวลี “พวกผ้า” มีความเฉพาะเจาะจงเนื่องจากผู้พูดกล่าวถึงชัดเจนว่าชอบผ้าที่ถักทอมาจากงานฝีมือเท่านั้น อย่างไรก็ตาม “พวกผ้าที่ถักทอจากงานฝีมือ” ยังสามารถให้ความหมายแบบโดยรวม กล่าวคือ ผู้พูดพูดถึงผ้าที่ได้จากงานฝีมือ ซึ่งผ้างานฝีมือนั้นมีหลายรูปแบบ ทั้งนี้ในบริบทดังกล่าว “พวกผ้าที่ถักทอจากงานฝีมือ” ผู้พูดไม่ได้เฉพาะเจาะจงอย่างชัดเจน ว่าพวกผ้างานฝีมือนั้นมีลักษณะหรือมีที่มาอย่างไร เช่น พวกผ้าที่ถักทอจากงานฝีมือลายพื้นเมือง หรือ พวกผ้าที่ถักทอจากงานฝีมือของร้านไหมไทย เป็นต้น ดังเช่น ในประโยคถัดมา ผู้ฟังสามารถทราบได้ว่า “พวกเครื่องประดับที่ทำจากธรรมชาติ เช่น หิน ลูกปัด” เฉพาะเจาะจงเนื่องจากว่า ผู้พูดยกตัวอย่างชัดเจน ว่าพวกเครื่องประดับที่ทำจากธรรมชาติที่ผู้พูดเจาะจงมีลักษณะเป็นเช่นไร ดังนั้น วลี “พวกผ้าที่ถักทอจากงานฝีมือ” จึงไม่ชัดเจนว่าจะให้ความหมายโดยรวมหรือเฉพาะเจาะจง

จากการวิเคราะห์ ผู้วิจัยพบว่า คำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนามสามารถให้ความหมายได้ 3 ความหมาย ได้แก่ เป็นคำบอกความหมายถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นคำบอกความหมายโดยรวม และเป็นคำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง โดยการให้ความหมายโดยรวมหรือเฉพาะเจาะจงจำเป็นต้องขึ้นอยู่กับบริบท

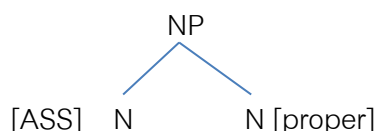
ทั้งนี้ คำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนามในบริบท ไม่ใช่สิ่งจำเป็น (optional) แต่เนื่องจาก คำนามในภาษาไทยมีความคลุมเครือ คำว่า “พวก” จึงทำให้ความหมายของคำนามมีความชัดเจนมากขึ้น โดยการตัดความหมายเอกพจน์หรือความไม่เฉพาะเจาะจงของคำนาม ดังนั้น ผู้วิจัยเสนอว่า บทบาทของคำว่า “พวก” ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายของคำนาม

ต่อมาผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์โครงสร้างของคำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนามตามกรอบแนวคิดของวิลท์ชโก (Wiltschko, 2008) ที่ใช้วิเคราะห์โครงสร้างของนามวลีที่มีคำว่า “พวก” ทำหน้าที่เป็นคำบอกความหมายถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง คำบอกความหมายโดยรวม และคำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง พร้อมแผนภูมิต้นไม้ ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

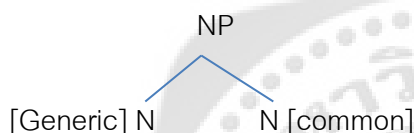
3. โครงสร้างนามวลีของ “พวก + คำนาม”

ผู้วิจัยพบว่า หน้าที่ของคำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนามในบริบทต่างๆ มี 3 หน้าที่ ได้แก่ 1) คำบอกความหมายถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง 2) คำบอกความหมายโดยรวม 3) คำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

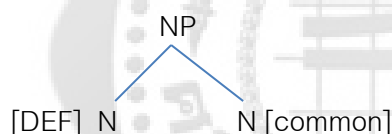
- 1) คำบอกความหมายถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง (Associative reading)

- 2) คำบอกความหมายโดยรวม (Generic reading)

- 3) คำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง (Definite reading)

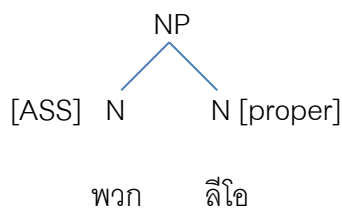

ผลการวิเคราะห์ทางวากยสัมพันธ์พบว่า คำว่า “พวก” อยู่ในตำแหน่งคำนาม ซึ่งสอดคล้องกับหน้าที่ในทางอรรถศาสตร์ จะแสดงผลการวิเคราะห์โดยเริ่มจาก “พวก” ที่ทำหน้าที่เป็นคำบอกความหมายถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง คำบอกความหมายโดยรวม และคำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง ตามลำดับ

3.1 โครงสร้างของคำว่า “พวก” ที่เป็นคำบอกความหมายถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง

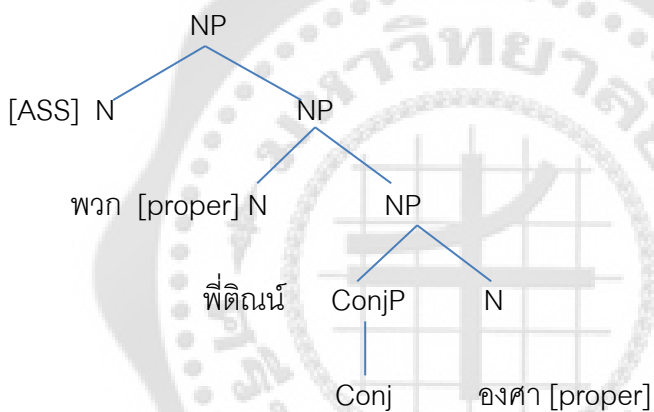
ผู้วิจัยวิเคราะห์โครงสร้างของคำว่า “พวก” ที่ทำหน้าที่เป็นคำบอกความหมายถึงผู้ที่เกี่ยวข้องโดยใช้กรอบแนวคิดของวิลท์ชโก (Wiltschko. 2008) ภายใต้ทฤษฎีเอกซ์บาร์ พิจารณาจากโครงสร้างนามวลีดังต่อไปนี้

- (1) คนอื่นๆกำลังกินขนมแต่ [NPพวกลีโอ] กำลังซ่อมดนตรี

ภาพประกอบ 15 (1) แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลี “พวกลีโอ”

- (2) พี่อยากบอกทีพว่าพี่ไม่ได้กินข้าวกับใครด้วยความสบายใจอย่างนี้บ่อยนักหรอก
นอกจากกับ [NPพวกพี่ติณณ์ องศา] ก็พึงจะมีวันนี้แหละ

ภาพประกอบ 16 (2) แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลี “พวกพี่ติณณ์ องศา”

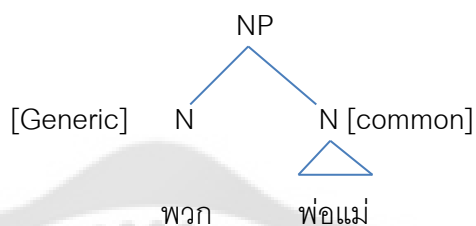
จะเห็นว่า คำว่า “พวก” เป็นคำที่อ้างอิงถึงบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับลีโอ เช่นเดียวกับในข้อมูลภาษาที่ (2) คำว่า “พวก” อยู่ในตำแหน่ง N เพื่ออ้างอิงถึงบุคคลหรือกลุ่มคนที่เป็นเพื่อนกับ ‘พี่ติณณ์’ และ ‘องศา’ หรืออาจจะหมายถึงแค่ ‘พี่ติณณ์’ และ องศาเพียงสองคนก็ได้

ผู้วิจัยเสนอว่า คำว่า “พวก” จะปรากฏในตำแหน่งนาม N ภายใต้ NP เนื่องจากคำว่า “พวก” เป็นคำนามปรากฏร่วมกับคำนามชื่อเฉพาะ (proper noun) ในตำแหน่ง N ให้ความหมายถึงกลุ่มคนที่เป็นเพื่อนหรือเป็นพวกพ้องของคำนามชื่อเฉพาะ

3.2 โครงสร้างของคำว่า “พวก” ที่เป็นการบอกความหมายโดยรวม

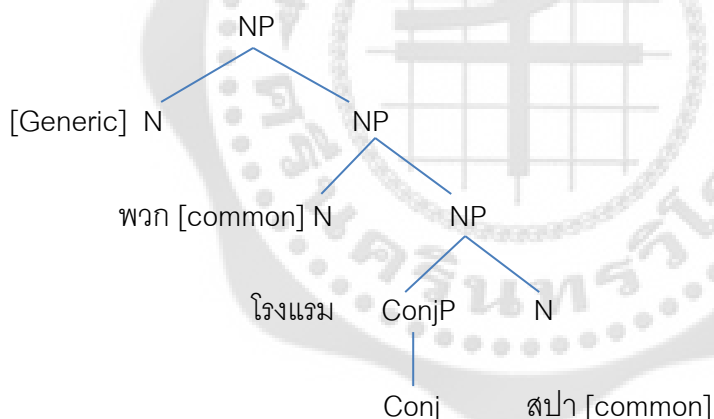
ผู้วิจัยวิเคราะห์โครงสร้างของคำว่า “พวก” ที่ทำหน้าที่เป็นการบอกความหมายโดยรวม ซึ่งผู้วิจัยจะหยิบยกมาหนึ่งประโยคที่ปรากฏคำว่า “พวก + คำนาม” จากบริบททั้งหมดเพื่ออธิบายโครงสร้างนามวลีของคำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนาม

- (3) [_{NP}พวกพ่อแม่] เมื่อลูกพูดปดแล้วก็มักเห็นว่าเป็นเด็กฉลาด พูดพลิกแพลง

ภาพประกอบ 17 (3) แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลี “พวกพ่อแม่”

- (4) เราทำธุรกิจอยู่ ๒ แบบ เป็นรีเทล และที่เราผลิตให้ลูกค้า เช่น [_{NP}พวกโรงแรม สปา]

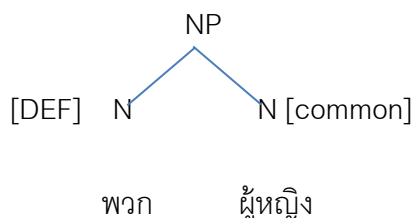
ภาพประกอบ 18 (4) แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลี “พวกโรงแรม สปา”

จากโครงสร้างที่ (3) และโครงสร้างที่ (4) โครงสร้างนามวลีของ “พวก+คำนาม” จะอยู่ภายใต้ Noun Phrase (NP) คำว่า “พวก” เป็นคำนามตำแหน่งการปรากฏของคำว่า “พวก” จึงอยู่ในตำแหน่งนาม N และคำนามอยู่ในตำแหน่ง N เช่นเดียวกัน ซึ่งมีลักษณะ การให้ความหมายโดยรวม [generic] ปรากฏที่คำว่า “พวก” คู่กับคำนามเพื่อทำให้นามวลีนั้นๆ มีความหมายโดยรวมหรือทั่วไป

3.3 โครงสร้างของคำว่า ‘พวก’ ที่เป็นคำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง

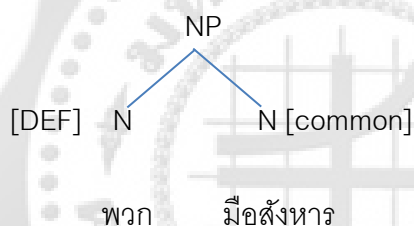
ผู้วิจัยวิเคราะห์โครงสร้างของคำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนามที่ทำหน้าที่เป็นคำบอกความหมายเฉพาะเจาะจงโดยใช้กรอบแนวคิดของวิลท์ชโก (Wiltchko. 2008) ดังนี้

- (5) พบ _[NP พวกผู้หญิง] นั่งซักผ้าริมคลองกันหลายสิบคน

ภาพประกอบ 19 (5) แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลี “พวกผู้หญิง”

- (6) _[NP พวกมือสังหาร] ล้วนอำพรางใบหน้า

ภาพประกอบ 20 (6) แผนภูมิต้นไม้ของโครงสร้างนามวลี “พวกมือสังหาร”

จากโครงสร้างที่ (5) และโครงสร้างที่ (6) เป็นโครงสร้างของนามวลีจะอยู่ภายใต้ Noun Phrase (NP) คำว่า “พวก” เป็นคำนามตำแหน่งการปรากฏของคำว่า “พวก” จึงอยู่ในตำแหน่งนาม N คู่กับคำนามที่อยู่ในตำแหน่ง N เช่นเดียวกับโครงสร้างคำบอกความหมายโดยรวม แต่โครงสร้างคำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง ให้ลักษณะเฉพาะเจาะจง [Definite] ปรากฏที่คำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนามทำให้นามวลีนั้นมีความหมายที่เฉพาะเจาะจง

จากการวิเคราะห์ “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนาม ด้านอรรถศาสตร์และด้านวากยสัมพันธ์ พบว่าคำว่า “พวก” เป็นคำนามหมายถึงกลุ่มคน สัตว์ หรือสิ่งของ ซึ่งสอดคล้องตามแนวคิดของ วิลท์ชโก (Wiltchko. 2008) กล่าวว่าตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาใดไม่ใช่สิ่งจำเป็น มีหรือไม่มีก็ไม่ทำให้ผิดไวยากรณ์จะอยู่ในตำแหน่งคำนาม (N) ภายใต้นามวลี (NP)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 เรื่องหลัก ได้แก่

1. การวิเคราะห์ “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนาม ด้านอรรถศาสตร์ โดยวิเคราะห์ความหมายและหน้าที่ของคำว่า “พวก” แบ่งออกได้เป็น 3 ความหมาย คือ เป็นคำบอกความหมายถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นคำบอกความหมายโดยรวมและเป็นคำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง
2. การวิเคราะห์ “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนาม ด้านวากยสัมพันธ์ โดยวิเคราะห์โครงสร้างของคำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนาม ทั้ง 3 หน้าที่ ได้แก่ เป็นคำบอกความหมายถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นคำบอกความหมายโดยรวมและเป็นคำบอกความหมายเฉพาะเจาะจงตามกรอบแนวคิดของ วิลท์ชโก (Wiltshko. 2008)

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย

วิเคราะห์หน้าที่และความหมายของคำว่า “พวก” ที่ปรากฏร่วมกับคำนาม และวิเคราะห์โครงสร้างของคำว่า “พวก” ในภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีเอกซ์บาร์ภายใต้กรอบแนวคิดของวิลท์ชโก (Wiltshko. 2008)

2. คำถามของการวิจัย

คำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนามทำหน้าที่อะไรและมีโครงสร้างเป็นอย่างไรในภาษาไทย

3. วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่างๆดังนี้

- 3.1 ศึกษาเอกสาร วารสารและผลงานที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
- 3.2 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลของคำว่า “พวก” ที่ปรากฏร่วมกับคำนามจากคลังข้อมูลของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (Thai National Corpus) ซึ่งออกแบบและพัฒนาโดย นายวรรต โกคินอนันต์
- 3.3 วิเคราะห์หน้าที่และความหมายของคำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนาม
- 3.4 วิเคราะห์โครงสร้างของคำว่า “พวก” ที่ปรากฏร่วมกับคำนามในภาษาไทย
- 3.5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

4. สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยวิเคราะห์ “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนามด้านอรรถศาสตร์และวากยสัมพันธ์ พบว่า ความหมายของ “พวก” แบ่งออกได้เป็น 3 ความหมาย คือ เป็นคำบอกความหมายถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นคำบอกความหมายโดยรวมหรือเป็นคำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง ซึ่งสอดคล้องกับการทำหน้าที่ทางวากยสัมพันธ์ของ “พวก” สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ด้านหน้าที่และความหมาย

1. คำว่า “พวก” เป็นคำบอกความหมายถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง (Associative reading)

คำว่า “พวก” เมื่อปรากฏหน้าคำนามชื่อเฉพาะ จะทำหน้าที่อ้างถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคำนามนั้นๆ ซึ่งบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคำนามอาจจะหมายถึง พวกพ่อหรือเพื่อนของคำนามก็ได้ ยกตัวอย่างประโยค เช่น “คนอื่นๆกำลังกินขนมแต่พวกลิโอเอาแต่ซ่อมดนตรี” หรือ “พี่อยากบอกทีพว่า พี่ไม่ได้กินข้าวกับใครด้วยความสบายใจอย่างนี้บ่อยนักหรอก นอกจากกับพวกพี่ติณณ์ องศา ก็เพิ่งจะมีวันนี้แหละ”

2. คำว่า “พวก” ทำหน้าที่เป็นคำบอกความหมายโดยรวม (Generic reading) หรือเป็นคำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง (Definite reading)

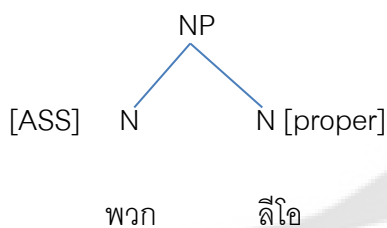
ผู้วิจัยพบว่า คำว่า “พวก” ตามด้วยคำนามทั่วไป สามารถทำหน้าที่เป็นคำบอกความหมายโดยรวมหรือเป็นคำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง จะต้องดูที่บริบทเป็นหลัก ถ้าบริบทไหน คำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนามกล่าวถึงคนทั่วไปโดยรวม ไม่ได้เฉพาะเจาะจงถึงใคร ในบริบทนั้น คำว่า “พวก” จะเป็นคำบอกความหมายโดยรวมแก่คำนาม แต่ถ้าบริบทนั้นมีความเฉพาะเจาะจงถึงกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งในสถานการณ์นั้นๆ “พวก” จะเป็นคำบอกความหมายเฉพาะเจาะจงแก่คำนาม ทั้งนี้ คำว่า “พวก” ช่วยลดความคลุมเครือของคำนาม ทำให้คำนามมีความหมายเป็นพหูพจน์และความเฉพาะเจาะจงได้อย่างชัดเจนมากขึ้น แม้ว่าในบางบริบทจะพบว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนามมีความเป็นไปได้ทั้งคำบอกความหมายโดยรวมและคำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง ทั้งนี้ การจะวิเคราะห์ “พวก + คำนาม” จำเป็นที่จะต้องวิเคราะห์ความหมายระดับบริบท

อย่างไรก็ตาม คำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนาม ไม่ใช่สิ่งจำเป็น (optional) จะมีหรือไม่ก็ได้ แต่เนื่องจาก คำนามในภาษาไทยมีความคลุมเครือ คำว่า “พวก” จึงทำให้ความหมายของคำนามมีความชัดเจนมากขึ้นในบริบท โดยการตัดความหมายเอกพจน์หรือความไม่เฉพาะเจาะจงของคำนามออก ดังนั้น ผู้วิจัยเชื่อว่า บทบาทของคำว่า “พวก” เป็นคำนามที่เป็นส่วนขยายของคำนาม

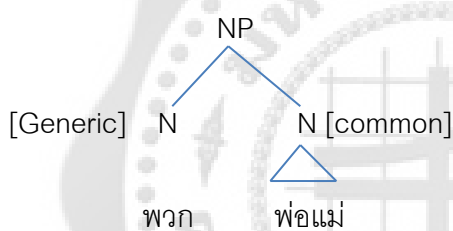
4.2 ผลการวิเคราะห์ด้านโครงสร้าง

ผู้วิจัยวิเคราะห์คำว่า “พวก” ทางด้านอรรถศาสตร์และวากยสัมพันธ์พบว่าความหมายของ “พวก” สอดคล้องกับตำแหน่งในการปรากฏ ทางอรรถศาสตร์ “พวก” เป็นคำนามและทางวากยสัมพันธ์ “พวก” จึงอยู่ในตำแหน่งคำนาม (N) เป็นส่วนที่มาขยายคำนามและสามารถละได้ ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

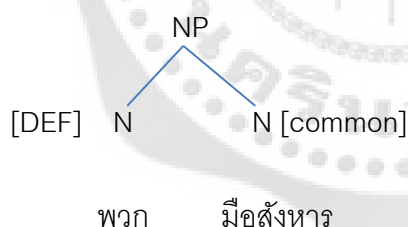
1) คำบอกความหมายถึงผู้ที่มีความเกี่ยวข้อง (Associative reading)

2) คำบอกความหมายโดยรวม (Generic reading)

3) คำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง (Definite reading)

โครงสร้างนามวลีของคำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนามจะอยู่ภายใต้ Noun Phrase (NP) คำว่า “พวก” เป็นคำนามตำแหน่งการปรากฏของคำว่า “พวก” จึงอยู่ในตำแหน่งนาม N คู่กับคำนามที่อยู่ในตำแหน่ง N ซึ่งในแต่ละโครงสร้างจะให้ลักษณะแก่คำนามที่แตกต่างกันไป ตามแนวคิดของวิลท์ชโก (Wiltschko, 2008) ได้กล่าวว่า ตัวบ่งชี้บอกพหุพจน์ในภาษาใดไม่ใช่สิ่งจำเป็น มีหรือไม่มีก็ไม่ทำให้ผิดไวยากรณ์จะอยู่ในตำแหน่งของคำนาม (N) ภายใต้นามวลี (NP)

5. อภิปรายผลการวิจัย

คำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนามทำหน้าที่เป็นคำความหมายถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง คำบอกความหมายโดยรวม และคำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง ผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

คำว่า “พวก” สามารถทำหน้าที่เป็นคำบอกความหมายถึงผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของของอุเอตะและฮารากุจิ (Ueda; & Haraguchi. 2008) ที่พบว่าในภาษาญี่ปุ่น –tati ก็ สามารถทำหน้าที่เป็นตัวบ่งชี้บ่งบอกความเกี่ยวข้อง (associative หรือ associative plural (ASS) ได้ เช่นเดียวกัน ซึ่งจากการศึกษาพบว่า คำบอกความเกี่ยวข้อง มักจะปรากฏร่วมกับ คำนามที่เป็นชื่อเฉพาะเท่านั้น ไม่พบที่ปรากฏร่วมกับคำนามสัตว์และสิ่งของ ซึ่งคำนามในภาษาไทยมีลักษณะคล้ายกับ คำนามในภาษาญี่ปุ่นตรงที่ให้ความหมายที่เป็นพหูพจน์ได้ในตัวเองโดยไม่ต้องเติมตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ แต่เติมร่วมกับคำนามเพื่อลดความกำกวม ยกตัวอย่างเช่น “Taroo-tati” จะหมายถึง ทาโร่และพวกพ้อง (Taroo and his associates)

คำว่า “พวก” เมื่อปรากฏร่วมกับคำนามทำหน้าที่เป็นคำบอกความหมายโดยรวมและคำบอกความหมายเฉพาะเจาะจง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพิริยะวิบูลย์ (Piriyawiboon. 2010) และผลงานวิจัยของกาเนียบาดี (Ghaniabadi. 2009)

งานวิจัยของพิริยะวิบูลย์ (Piriyawiboon. 2010) กล่าวว่า คำนามในภาษาไทยมีความหมายที่คลุมเครือ (vague) ในเรื่องของจำนวนและความเฉพาะเจาะจง เนื่องจากไม่มีคำนำหน้านามบอกความเฉพาะเจาะจงและไม่ต้องเกิดร่วมกับตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ และคำนามในภาษาไทย (bare noun) จะได้รับความหมายทั้ง 4 แบบจากบริบทที่ปรากฏร่วม คือ เป็นคำที่ใช้บอกประเภท (kind) คำที่ให้ความหมายทั่วไป (generic) คำที่เฉพาะเจาะจง (definite) และคำที่ไม่เฉพาะเจาะจง (indefinite) พิจารณาจากข้อมูลภาษาดังนี้

(1) ก.	หนูใกล้สูญพันธุ์	ประเภท
ข.	หนูอาศัยตามท่อ	ทั่วไป
ค.	เมื่อวานหนูเข้ามาในครัว	ไม่เฉพาะเจาะจง/เฉพาะเจาะจง
ง.	วันนี้หนูหายไปแล้ว	ไม่เฉพาะเจาะจง/เฉพาะเจาะจง

จากตัวอย่างประโยคในข้อ (1ก) คำนามในประโยคนี้เป็นคำที่ใช้บอกประเภท เพราะอ้างถึงประเภทของหนู (class of mice) ในตัวอย่างประโยคข้อ (1ข) คำนาม ‘หนู’ ในที่นี้จะหมายถึงพฤติกรรมของหนูทั่วไปที่ไม่เฉพาะเจาะจง และตัวอย่างประโยคในข้อ (1ค) ‘เมื่อวานหนูเข้ามาในบ้าน’ ประโยคนี้ให้ความหมายไม่เฉพาะเจาะจงหมายถึงผู้พูดรู้ว่ามีหนูเข้ามาในบ้านแต่ผู้ฟังไม่รู้มาก่อน และในข้อ (1ง)

‘วันนี้หนูหายไปแล้ว’ คำนาม ‘หนู’ ให้ความหมายที่เฉพาะเจาะจง เพราะอ้างถึงหนูตัวเมื่อก่อนที่เข้ามาในบ้าน ผู้พูดและผู้ฟังเข้าใจตรงกันว่าหมายถึงหนูตัวไหน แต่จำนวนของคำนาม ‘หนู’ ยังคงมีความคลุมเครือจะเป็นตัวเดียวหรือหลายตัวก็ได้เพราะไม่ได้กล่าวถึงจำนวนอย่างชัดเจน ภาษาไทยไม่มีคำบ่งชี้หน้านามเพื่อบ่งบอกความเฉพาะเจาะจง ทำให้คำนามในภาษาไทยมีความคลุมเครือระหว่างเฉพาะเจาะจงหรือไม่เฉพาะเจาะจง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกาเนียบาดี (Ghaniabadi. 2009) ซึ่งได้ศึกษาตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาเปอร์เซีย พบว่าตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ -hâ มี 2 หน้าที่ได้แก่ เป็นคำบอกประเภทและเป็นตัวบ่งชี้บอกความเฉพาะเจาะจง เช่นเดียวกับในภาษาไทย คำว่า “พวก” สามารถทำหน้าที่ได้ 2 ความหมายเช่นเดียวกันเป็นคำบอกความหมายโดยรวมหรือคำบอกความเฉพาะเจาะจง นอกจากนี้ ตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ -hâ ในภาษาเปอร์เซียเป็นส่วนขยาย (modifier adjoined) ของคำนามไม่ใช่ส่วนหลักจะปรากฏร่วมกับคำนามหรือไม่ก็ไม่ผิดไวยากรณ์ เพียงแต่การเติมตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ก็เพื่อลดความคลุมเครือของคำนามว่ามีความหมายเป็นเอกพจน์หรือพหูพจน์ เช่นเดียวกับในภาษาไทย การเติมคำว่า “พวก” หน้าคำนามเพื่อลดความคลุมเครือทำให้คำนามมีความหมายที่เป็นพหูพจน์และมีความเฉพาะเจาะจง อย่างไรก็ตาม คำว่า “พวก” เป็นส่วนขยายที่มาขยายคำนามดังนั้นจึงจะได้ ไม่ผิดไวยากรณ์

6. ข้อเสนอแนะงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาของประเทศแถบอาเซียน เช่น พม่า กัมพูชา ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย หรือ มาเลเซีย เพื่อดูว่าในภาษาเหล่านั้นมีตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์หรือไม่ และทำหน้าที่อะไร และสามารถนำมาเปรียบเทียบความหมายและลักษณะการปรากฏของตัวบ่งชี้บอกพหูพจน์ในภาษาไทยได้
2. ควรมีศึกษาการเกิดร่วมกันของ “พวก” กับคำซ้ำ ที่มักจะใช้กับคำนามที่เป็นคำเรียกญาติ เช่น พวกพี่ๆ พวกน้องๆ พวกป้าๆ เป็นต้น เพื่อดูว่ามีความหมายที่แตกต่างจาก “พวก” เมื่อปรากฏกับคำนามหรือไม่ เพราะคำซ้ำสามารถให้ความหมายที่เป็นพหูพจน์ได้เช่นเดียวกับคำว่า “พวก”
3. ควรมีการศึกษาคำว่า “พวก” ที่เป็นคำลักษณนามเพิ่มเติม เช่น คนพวกนี้ หรือ คน 3 พวก เพื่อวิเคราะห์ความหมายและโครงสร้างที่ปรากฏร่วมกับคำบอกปริมาณและคำบ่งชี้ในภาษาไทยได้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- Chierchia, Gennaro. (1998). Reference to Kinds across Languages. *Natural Language Semantics*. 6: 339-405.
- Corbett, Greville G. (2000). *Number*. New York: Cambridge University Press.
- Ghaniabadi, Saeed. (2009). Definiteness Marking Through Number. In Proceedings of the 2009 annual conference of the Canadian Linguistic Association. pp. 1-15.
- Ghomeshi, Jila. (2003). Plural Marking, Indefiniteness, and the Noun Phrase. *Studia Linguistica*. 57(2): 47-74.
- Jenks, Peter. (2011). *The Hidden Structure of Thai Noun Phrases*. Dissertation, Ph.D. (Linguistics). Cambridge: Harvard University. Photocopied.
- Kim, Jaeshil. (2008). The Parameterization of Plural Marking in Classifier Languages. *Kaszas Working Papers in Linguistics*. 30:159-173.
- Kurafuji, Takeo. (2004). Plural Morpheme, Definiteness, and the Notion of Semantic Parameter. *Language and Linguistics*. 5(1): 211-242.
- Lee, Doo-Won. (2013). Distributive Plural Marking -Tul and Its Structural Licensing. *Linguistic Research*. 30(1): 67-92.
- Lyons, Christopher. (2005). *Definiteness*. Peking: Peking University Press.
- Marantz, Alec. (1997). No escape from syntax: Don't try morphological analysis in the privacy of your own Lexicon. In Proceedings of the 21st Annual Penn Linguistics Colloquium. pp. 201-225.
- Park, So-Young. (2008). Plural Marking in Classifier Languages: a Case Study of the So-Called Plural Marking -Tul in Korean. *Toronto Working Papers in Linguistics*. 28: 281-295.

- Piriyawiboon, Nattaya. (2010). *Classifiers and Determiner-less Languages: The Case of Thai*. Dissertation, Ph.D. (Linguistics). Toronto: Graduate school of The University of Toronto. Photocopied.
- Stein, Mark Jeffrey. (1981). *Quantification in Thai*. Dissertation, Ph.D. (Linguistics). Massachusetts: Graduate school of Massachusetts Institute of Technology. Photocopied.
- Ueda, Yasuki.; & Haraguchi, Tomoko. (2008). Plurality in Japanese and Chinese. *Nanzan Linguistics: Special Issue*. 3(2): 229-242.
- Wiltschko, Martina. (2008). The Syntax of Non-Inflectional Plural Marking. *Natural Language and Linguistic Theory*. 26: 639-694.

ภาคผนวก

ประเภทของคำนามที่สามารถปรากฏร่วมกับคำว่า “พวก” พบเป็นประเภท คน คำเรียกญาติ สัตว์ และสิ่งของ โดยผู้วิจัยแบ่งประเภทของคำนามที่ปรากฏร่วมกับคำว่า “พวก” ได้ดังนี้

คำว่า พวก + คำนาม (คน, คำเรียกญาติ)

พวกเด็กนั่งเล่นอยู่ในโรงเรียน

พวกนักเรียนกำลังเตรียมซ้อมเชียร์สำหรับงานกีฬาสีของโรงเรียนที่กำลังจะมาถึง

พวกนักการเมืองกำลังประชุมกันอย่างเคร่งเครียดอยู่ในสภา

ตอนนี้ที่หน้าบริษัทมี**พวกพนักงาน**ยืนประท้วงเรื่องการจ่ายโบนัสประจำปีอยู่กันเต็มไปหมด

ตรงแยกอโศกตอนนี้มี**พวกทหาร**ยืนถือปืนกันเต็มไปหมด

พวกผู้หญิงต่างแห่กันมาซื้อเสื้อผ้าที่ลดครึ่งราคาที่นี่

พวกกรรมกรเดินขบวนขอขึ้นค่าแรง

ในงานมอเตอร์โชว์ส่วนใหญ่จะมีแต่**พวกผู้ชาย**ที่มาเดินเที่ยวในงาน

งานแต่งงานนี้**พวกเพื่อน**ของเจ้าบ่าวมีแต่หล่อๆทั้งนั้นเลย

ข้างหน้ามี**พวกตำรวจ**ตั้งด่านกันเต็มไปหมด

ในห้องประชุม**พวกครู**กำลังประชุมกันเรื่องนโยบายพัฒนาโรงเรียน

พวกนักกีฬาบาสเกตบอลกำลังฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อเตรียมลงแข่งเป็นตัวแทนประเทศไทย

ในช่วงเทศกาลหยุดยาว**พวกแพทย์**และ**พวกพยาบาล**ต่างก็ทำงานหนักเนื่องจากมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นบ่อยครั้ง

พวกชาวบ้านจำนวนมากต่างก็แห่กันมาราบไหว้ตุ๊กแกสองหัว

พวกพ่อแม่ต่างก็พากันมาลุ้นการจับสลากเข้าโรงเรียนของลูก

ตัวเขานิ่สัยดี แต่**พวกญาติ**ของเขานิ่สัยไม่ดี

พวกพี่น้องของเขาหน้าตาดีทุกคนยกเว้นเขา

ได้ยินมาว่าบ้านหลังนี้เป็นแหล่งมั่วสุมของ**พวกวัยรุ่น**

ปีนี้**พวกคนค้ายา**มีเพิ่มขึ้นมากกว่าปีที่แล้วหลายเท่า

ตำรวจได้ออกหมายจับ**พวกคนร้าย**กลุ่มนี้ที่ลอบวางระเบิดที่ร้านทอง

พวกประชาชนต่างพากันปิดถนนเพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลขึ้นราคายาง

พวกพลม้ารถชนกรรมมีใครสำคัญทุกคน

เจ้าสองคนมาละวาระที่ประเสริฐที่สุดเสียแล้ว ไปเข้ารีตวาระที่เลวทรมานคือ พวกสมณะที่ศรีษะ
โล้นเป็นพวกคฤหบดี

โครงฟงพลุกไปกั้นเขตจับจองทำรีสอร์ท ให้พวกเสื่อรวๆไปพักผ่อน บ้างก็ทำเป็นถ้ำไฮเทค
องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์วัฒนธรรมและสังคม UNESCO แห่งสหประชาชาติ ซึ่งประกอบด้วย
พวกสมาชิกทั่วโลกไม่น้อยกว่า 11 ประเทศ

สังคมของชาวบ้าน ที่มีหลายส่วนหลายวัฒนธรรม เช่น บางแห่งเป็นพวกลาวโซ่ง บางแห่งเป็นพวก
มอญ

การกระทำดังกล่าวเป็นเพียงข้ออ้างว่าพวกอินเดียน คือฉันไม่ยอมเปลี่ยนศาสนา

เมื่อพวกนักรบสเปนเดินทางมาถึงทวีปอเมริกา พวกเขาพบแผ่นดินที่มีผู้คนอยู่เป็นจำนวนมาก
ชาวอเมริกันกว่าครึ่งหนึ่งเชื่อว่าควรจัดให้พวกกรักร่วมเพศทำงานเฉพาะตามความถนัดโดยไม่ปะปน
กับคนทั่วไป

ถึงเขตเมืองจะเชิงเทราก็ได้ข่าวว่าพวกอังกื้ก่การจลาจลจึงได้เข้าช่วยเหลือเจ้าพระยาพระคลัง

พวกมิชชันนารีประกาศในหนังสือพิมพ์ของตนว่าคริสต์ศาสนา คือศาสนาของอารยชน

พวกทาสเป็นพวกที่ถูกปล่อยปละละเลย ชีวิตของพวกทาสมีราคาต่ำ

พวกขุนนางใช้พวกทาสเป็นหนูสองขาเมื่อมิชชันนารีเริ่มทำการรักษาโรค

สมเด็จพระเจ้าชมพูนุติได้ทรงฟังก็โทมนัส ทรงพิโรธ ตรัสบังคับพวกพลนิกายทั้งปวงว่าเหวยสุชาวเจ้า
ทั้งปวงเร็วๆ อย่าช้า

วัดส้มเกลี้ยงกลายเป็นวัดร้างไม่มีพระสงฆ์จำพรรษาพวกญวนจึงรื้อเอาอิฐของวัดส้มเกลี้ยงไปใช้สร้าง
บ้าน เอาเถะ ขอให้พวกเจ้าศากยะเอาน้ำนมล้างแผ่นกระดานที่เรานั่งไปก่อนเถะ

ทำไมพวกมิชชันนารีทั้งหลายถึงช่างมีความรู้กันจริง

พวกสเปนมีความหวังว่าพวกเขาจะได้พบแหล่งแร่เงินที่มีค่าบนฝั่งแม่น้ำแห่งนี้

เหตุใดญี่ปุ่นถึงไม่ลงมือจัดการพวกเสรีไทยหรือขบวนการใต้ดินในขณะนั้น

คุณคิดว่าพวกเกย์ส่วนใหญ่กลัวโรคเอดส์ไหม

พวกผิวขาวดังกล่าวข้างต้นคือพวกเม็กซิโก มัลดีโด แซมโบ และอินเดียน

เมื่อนักเลกตั้งเปิดศึกกับพวกนักศึกษา ครูบาอาจารย์ พวกวุฒิสมาชิกมาจากการแต่งตั้งก็เป็นกลุ่ม
สุดท้ายที่เหลืออยู่

ตอนตีสี่จะมีพวกพ่อค้าแม่ค้ามาลงผักในตลาดแห่งนี้ทุกวัน

พวกนิสิตทั้ง 2 มหาลัยต่างก็ช่วยกันรับบริจาคสิ่งของเหลือใช้เพื่อนำไปช่วยผู้ประสบภัยน้ำท่วม

สมัยนี้มี**พวกชายรักชาย**จำนวนไม่น้อย **พวกหญิงรักหญิง**ก็เช่นกัน

หน้าอกโตในผู้ชายนั้นเกิดจากไขมันมาพอกที่หน้าอกดังนั้น**พวกซูโม่**ทั้งหลายก็อาจจะมีหน้าอกโตได้

พวกฝรั่งชอบคิดว่าเมืองไทยน่าเที่ยว

พวกกะเทยมักจะชอบเรียกผู้หญิงว่าชะนี

เวลาเจอคนโรคจิตให้เราทำสนุกสนานเฮฮาไปตามเรื่องยิ่งเรตักใจหรือไว้วางยั้งเข้าทาง**พวกโรคจิต**

เขาอยากให้เราเป็นอย่างนั้นในสายตาของสังคมเป็น**พวกคนเลว** เป็นกองโจรจะได้เกลียดกลัวและไม่ให้การสนับสนุน

พวกคนขอทานในกรุงเทพก็มีจำนวนไม่น้อย

เศรษฐกิจแย่งขนาดนี้มี**พวกผู้ประกอบการ**จำนวนน้อยที่ค่อยๆปิดกิจการลง

ชีวิตความเป็นอยู่ของ**พวกเชื้อพระวงศ์**และขุนนางมีความฟุ้งเฟ้อตรงข้ามกับชาวบ้าน

คนเกือบทั้งเมืองไปเป็นหนุ่มสาวโรงงานกันเสียส่วนใหญ่ แต่พ่อแม่ของแกรนทักก็ไม่ต้องการไป ยืนยันที่จะอยู่ทำงานหลังสุฟ้าน้ำส้วมดิน เพราะเชื่อว่ามีความสุขกว่าไปเป็นลูกจ้าง**พวกนายทุน** ถึงมีกินแต่ก็ไม่มีเก็บ ไม่เคยมีเงินใช้อย่างพอเพียง

พวกสาวอะโกโก้ส่วนมากจะมาจากต่างจังหวัด จึงมีผิวคล้ำดำแดด

เขี้ยวแฉ่ง เรามีเรื่องของ**พวกคนแก่**มาแล้วให้นายฟังอีกแล้วละ เราไปเจอมาเองและคุยมาเองเมื่ออาทิตย์ที่แล้วนี่เอง

ม.ร.ว. อาไทย ม.ล. สมาท พี่สอน คุณปู่เจ้าของโรงเรียนศิริวงศ์ คุณปอง คุณสุดา คุณสมุณี คุณมณฑา

พวกข้าหลวงเก่าแก่ในวังก็มีเท่านี้

คนต่อแถวยาวเหยียดเพื่อเข้าไปชมความงามภายในพระราชวังแวร์ซายส์ ถึงแม้จะยังเข้าอยู่แต่นักท่องเที่ยวจากทั่วโลกเดินอยู่บนถนนซีเมนต์กว้างจำนวนมากมาย โชคดีที่มาเข้าณะคะ แต่ดูสิ **พวกนักท่องเที่ยว**มาก่อนหน้าเราเสียอีก ผมว่าคงเป็นจุดแรกของพวกเขากระมังครับ

รางวัลเงินสด 100,000 บาทจะตกเป็นของ**พวกนักวิ่งลมกรด** เพราะตอนนี้แถมห่างกันเยาะกับกีฬาชนิดอื่นๆ

ฉันไปงานแต่งงานมาเมื่อเช้า **พวกเพื่อนเจ้าบ่าว**หน้าตาดีกันทั้งนั้นเลยเธอ

ใครได้อ่านก็เกิดความสะเพื่อนใจและเห็นอกเห็นใจตัวเองของเรื่อง คือ ลุงทอมผู้ขยัน

ขันแข็ง ซื่อสัตย์ จงรักภักดี แต่สิ่งแหวดล้อมของ**พวกทาส**มีแต่ความโหดร้ายทารุณอยู่ดีธรรมดา ชีวิตของคนพวกนี้ไม่ต่างอะไรกับสินค้าที่ซื้อขายเปลี่ยนมือเจ้าของไปเรื่อยๆ หาได้มีคุณค่า

ในกาลาปาไกส์ ก็เล่าถึงความเชื่อของคนในเกาะเกี่ยวกับเกาะกาลาปาไกส์ไว้ว่า และยังมีคนเชื่อกันว่า

พวกโจรสลัดเอาสมบัติมาซ่อนไว้แถวๆหมู่เกาะนี้ ว่าจะลองเดินไปหา ถ้าหากว่าหายกลัวผี และยังไม่เลิกต่อไปอีก

ชนมเปื้องความจริงไม่ได้เป็นของไทย ต้นตำรับเดิมเป็นของอินเดีย **พวกพราหมณ์**นำเข้ามาตั้งแต่สมัย
กรุงสุโขทัย มีบอกไว้เป็นหลักฐานในหนังสือธรรมบทเผด็จว่า

ค้อนหรือเคียวประชดประชันก็ต้องรับจำและเปลี่ยนเป็นวิ่งเร็วๆ ไม่ต้องรับขนาดนั้นก็ไฉนคุณ **พวกพี**
ก้องคงบอกให้ทรอ หากเมื่อเข้าใกล้บริเวณที่เป็นป่าให้รถได้จอด กลับไม่ปรากฏทั้งรถทั้งคน
มีมันได้จับปากกาที่ปากกาจะกลายเป็นทองให้พวกฉันเอาไปขายได้งั้นละ นี่ถ้าไม่เข้าใจเจตนาจริงๆ
ของ**พวกพี**ก็คงโยนสมุดทิ้งไปแล้ว ก็เพราะรู้ว่าหวังดี อยากให้น้องๆ รู้จักกับพีๆ ได้ดีซักกัน

พลทะลวงฟันกล้าตาย ในหมู่ทหารองครักษ์ของข้ามีไม่มากพอ ขอเดชะ จะให้**พวกพม่า**รู้ไม่ได้เลยว่า
เป็นทหารของฝ่ายเรา แล้วจะไปหาในชุมชนรกที่ไหนเล่า

มันไม่ยอมให้คนแปลกหน้าเข้าใกล้ครับหมอ จะมีก็แต่**พวกเด็กนักเรียน**ที่เคยเลี้ยงดูมันมา กับผม
และหมอเท่านั้น จิตใจมันคงเจ็บปวดกับคนที่ทำร้ายมันมามาก มันเลยไม่ให้ใครเข้าใกล้

ที่ค่อนข้างขัดกับคุณในด้านสุขภาพน่าจะต้องดูแลบริเวณสะโพกกับขาอ่อน หัวเข่าด้วยละ ระวังไว้ ถ้า
คุณเป็น**พวกหมอ**อะไรก็ตาม หรือเป็นนักจิตศาสตร์ นักดาราศาสตร์ ก็มีหวังเจริญรุ่งเรืองดี
การเมืองไทยไม่มีกติกาตอนนี้อยู่แต่ฟุตบอล เพราะยังงี้ๆ ก็มีกติกา อ่านแล้วอดเข้าใจไม่ได้ คุณดวง
สุดาคงลืม**พวกแฟนฟุตบอล**ที่มีคนแพ้

ข้าราชการครูทั้งอำเภอไม่ว่าครูใหญ่ ครูน้อย ให้ความเคารพนับถือนอบน้อมประจบประแจงอย่าง
ประหลาดด้วยเหมือนเทพเจ้าผู้ชี้ชะตา**พวกครู** เมื่อคุณธรรมการได้พบเห็นข้าพเจ้า คงต้องชะตาคุณเป็น
ที่ถูกออกถูกใจยิ่ง รับประทานจันทน์ที่ ไม่ต้องมีการสอบ

แก๊งแบล็กลูกลูกตั้งอยู่ที่เคปทาวน์ แอฟริกาใต้ ดินแดนที่มีการกีดกันรังแกหุ่นยนต์กันมากที่สุด **อะตอม**
และพวกจึงเดินทางไปเคปทาวน์ เมื่อ**พวกอะตอม**เดินทางไปถึงและขอพักโรงแรม ก็ถูกจัดให้ไปอยู่
ห้องที่ทรุดโทรมมากที่สุดเพียงเพราะว่าพวกเขาเป็นหุ่นยนต์

ป่าเถื่อนแก่งท้านในผืนนี้มาดึกดำบรรพ์ เกว้าเดิมที่เป็นของ**พวกแขกเลี้ยงวัว** แล้วอพยพไปอยู่เมือง
ปทุม ชายที่ผืนนี้ให้ท่านเจ้าเมืองนนท์ คือคุณศิริชัย ท่านก็เลยดัดแปลงๆ แบ่งจัดสรรถูกๆ ให้
ข้าราชการ

คำว่า พวก + คำนาม (สัตว์)

พวกม้าวิ่งเร็วมาก

ได้ยินว่ามีเกาะหนึ่งของญี่ปุ่นที่มี**พวกแมวจรจัด**เต็มไปหมด

ที่ประตูหน้าเซเว่นมักจะมี**พวกสุนัข**มานอนตากแอร์อยู่เสมอ

เหมือนมีปาร์ตี้ ดีใจ ต้นไม้แจกจนหมดต้น พอหมดต้นแล้วทำอะไร**พวกนก** กระรอก ฝึเสื้อบอกว่า
เสียใจด้วยนะต้นไม้หมดต้นแล้ว

โรคนี้แปลกครับพวกที่ตายก่อนคือพวกสัตว์เลี้ยง

พวกยุ่งลายชอบวางไข่ในที่ที่มีน้ำขัง

พวกเพนกวินในแถบหนาวสาหัสใกล้แอนตาร์กติกาบางชนิดทำรังด้วยก้อนกรวดบนดิน เพราะดินเย็นจัดจนแข็งขุดได้ยาก

พวกนกสารพัดชนิดนี้แหละจะชอบโฉบ่อนลงมาจิกกินและทำลายกันอย่างสนุกสนานจนเสียหายกันเป็นไร่ๆ

มีรถเพศผมาตวิ่งเข้ามาจอดในโรงเรียน ผมได้กลิ่นความตายนี้ลอยมาจากหน้าประตู ผมส่งเสียงร้องเตือนพวกหมาโรงเรียน

ระวัง! พวกกูที่อยู่รอบๆ แม่น้ำ

พวกแมวมากินปลาอีกแล้ว

คำว่า พวก + คำนาม (สิ่งของ)

แม่ขายของอยู่ที่หน้าโรงหนังแถวตลาดใหม่ตอนเมือง ชายพวกของขบเคี้ยว ปลาหมึกปิ้ง
เครื่องประดับโลหะที่ทำให้ดำแล้วเดินเส้นลวดลายสีเหลืองหรือสีทองโดยชุดลึกลงในเนื้อโลหะนั้น
เป็นพวกกำไล สร้อยข้อมือ จี้

พวกแก้วแหวนเงินทองไม่ตายก็หาใหม่ได้

พวกนักร้องนักดนตรีเป็นผู้ผลักดันแฟชั่นในทำนอง Hip Hop

พวกผักสมุนไพรที่ผมปรุงเพิ่มนี้แหละที่ช่วยย่อยและขับลมให้ผมได้อย่างดี

ช่วงนี้เศรษฐกิจไม่ดี หมูแพง พวกพ่อค้าแม่ค้าที่ขายพวกข้าวเหนียวหมูปิ้งสู้ราคาไม่ไหวเลิกขายไปก็มี

พวกยาเสพติด ถ้าเรารู้ว่ามันไม่ดีเราก็อยาไปยุ่งเกี่ยว

ผู้คนจะมารวมตัวกันที่นี่เพื่อสวดมนต์ให้กับเทพเจ้า พวกเครื่องบวงสรวงทั้งหลายก็เอาไปตั้งตรงบริเวณที่เป็นแท่นบูชา

ผมกับพ่อก็ได้ของฝากเหมือนกันอย่างเช่นพวกรถทำจากไม้ผมรู้สึกเหมือนจริงมาก

เวลาไปเดินห้างกับแม่หนูชอบไปเดินอยู่แต่ชั้นที่มีแต่พวกเครื่องสำอาง

งานของผมคือขายอสังหาริมทรัพย์และโบราณวัตถุพวกภาพเขียนอะไรทำนองนี้

ชาวบ้านตำบลนี้มีรายได้จากการผลิตสินค้าพวกจักรสานต่อปีจำนวนไม่น้อย

อาจารย์เสนอว่างานปีนี้จะขายพวกขนมหวานของกิน มากกว่าขายพวกเบียร์

เธอรู้ไหมพวกหนังสือมีชีวิตนะ

เธอชอบแต่งตัวสไตล์หวานๆดังนั้นเธอจึงชอบเครื่องประดับพวกดอกไม้

ฉันชอบทำเครื่องประดับใช้เอง อย่าง**พวกเครื่องประดับ**ที่ทำไม่ยากก็เช่น สร้อยข้อมือ สร้อยคอ **พวกเข็ม**ที่เป็นสีสวยๆส่วนใหญ่เป็นเข็มมีพิษ

เรามีความชำนาญในการปั้นเซรามิคอย่างเช่น**พวกถ้วยชามจาน**

เราเป็นผู้ชายที่ชอบกีฬาและชอบเทคโนโลยีต่างๆ อย่างเทคโนโลยีก็**พวกกล้อง**

ดาวชอบ**พวกผ้า**ต่างๆตั้งแต่ผ้าถุง ผ้าแขก จนมาเป็นผ้าคลุม

เขาเป็นคนชอบใช้ของแบรนด์เนมอย่าง**พวกกระเป๋า**แบรนด์ไหนออกใหม่เขาไม่เคยพลาด

ครีมนวดผม น้ำยาปรับผ้านุ่ม ล้วนมีพิษเช่นเดียวกับ**พวกยาฆ่าแมลง**ที่ใช้ในการเกษตร

รองเท้านางแบบไม่เข้ากับเราเลย อย่าง**พวกรองเท้าสันตึก** สันเตี้ยเนี่ยไม่รู้ทำไมถึงไม่เข้า

เราต้องเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าด้วย ไม่ใช่แค่ขายชา เราต้องของแพคเกจจิ้งด้วยอย่าง**พวกป้ายกล่อง** **ชา**ก็ต้องมีความสวยงามดึงดูดลูกค้า

ห้างสรรพสินค้า Mitsukoshi จะเป็นแนวคุณนายไฮโซ สินค้าต่างๆจึงเป็น**พวกแบรนด์เนม**ส่วนใหญ่
วรรณคดีเป็นหนังสือที่มีคุณภาพยิ่งกว่า**พวกหนังสือสมัยใหม่**อีก

เย็นนี้อ่าลิ้มทำความสะอาด**พวกชั้นวาง**ของด้วยละ

เอา**พวกกระถางต้นไม้**ไปตั้งก่อนที่แดดจะแรงไปกว่านี้

ชั้นได้ยิน**พวกห้อง 2** ปั่นกันว่าข้อสอบยากมาก

หยิบ**พวกมาม่า อาหารกระป๋อง**ทั้งหลายมาให้หน่อย มือเย็น เราจะกินกันง่ายๆจากของในกระป๋องที่
เอาติดมาด้วย

ฉันสงสัยว่า**พวกอาหารทะเล**ในร้านนี้จะสดหรือป่าว

ผลการพิจารณาอนุมัติการให้ยกเว้นอากรศุลกากร ในแต่ละรายการของข้อมูลใบขนสินค้าในส่วน
ใบอนุญาตด้วย ข้อ ๓๖ ปลา สัตว์น้ำ**พวกครัสเตเชีย** โมลลัสก์ และสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังอื่นๆ
ในตอนที ๓ เฉพาะสิ่งมีชีวิต ซึ่งนำเข้ามาสำหรับ

ตอนนี้ฉันเป็นแม่ ต้องดูแลลูกสาวอายุ ๗ เดือนแล้ว กำลังชนน่ารักทีเดียว แล้วติดแม่มาก ต้องให้อุ้ม
ตลอด**พวกเครื่องประดับ**ต่างๆ ตอนนี้ฉันเลยต้องถอดเก็บไว้ ไม่ใส่อะไร ไม่อย่างนั้นจะไปชวนหน้า
ชวนตาเขา

พอลูกชายกอล์ฟกิริติ ก็ให้เขาเป็นสไตลิสต์ส่วนตัวให้ เขารู้ว่าแม่ชอบอะไร และตัวเขาก็สนใจ**พวกจิ๋ว**
เวลรี่และงานดีไซน์มาก ฉะนั้นเสื้อผ้าเครื่องประดับทุกอย่างเขาเป็นคนจัดการให้หมด

การค้าขายของเราต้องขยายออกไปอีกเวลานี้ขายของช้า เราควรเพิ่มสินค้า**พวกของใช้** แต่ลูกค้าว่า
ควรเป็นสินค้า**พวกอาหาร**เพราะเป็นของจำเป็น ทุกคนต้องกินอาหารเป็นสิ่งแรกที่มนุษย์นึกถึง พ่อไม่
ว่าอะไรได้แต่ยิ้ม

อย่างเฟอร์นิเจอร์ วัสดุเราก็ใช้ไม้ พวกตุ๊กตาซอฟต์แวร์ทอยเราก็ใช้พวกผ้า ไม่ใช่พลาสติก เครื่องนอนเราก็เป็นแฮนด์เมดนั่งปักกันเอง เพราะที่บ้านทุกคนชอบทำงานฝีมือตั้งแต่เด็กๆ เพราะบ้านยายเป็นโรงงานทำเชือกกรองเท้า ก็เลยจะมีเส้นด้ายเยอะ

ผมสอบเข้าเรียนต่อที่คณะบริหารธุรกิจของนิด้า ที่เพิ่งเปิดสอนวิชานี้ได้ไม่นาน ก่อนหน้านั้นเนื้อหาความรู้พวกเอ็มบีเอ แทบไม่มีการเปิดสอนในเมืองไทย คนที่ต้องการมีพื้นความรู้ด้านนี้จะต้องชวนขวายนินไปเรียนต่อในต่างประเทศเอา

เอ็ดเวิร์ดเองชอบทำอาหารมาก ทุกวันอาทิตย์ส่วนใหญ่เขาจะทำอาหาร เป็นอาหารมือ ใหญ่ พวกมะกะโรนีกับชีสอบ พาสต้าทุกอย่าง

ขนมไทยก็ยังมีส่วนสำคัญเกี่ยวเนื่องกับความเชื่อของคนอยู่ เพราะชื่อของขนมมี ความหมาย ในทางที่ดี เช่น พวกทองหยิบ ทองหยอด หมายถึงความร่ำรวยมีเงินมีทอง เม็ดขนุนหมายถึง ผู้สนับสนุนช่วยเหลือ

สารประกอบไฮโดรคาร์บอนที่ปรากฏอยู่ในก๊าซปิโตรเลียมเหลว อาจแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่คือ พวกไฮโดรคาร์บอนอิ่มตัว saturated hydrocarbon และไฮโดรคาร์บอนไม่อิ่มตัว unsaturated hydrocarbon

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวคุณัญญา บรรลือ
วันเดือนปีเกิด	23 ธันวาคม 2531
สถานที่เกิด	อำเภอทุ่งไผ่ จังหวัดแพร่
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	8/63 ถนนเจริญาภินันท์ ตำบลท่าอิฐ อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ 53000
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	-
สถานที่ทำงานในปัจจุบัน	-
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2547	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนอุตรดิตถ์ดรุณี จังหวัดอุตรดิตถ์
พ.ศ. 2550	มัธยมศึกษาตอนปลาย (สายศิลป์-ฝรั่งเศส) จากโรงเรียนอุตรดิตถ์ดรุณี จังหวัดอุตรดิตถ์
พ.ศ. 2554	ศศ.บ. ภาษาอังกฤษ จากมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย
พ.ศ. 2558	ศศ.ม. ภาษาศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร